Hrvatsko-slovenska MILOPOJKA

Vlastnik:

Dragan Hrastajski

Bog i Hrvati!!!

Živih! Živim! Živit ću
Za hrvatsku domovinu !!!

Ljubljana 16. 8. 9[illegible].

TKA 117/65 140-

Milopojka.

PUČKA PJEVANKA,

sadržavajući

OBLJUBLJENE

HRVATSKO-SLOVENSKE

POPIEVKE.

Priredio:

Miroslav Ostojić.

Drugo preradjeno i umnoženo izdanje.

Ciena 60 filira.

1.900.

Tisak i naklada knjižare:

„udove A. Habianac,"

VIROVITICA.

GSO 702630

20111394

I.
DOMOLJUBNE POPIEVKE.

1.
Hrv. narodna himna.

(Liepa naša domovino).

Liepa naša domovino,
Oj hrvatska zemljo mila,
Stare slave djedovino,
Da bi vazda častna bila!
Mila kano si nam slavna,
Mila si nam ti jedina,
Mila, kuda si nam ravna,
Mila, kuda si planina.

Vedro nebo, vedro čelo,
Blaga prsa, blage noći,
Toplo ljeto, toplo djelo,
Bistre vode, bistre oči.
Vele gore, veli ljudi,
Rujna lica, rujna vina,
Silni gromi, silni udi;—
To je naša domovina!

Žanju srpi, mašu kose,
Djed se žuri snope broji,

Skriplju vozi, brašno nose,
Snaša preduć malo doji:
Pase marha, rog se čuje,
Oj, oj zveči, oj u tmine,
K ognju star i mlad šetuje,
Evo t' naše domovine!

Luč iz mraka dal'ko sija
Po veseloj livadici,
Pjesme glasno rog odbija,
Ljubni poje k tamburici;
Kolo vode, živo kolo;
I na brdo i doline,
Plešu mladi sve okolo; —
Mi smo pobre u domovini!

Magla, što li Unu skriva?
Ni l' to naših jauk turobni?
Tko li moleć smrt naziva
Il slobodni, il' su robni?
„Rat je braćo, rat junaci,
Pušku hvataj, sablju paši,
Sedlaj konjče, hajd pješaci,
Slava budi, gdje su naši!"

Buči bura, magla prođe,
Puca zora, tmina bježi;
Tuga mine, radost dođe, —
Zdravo slabost, dušman leži!
Veseli se tužna mati,
Padoše ti vrli sini,
Ko junaci, ko Hrvati
Daše krvcu domovini.

Teci, Savo hitra, teci,
Nit ti Dunaj silu gubi,
Kud li šumiš, svietu reci,
Da svoj domak Hrvat ljubi:
Dok mu njive sunce grije,
Dok mu hrašće bura vije,
Dok mu mrtve grob sakrije,
Dok mu živo srce bije.

2.

Bože živi.

Bože živi blagoslovi,
Srdaca nam plamenište,

To hrvatsko hrvalište,
Svetu zemlju mili dom!

Da se mladi, da se novi
Svakim miljem rodu svom!
Bože živi blagoslovi
Svetu zemlju mili dom!

Bože živi i razžari
Svetu vatru rodoljublja,
Svako srce budi zublja,
Svako oko budi plam.

Da s narodne svete stvari
Sav uzplamti narod nam!
Bože živi i razžari
Rodoljublja sveti plam,

Bože živi i povrati,
Što je naše, nama skoro,
Ljudska pravda vraća sporo,
A duguje dugo već.

Staru bar nam krv naplati,
Dok ne bude nova teć!
Bože živi i povrati
Nama, što je naše već.

3.

Hrvatska davorija.

Oj Hrvati, oj junaci,
Bubanj tutnji, trublja trubi!
Napried, braćo slobodnjaci,
Napried, tko svoj narod ljubi!
Na pir drage nam slobode
Hrvatska nas zove mati;
Dok je krvi kano vode,
Slavno ćemo pirovati:
Zlatnu ćemo krunu stavit
Na presveto čelo njoj,
Pobjedničku slavu slavit,
Il izgubit život svoj!
Oj, Hrvati, oj, junaci,
Samo napried, napried sada!
Tko se na taj put nam baci,
Nek' od našeg mača pada!

Oj Hrvati, oj junaci,
Bubanj tutnji, trublja trubi!
Napried, braćo slobodnjaci,
Napried, tko svoj narod ljubi!

Kosti naših pradjedova
Nemaju u grobu mira,
Dok ne zasja opet s nova
Kruna Petra Krešimira:
Napried, braćo, napried s toga
K boljoj sreći roda svog!
Nek nas kriepi bratska sloga,
Nek nas vodi dobri Bog!
Oj Hrvati, oj junaci,
Samo napried, napried sada!
Tko se na taj put nam baci,
Nek' od našeg mača pada!

4.

Bodi zdrava domovina.

Bodi zdrava, domovina,
Mili moj slovenski kraj!
Ti prekrasna, ti jedina
Meni si zemaljski raj!

Tuje šege, tuje ljudstvo
So prijatlji, bratje ni,

Slava le. slovansko čuvstvo
Srce moje veseli.

Primi celov, zemljo mila,
Primi srce moje v dar,
Da bi vedno matka bila
Ne pozabljena nikdar.

5.

Još Hrvatska

Još Hrvatska ni propala
Dok mi živimo,
Visoko se bude stala,
Kad ju zbudimo;
Ak je dugo tvrdo spala,
Jača hoće bit,
Ak je sada u snu mala,
Će se prostranit.

Većput sanja čudne senje,
Sladke radosti,
Kada joj se kažu tenje

Jake mladosti;
Drugda pako magle crne
Nju obstiraju,
Kada sestre njoj nevjerne
Nju zatiraju.

Jednoć vidi županije
Sve ponovljene,
Stare slave sve banije
S nova stvorene
Vidi, čuje Gorotance,
Kranjce, dolazit
I s Hrvati neprestance
Tako govorit:

Oj Hrvati, braćo mila,
Čujte našu rieč!
Razdružit nas ne će sila
Baš nikakva već:
Nas je negda jedna majka
Draga rodila,
Hrvatskim nas, Bog joj plati
Mliekom dojila.

Kako ćemo majki bolje,
Sad zahvaliti,

Neg da budmo jedne volje
Svi sjediniti,
Jal i nazlob njoj su sine
Sve razdružili,
Stare slavne domovine,
Diku srušili.

Ni li skoro skrajno vrieme,
Da je 'zvisimo,
Ter da tuđe težko bre.ne
Od nas bacimo,
Stari smo i mi Hrvati,
Nismo zabili,
Da su naši pravi brati
Zlo probavili.

Jednoć čuje svoje sine
Glasno pjevati,
Složne glase u visine
Tako dizati:
Braćo, danas kolo vodi,
Danak svetkuje,
Hrvatska se preporodi,
Sin se raduje!

U kolu su svi Hrvati
Stare države,
Stare slave vjerni brati
'Z Like, Krbave,
Kranjci, Štajer, Gorotanci
I Slavonija,
Bosna, Srbi, Istrijanci,
Ter Dalmacija.

Svi Hrvati se rukuju
I spoznavaju
Istinski se zagrljuju,
Rieč si davaju,
Neka znadu svieta puci
Njihov novi vez;
Hvalit će ih i unuci,
Njihov narod ves.

Nuder braćo! čašu s vinom,
Sad napunite,
Zdravicu hrvatskim sinom,
Vjernim napijte.
Neka živi naša sloga,
Svaki pravi Slav,

Pravi sinak roda svoga,
Neka bude zdrav.

6.

Glasna, jasna . . . .

Glasna, jasna od pameti,
Preko dola, preko gora,
Hrvatska nam pjesma leti
Sve do sinjeg tamo mora:
Časak meka,
Čas ko grom,
Vječna jeka
Za naš dom,
Davor oj!
Brate moj!
Nek se slože grla bratska:
Živila Hrvatska!

Gromorna se orijaše
Zator slaveć Tatarkana,
Uz nju vječnu slavom sjaše
Zastava od sto nam bana;

Turad splesa
Bakač ban,
Sviet potresa
Frankapan,
Pojuć oj!
Brate moj!
Nek nam bljeska sablja bratska,
Živila Hrvatska!

7.
Naprej!

Naprej zastava Slave,
Na boj junaška kri,
Za blagor očetnjave
Naj puška govori!

Z orožjem in desnico
Nesimo vragu grom;
Zapisat v kri pravico,
Ki terja jo naš dom,
Naprej itd.
Drum, drum, drum.

Draga mati je prosila,
Roke okol vrata vila,
Je plakala moja mila:
Tu ostani, ljubi moj!

Z Bogom mati, ljubca zdrava
Mati mi je očetnjava,
Ljubca moja čast in slava;
Hajdmo, hajdmo za njo v boj!
Naprej zastava Slave,
Na boj junaška kri . . .

8.

Ja sam Hrvat.

Ja sam Hrvat, dušom, tielom,
To sam riečju, to sam djelom,
To je srca moga slast.
Kano cvieća imam braće,
Dušman zalud radi šta će,
Dok si Hrvat štiti čast?
Na jug nek te Dunav nosi.

Tam, gdje Sava zemlju rosi.
Gdje s' hrvatski ori: oj,
Pozdrav čuješ, brate moj!

9.

Slovenec sem.

Slovenec sem!
Takó je mati djala,
Ko me je dete pestovala;
Zatorej dobro vem:
Slovenec sem!

10.

Gdje je stanak moj?

Gdje je stanak moj?
Sava teče po ravninah,
Kupa šumi po pečinah,
S gora 'zvira grozda med,
Raj zemaljski na pogled.

A to je ta krasna zemlja,
Hrvatska je stanak moj!

Gdje je stanak moj?
Znaš u miru bogomilom
Duše nježne s tiela silom,
Miso kriepku svaki čas
Dušmaninu na užas?
To 'e Hrvata slavno pleme,
Med Hrvati stanak moj!

11.
Mili kraj.

Domovina, mili kraj!
Kjer visoke so goré,
Kjer zelene so planine,
Mile trate in doline,
Cerkve bele kjer stojé:
Domovina, mili kraj!

Domovina, mili kraj!
Kjer se rož'ce scvetajo,
Bistre vode kjer tečejo,

*

Drobne ptičice pojejo,
Kjer preljubi moji so:
Domovina, mili kraj!

Domovina, mili kraj!
Kjer sem ležal v zibelki,
Mili mamci v oko gledal,
Kjer sem prve vence splétal,
Kjer sem vžival zlate dni;
Domovina, mili kraj!

12.
Prosto zrakom . . .

Prosto zrakom ptica leti,
Prosto gorom zvier prolazi;
A ja da se lanci speti,
Dam tuđincu, da me gazi?!
Tko ne voli umriet prije,
U tom naša krv ne vrije!

Znam, da moji pradjedovi
Slavni su Hrvati bili,

A zar unuk da njihovi
U robskome strahu cvili?!
Tko ne voli umriet prije,
U tom naša krv ne vrije!

13.
Rojakom.

Hej rojaki, opasujmo uma svetle meče,
Plemenita kri po krepkih žilah naših teče;
Bog nam dal je dobro srce, um in pamet zdravo;
Povzdignimo krepke glase domovini v slavo!

14.
Oj Hrvatska, oj!

Oj Hrvatska, oj!
Veselo nam stoj!
Što će tebi biser kruna,

Kad miline sva si puna?
Oj Hrvatska, oj!
Veselo nam stoj!

Oj Hrvatska, oj!
Ništa se ne boj!
Dok je mladost tvoja složna,
Bit ćeš jednoć opet možna.
Oj Hrvatska. oj!
Ništa se ne boj!

Oj Hrvatska, oj!
Veselo nam stoj!
S groba niče tvoja slava
Smiljem joj se kruni glava,
Oj Hrvatska, oj!
Veselo nam stoj!

15.
Mi smo braćo . . .

Mi smo braćo hrvatskog
Sinci plemena,

Ne ćemo se dakle tog
Stidit imena.
Ta na svietu slavnijeg
Ne ima roda od našeg,
Ne ima od hrvatskoga
Roda slavnoga.
Svi što jugoslovinsko
Ime dobiše,
Svi ti nekad hrvatsko
Ime nosiše:
Ta pod ovim imenom
Svim je našim dušmanom
Strah i trepet zadavan,
Hrvat je slavan.

16.
Bojna pjesma.

Hajd junaci napried žurno,
Vojevati sad je čas!
Topi ore, tutnje burno
Našem rodu sviće spas:
Sa istoka

Zora rudi.
Sav se Balkan
Od sna budi.
Hajd u krvav sada boj:
Hrvat mora biti svoj!

Srnut ćemo usred boja
Ko junaci, kao grom,
Da obran'mo prava svoja,
Da obran'mo mili dom!
Neka ori
Topa jeka,
Nek nas mori
Samrt prieka:
Ne plaši nas strašan boj —
Hrvat mora biti svoj!

Dom nam davno već slobode
Ne ogrija sjajni trak,
Al će za nju ginut, rode,
Rado pravi sinak svak!
Ta hrvatska
Momčad mlada,
Srca bratska,
Sladka nada

Pojuć srta u ljut boj;
— Hrvat mora biti svoj!

Napried dakle, kao lavi,
Vojevati sad je čas,
Da se jednom i nam javi
Iza robstva žuđen spas?
Četa ljuta
Poput tigra,
Borba kruta,
Naša igra!
Za dom poć nam sad u boj —
Hrvat mora biti svoj

Samo časak borbe ljute,
Kletom robstvu bit će kraj!
Povadimo mače krute,
Nek umire jad i vaj!
Čuj s daleka,
Mili rode,
Ori jeka:
Oj slobode!
Bog je s nama, hajd u boj,
Hrvat mora biti svoj!

17.
Hrvatom.

Hrvati, Hrvati,
Vi naroda sluge,
Vi čuvari carstva,
A robovi tuge.

Tuđi vi kmetovi,
Tuđi vi vojaci,
Gdje su vaša prava,
Gdje vaši barjaci?

Zemlju vašu morem
Tuđin vam prisvoji,
Zemlje vaše divne
Tuđin k svojim broji.

Na noge se diž'te,
Već je vrieme sada,
Hrvatskoj da zemlji
Samo Hrvat vlada.

18

Po jezeru bliz' Triglava.

Po jezeru
Bliz' Triglava
Čolnič plava
Sem ter tje,
V čolnu glasno
Se prepeva
Da odmeva
Od goré.

Mile ptice
Po dolinah
In planinah
Se budé;
Ker so čole
Pesen moju,
Vsaka svojo
Žvrgolé.

Ribam srca
Vsem igrajo,
Da skakljajo

Nad vodó;
Še valovi
Šepetajo
In šumljajo
Med sabó;

Tukaj Slava
Vence vije,
Srce bije
Nam gorkó:
Čujte, gore
In bregovi,
Da sinovi
Slave smo!

19.

Hrvati svome ljubimcu-glavaru.

Ljubimo te naša diko,
Jer si glavar srcem blag;
Jer si s našeg roda nikô
Svima mio, svima drag.
Zato na tvoj mili glas

Eto svuda, eto nas:
Il' u vatru il' u boj,
Dušom, tielom, svak je tvoj!

Vjeran miloj otačbini,
Ljubiš rod svoj, ljubiš nas,
Ne daš, da nam otmu ini
Pradjedova pravi glas;
Zato na tvoj itd.

Za sirotu krajišnika
Ti bi dao život svoj;
Ti ga braniš, mučenika,
Jer po krvi brat je tvoj;
Za to na tvoj itd.

Ljubav želiš, želiš slogu,
Da ne dieli zakon nas;
Da po jednom vječnom Bogu
Za nas svane srećni čas!
Zato na tvoj itd.

20.
Otok bleški.

Otok bleški,
Kinč nebeški
Kranjske zemlje ti!
Venc iz raja
Te obdaja,
Vse se veseli.

Vali igrajo,
Ribce imajo
Dobrovoljni ples,
Ladja giblje
Se in ziblje
Nas k Kraljic' nebes.

21.
Bog i Hrvati.

Planula zora, svanuo dan,
Sve se iz noćnog mrtvila budi,
Sbacimo i mi stoljetni san,

Budimo jednom podpuni ljudi!
Ustajmo braćo, sada je čas,
Da nam se naše očinstvo vrati!
Uz nas će biti, voditi nas:
Bog i Hrvati, Hrvati i Bog!

22.

Zrinski-Frankopanka.

Pojmu pjesmu, mili druzi,
Pjesma nam je srca jek,
U veselju i u tuzi
Mila, kano mača zvek;
Često ga je Hrvat trgo,
A tudjincu tek na spas,
Ali u zlo on nas vrgo,
Za uzdarje — prezrev nas!

Gdje slobode sad su dani,
Što ih Hrvat cienit zna?
Gdje li Zrinski-Frankopani,
Gdje su ona lava dva?
O, tko svoju zemlju ljubi

I tko ne će biti rob,
Tomu krvnik glavu rubi,
Taj u hladan pada grob!

Ali takvi dični muži
Živu dok i narod sav;
On za njima viekom tuži,
Ko na grobu miran lav!
Slabić tekar suze lije,
Muža resi uzdah tih;
Rod im pjesmom spomen vije
I veliča pjesmom njih.

Pojmo slavu mučenika,
Što se nisu dali trt,
Već su rado spram silnika
I u samu pošli smrt!
O, tko svoju zemlju ljubi
I tko ne će biti rob,
Tomu krvnik glavu rubi,
Taj u hladan pada grob!

23.

Ustaj, ustaj Hrvate!

Ustaj, ustaj Hrvate,
Ustaj na oružje!
Dan te čeka, noć ne bjega,
Ustaj, ne oklievaj!
Na noge, Hrvati, braćo,
Sloboda zove!

Koji ne zna, kada treba,
Za svoj dom umrieti,
Nije Hrvat, već je izrod,
Kog će zemlja kleti.
Na noge itd.

Što smo pravdom dobili,
To nikom ne damo,
Dok jednoga Hrvata
Pravoga imamo.
Na noge itd.

24.

S Velebita klik se ori. . . .

S Velebita klik se ori,
Jekom ječi, zemlju stresa;
Hrvatkinja vila zbori,
Glas joj seže do nebesa:
Ustaj diko, ustaj rode,
Lance strgni, mač dohvati!
Viencem slave i slobode
Čelo ću ti ovjenčati!
Od Dunava sve do mora
Hrvatska je zemlja sveta,
Preko voda, preko gora
Dušmanina tjeraj kleta!
Nek ti ime svietom leti
Slavno, dično, kô nekada,
Nek svak' vidi, nek se sjeti,
Da si junak još i sada!

25.

Vila Velebita.

Oj ti vilo, vilo Velebita,

Ti našeg roda diko,
Tvoja slava nama jeste sveta
Tebi Hrtvat vikô.
Ti vilo Velebita,
Ti našeg roda diko!
Zivila premila
Ti vilo Velebita!

Velebite, vilovito stienje,
Ljubim tvoje to golo kamenje,
Ljubim tvoga iz gorice vuka,
I onoga ličkoga hajduka;
Ti vilo Velebita itd.

Velebite, divna goro naša:
Rad' u tebi vojujem,
Sam' da ne ima u tebi rovaša,
Radi kojih bolujem;
Ti vilo Velebita itd.

Na tromeđi hrvatskome rodu
Velebite stavio te Bog.
On će dati skoru da slobodu
S tebe vidim cielog roda svog.
Ti vilo Velebita itd.

26.

„Rodoljub" u Virovitici.

Rodoljubi, dom nas snubi,
Svet nam budi poziv taj!
Svi u kolo Rodoljubi,
Da pjevamo rodu svom,
Da nam pjesma srca sljubi
Za hrvatski mili dom.
Nek se širom svieta vine
Naše pjesme gromki glas,
Neka k dobru otačbine
I k slobodi vodi nas!
Ima, ima ljeta trista,
Što snivasmo grobni san,
Sad s istoka zora blista
I slobode sviće dan.
Molitva nam budi mila
Naša pjesma u taj čas,
Da se slomi robstva sila,
Da i nama grane spas.
Sjetimo se prošlih dana,
Gdje nam slava suncem sja,
Sjetimo se gorkih rana,

Sto nam kob ih zada zla.
Proti valom turskog mora
Mi bijasmo jaki štit,
S tog hrvatski narod mora
Slobodan i opet bit!
Pojmo rodu za slobodu,
Za slobodu pojmo mi!
Davno Zrinjski, Frankopani,
Padoše za narod svoj,
Tudji jal ih utamani,
Al na nama sad je boj!
Za hrvatsku, za slobodu
Pripravni smo i mi past,
Vrebamo tek dobru zgodu,
Dok hrvatska zovne čast.
Rodoljubi, dom nas snubi,
Svet nam budi poziv taj!
Krasna nada našeg roda
Bit će stare slave sjaj;
Genij roda nama poda
Čisto srce, bistar um.
Nek nam grudi za dom budi
Naše pjesme gromki šum.

27.

Oj, sinci Zvonimira . . . .

Oj, sinci Zvonimira,
I nama kucnu čas :
Iz našeg zove mira
U boj nas trublje glas!
U sveti boj za ime,
Za pravo roda svog,
Il mriet il živjet s njime —
Nek sudi vječni Bog!

Dok Hrvat stražu stoja,
Evrope prvi zid,
Od praha mu i boja
Potamnje bistri vid,
I mnogo pravo sveto
U tamni pade grob,
Tudjinstvo skrivi kleto,
Da Hrvat bješe rob.

U jedno kolo, mili
Hrvati mladi svi;
Što djedi drugim bili,

To sebi bud'mo mi:
Nedobiv bedem prava,
Slobode mač i štit;
A treba l' naših glava,
I krvcu ćemo lit',

Jedinstvo, rad, sloboda,
Nek vodi, braćo, nas,
Razkivat lance roda,
U slozi tražit spas,
Da s roda kletva pane,
Tudjinstva težki jad,
Nek mladi dan nam svane:
Ta još je Hrvat mlad!

28.

Ustaj rode, išti svoje.

Ustaj rode, išti svoje,
Sad se svakom svoje dieli!
Balkanske se zemlje broje,
Svatko dio dobit želi.

Ti si rode čuvô
Balkan hrabrom rukom;
Pa zar ti da samo
Sada mučiš mukom?

Ustaj dakle, ustaj rode,
Evo doba, evo sgode,
Podić dom si snažan, jedan,
Hrvatske nam slave vriedan.

Za druge si hrabrim lavom,
Svoje braneć tek si janje;
Ponosiš se svojim pravom,
Al tvog prava sve to manje.

Za druge si dosta
Mučio se, zna se,
Pobrini se, rode,
Jednom već i za se!

Na Balkanu dan već sviće,
Sada Balkan dieliti će;
Sjeti i ti svog se diela,
Hrvatska nek bude ciela!

29.

Mornarska.

Desni vjetar eto dunu,
Odmotajmo biela jedra,
Odtisnimo lađu punu,
Nade su nam puna njedra:
Na polazku tome
S Bogom mili dome!
Tko nam mio, zdrav nam stoj,
Dok se k svomu vrati svoj!

Sinje more, naše polje,
Naše polje i borište.
Kano more burne volje
Hrvat tude sreću ište,
Kuda vali buče,
Tud nas srce vuče.
I kud dalje sječe brod,
To nam draži dom i rod!

30.

Barka

Gori nebo visoko,
Doli more duboko,
A ja u sredini
Noćnoj u tišini
Mislim na te, ma jedina,
Premilena domovina.

Slabe barke slabi let
U daleki strani sviet,
U njem strani ljudi,
Jezik stran, i ćudi;
A u tebi sve poznamo,
Došô kasno ili rano.

Tko te ne bi ljubio
U te doći žudio,
Bio bi od kamena,
Srca nesmiljena.
Zalud sunce drugdje sija
Srce moje ne ogrija!

Nemoj buro bjesniti,
Smjeli brod mi slomiti,
Nu ako se skrši
I moj život svrši:
Tad odnes'te vi valovi
Zemlji miloj cjelov ovi!

31.

Lastavicam.

Male ptice, lahkih krila,
Dižite se vi u zrak!
Već vas zove zemlja mila,
Zove vrućeg sunca trak.
Što li čeka prek' livada
I prek' silnih voda vas?
Malo lasti, puno jada,
Al vas majčin zove glas.
Zove, vuče silnom moći
Južnog sunca vrući sjaj,
O u dom ću i ja doći,
Pozdrav'te mi rodni kraj!

32.

Slovenac i Hrvat.

Iz bratskog zagrljaja
Poleti pjesmo svieta,
Iznesi sreću raja
Pred lice cielog svieta!
Dva svjetla sada staše
U jedan plamen sjat',
Kad desnice si daše
Slovenac i Hrvat.
Odnjihala nas jedna
Slobode željna mati
I plakala je biedna
Sa kobi, što je prati,
Gdje još smo pociepani,
Dok robstvo tišti nas,
Al naći liek toj rani,
To j' zavjet nam i spas!
Od snježnoga Triglava,
Do divnoga Balkana,
Toj majci puče slava
I zora novog dana,
U mraku ne će žalit',

Već sunce će joj sjat,'
Sto prvi će zapalit'
Slovenac i Hrvat;
Slovenac i Hrvat —
Za uviek brat i brat!

II.

LJUBAVNE POPIEVKE.

33.

Miruj srdce moje.

Tko je srce u te dirno,
Da si tako sad nemirno,
Kano ptica u zatvorih,
Za svietom te želja mori?
Nij' u svietu nebo tvoje,
Miruj, miruj srce moje.

Ne udaraj toli jako,
Razbit možeš prsi lako,
Preslabe su, izmučene,
A da puknu bez koprene;
Bile bi gorke rane tvoje,
Miruj, miruj srce moje!

Ah stisni se u svom kutu
I pregori želju ljutu,
Tople su ti ove grudi,
Sebični su vani ljudi,
Svaki grije srce svoje
Miruj, miruj srce moje!

Znam ja, ti bi mah na vrata
Polećelo svoga zlata,
Nije Milka tvoja više,
Već za drugim ona diše,
Drugi ljubi zlato tvoje,
Miruj, miruj srce moje!

34.

Spomen.

Sjećaš li se onog sata,
Kad si meni oko vrata
Biele ruke savila;
I krijući svoje lice
Meni skoro nenotice
Tajnu ljubav odkrila?

Sjećaš li se onog jada,
Kad glas dođe iznenada,
Ko iz vedra neba grom,
Da ja moram odlaziti,
Tebe dragu ostaviti
I svoj mili stari dom?

Odkad s tobom se oprostih,
Odrekoh se svih radosti,
Prazan mi je cio sviet:
Jer bez tebe ne ima mene,
Kano što bez rose vene,
U livadi mladi cviet.

35.

Bliedi mjesec.

Blied mjeseče, tebi tužim
Svoj na zemlji tužan stan.
K tebi tužan ruke pružam
Ištuć lieka svojih ran'!

Sve na svietu mirno spava,
Sve na svietu sad muči,
Samo suza oka plava,
Samo srce mi ječi.

Ja ti tužim, ah jer mira
Meni tužnoj nikad ni,
Sav sviet na me se podira
Kad mi dragi vjeran nij'.

Ah da mogu sad umrieti
Kano cviet povenuti,
U grob tamni se odnieti,
S ovog svieta nestati.

36.

Zujte žice.

Zujte žice miloglasne,
Pjesmo javljaj tužni vaj,
Srca boli te užasne
Nemilostnoj na glas daj:
Kako vene moje lice,
Kako oči gasnu već,
Kako teku s njih suzice,
Što ih ljubav sili teć.

Kako ginem s težke želje,
Kako bije srce jad,
I ne mari za veselje,
I za sreću ne znam sad;
Kako za njom potaklo me,
I sitan joj sliedim trag,

I u srcu čuvam svome
Cvatući joj oblik drag.

37.

Tuga.

Kud pogledam, svud je tama
Za me nema svjetlila;
Moja draga, ona sama
Svjetlo mi je odniela.

Pred oltarom, zar ćeš draga,
Drugom ruku pružiti?
A ne misliš, da do groba
Za tobom ću tužiti!

Na što meni moja majka,
Na što li mi sestrica?
Kad mi zađe kraj oblaka
Moja sjajna zvjezdica!

Kucaj srce, dok ne pukneš
Veni lice, uveni!

Na što život kad izčupa
Srce draga u meni?

Ako l' kadgod vrieme dođe
Da zapitaš: zašt' zvone?
Pa ti kažu. da sam umro,
Pusti suze, nek rone.

Tvoje suze na mom grobu
Bit će duši mojoj liek!
A dušmana ljutu zlobu
Naš će kriti onaj viek.

38.

Slanca.

Je padavi slanca padla
Na zelene travnike
Je vso travco pomorila
In vse žlahtne rožice.
Oj rožice!

Meni pa nič ni za rožce
Ako slanca jih vzemé,

Meni je za deklo mojo
Ka pustiti hoče me!

Ravno sredi mojga srca
Edna rožica cveti
Če neboš ji prilijala
Se gotovo posuši.

Kaj ji bodem prilijala
Nimam vinca, al vodé.
Jaz pa bodem le prilila
Svetle svoje solzice.

39.

Ti plaviš.

Ti plaviš zoro krasna,
Tvoj sjajni blista zrak,
Svi sretni tebe slave;
Ja ljubim groba mrak.

Ah srce ne muči me,
Ah daj mi samo mir,

Jer ljubit ja ne smijem,
Ni dočekati pir.

Ah težko je umrieti,
Kad ništa ne boli:
Još teže je ljubiti,
Što srce ne voli.

40.

Dievo mila.

Dievo mila, dievo krasna,
Vatra plane meni jasna
I uztrepte grudi moje, } Op.
Kad spomenem ime tvoje. }

Struka si mi vilinskoga,
Uma pako božanskoga,
Lica biela i rumena,
Čela vedra i poštena.

Al ne ljubim te rad toga,
Već što s' roda hrvatskoga:

Jer hrvatski kad mi kažeš:
„Ja te ljubim -" tad ne lažeš.

41.

Na lievoj strani.

Na lievoj strani kraj srca
Leži mi težka ranica, ha, ha, ha.

Rad tebe draga ljubezna,
Rad lica tvoga rumena, ha, ha.

Kad si me draga ljubila,
Zašt si me ti ostavila? ha, ha, ha.

Moje je srce medeno
Sbog tebe draga ledeno, ha, ha.

42.

Tamburica.

Tamburica sitnim glasom udaraše
Nuz tamburu mlado momče popjevaše:

Oj mladosti, mladosti,
Evo tebi radosti,
Sad su tunje sazrele,
A djevojke procvale.

Svaka draga svoga dragog sad doziva,
A moja se od nikuda ne odziva:
Oj djevojko, djevojko,
Na mom srcu duboko,
Sitno hodiš lagano,
Po mom srcu vrieđano.

Da mi dadeš svoje lice obljubiti,
Znao bih te, srce moje, ja šteditи:
Stvorio bih dušicu
U staklenu čašicu,
U med bih te stopio,
U šećeru popio.

43.

Zvoni zvonce. . . .

Zvoni zvonce,
Čoban tjera ovce:
(3 put se opt.)

Tri čopora
Kraj Milkina dvora.

Oj, čobane.
Ukrast ću ti janje,
(3 put se opt.)
Makar išla
S tobom na vjenčanje!

Mila mati,
Podaj me za diku,
(3 put se opt.)
Mâ mu bila
Kuća u šljiviku!

Mila mati,
Podaj me za lane,
(3 put se opt.)
Mâ mu bila
Kuća sva od slame!

Kiša pada,
Što ću, diko, sada?
(3 put se opt.)
Nas trojica —
Jedna kabanica!

Kabanica
U dvie, u tri pole,
(3 put se opt.)
Poljubi me,
Milo janje moje!

44.

Slovensko dekle . .

Venček na glavi se
Bliska Ti 'z kitice
Rožic zelenih,
Slovensko dekle!

Lilija vrtnica.
Mila Ti šmarnica
Ličice krasi —
Slovensko dekle!

Lepe su Pemkinje,
Vlahnje in Turkinje,
Zvestno pa samo je
Slovensko dekle!

Dokler človeški rod
Ima po zemlji hod,
Bode slovelo
Slovensko dekle.

45.

Jesenske noći.

Oj jesenske duge noći,
Reko dragi, da će doći!

Il mu doći, il ne doći,
Čekat ću ga do polnoći

Gdje si, dragi, kud se šećeš,
Zar večeras k meni ne ćeš?

Ne znaš, mili moj sokole,
Da me plačuć oči bole?

Tako plače draga duša,
A dragi ju blizu sluša.

Iznenada k njozi skoči.
Pa joj ljubi crne oči.

Ljubi usta, ljubi lice,
Svoje mile jedinice.

46.

Čije li su. . . . ?

Čije li su tarabe?
Čija li su vrata?
Čije li je ono luče,
Što kroz prozor guče?

Mamine su tarabe,
Mamina su vrata,
Mamino je ono luče.
Što kroz prozor guče.

Preskočit ću tarabe,
Preskočit ću vrata,
Poljubit ću ono luče,
Što kroz prozor guče.

Srdit će se mamica,
Srdit će se tata,
Al se ne će ono luče,
Što kroz prozor guče,

47.

Popuhnul je . . .

Popuhnul je tihi vjetar,
Trana, nina nina, nena,
Popuhnul je tihi vjetar,
Tihi vjetar od Leventa
I odnesal Mari krunu.
Liepa Mara progovara:
„Tko bi meni krunu našal,
Njegova bi ljuba bila".
Našal ju je jedan mali,
Jedan mali crni Moro.
A joj meni, majko moja,
Volila bi s' utopiti,
Neg' Morova ljuba biti!

48.

Misli moje.

Misli moje, kud bludite
U tu tamnu noć?
Kuda vjerom za nevjerom,
Kud mislite poć?

Zalud vam je za njom hrlit
Kroz daljine sve,
Vraćat bi ju samo mogle,
Ali vratit ne.

Smirite se moje misli,
Ostanite sada tu:
Ako ona dođe amo,
Pozdravite tada nju.

49.

Lako tebi dušo.

Lako tebi dušu na postelji spati,
Al jemeni težko pod prozorom stati

Vjetrić popuhava, sniegom zametava,
Mene srce zebe, što nisam kod tebe.

50.

Za jedan časak radosti.

Za jedan časak radosti,
Hiljadu dana žalosti.

Za jedan pogled oka tvog
Dao bih život, dušu svu.

Bez tebe, dušo ljubezna,
Ne mogu živjet, moram mriet.

51.

Zagorska.

Bom šel na planine,
Na strme goré,
Bom slišal od daleč
Zagorske zvoné.

Zagorski zvonovi
Premilo pojó,
Nemara preljubo
K'pogrebu nesó.

Pa če jo nesejo
Le naj jo nesó,
Saj dolgo ne bode,
Da pojdem za njo.

Zvoniti bom rekel,
Škropiti pa ne,
Škropile jo bodo
Le moje solzé.

Pogreble jo bodo
Le moje roké,
Krog groba bom sadil
Cvetice lepé.

Med lepe cvetice
Naj mene ložé,
Saj vem, da mi poči
Na grobu srcé.

52.

Sve sniva. . . .

Sve sniva, meni samom
Zadriemat nije moć',
Da tebi, dievo kruta,
Ne želim: lahku noć!
Znaj, ljubav prestat ne će,
Ni jad mi ne će proć',
Oj, svaki čas ću tebi
Dozivat: lahku noć!
Oj, dušo, lahku noć!
(4 put se opt.)

53.

Ruža u pustinji.

Na nebu plovi mjesec blied,
Te motri ružu, nježan cviet,
Što radiš ružo sama tu,
Što tužiš meni tugu tvu?

54.

Oj košutko!

Oj košutko crnooka,
Tanka, krasna i visoka!
Pjevat ću ti tri pjesmice,
Tri pjesmice s jedne žice.

Prva pjesma nije šala,
Akoprem je prosta, mala:
U njoj pjeva moja vila:
„Ja te ljubim, dievo mila!“

Druga pjesma milo moli!
Ne preziraj gorke boli!
Nježnim glasom tebe snubi:
„I ti, diko mene ljubi“.

Treća ove nadvisava,
Rajskom moću obožava,
Slobodnoga kao roba
Stalnost, vjernost ća do groba.

To su one tri pjesmice,
Tri pjesmice s jedne žice,

Al ih ne smije nitko znati,
Djevo, nemoj me izdati!

55.

Zvjezdicam.

Kažite mi zviezde mile,
Je l' mi draga sretna oj!
Je li meni srce njeno
Kad posveti časak koj?
Je li njena duša kada
Zaroni u tihu bol,
Sjeća li se mene sada,
Koju ljubim vruće tol!

Kažite joj da ju ljubim,
Da ću viekom ljubit nju,
Za nju da bih dao život,
Da bih dao dušu svu!

Čuvajte mi lane moje,
Čuvao ju dobri Bog,

Nek se sjeti sreće svoje,
Nek se sjeti dragog svog.

56.

Ljubeznice moja mila.

Ljubeznice moja mila,
S Bogom, s Bogom ostaj ti!
Zašt' si draga meni bila,
Opet s Bogom velim ti,
Jer će jadni dan mi svanut,
Da te moram ostaviti.

Kada pođem sutra zorom,
Nemoj za mnom tužiti,
Kojim putem, kojom gorom
Tebi ću sve javiti:
Budi stalna, nadu goji,
O ljubavi ti ne dvoji.

57.

Ej Vrbniče!

Vrbniče nad morem,
Visoka planino,

Trajna nina nena!
U tebi se goje
Po izbor djevojke.
Jedna drugoj kaže:
Stan' gore sestrice,
Da mi donesemo
Te hladne vodice,
Da mi zalijemo
Te naše ružice,
Liepu mažuranu
I sitni bosiljak.

58.

Luna sije.

Luna sije, kladvo bije;
Trudne, pozne ure že,
Opt. { Pred neznáne srčne rane
{ Meni spati ne puste.

Ti si kriva, ljubezniva
Deklica nevsmiljena!
Ti me raniš, ti mi braniš,
Da ne morem spat' doma!

Obraz mili tvoj po sili
Mi je védno pred očmi;
Zdihujoče srce vrče
Védno k tebi hrepeni.

K oknu pridi drug ne vidi,
Ko nebéške zvezdice;
Se prikaži, al sovraži
Me srcé povej, al ne?

Up mi vzdigni, z roko migni,
Ak bojiš se govorit!
Ura bije, k oknu ni je,
Kaj sirota čem storit?

V hrám poglejte, mi povejte,
Zvezde, al res ona spi;
Al posluša, mene skuša,
Al za druzega gori?

Ako spava, naj bo zdrava,
Ak me skuša, nič ne dé;
Po nje zgubi, ako ljubi
Druz'ga, počlo bo srcé.

59.

Kolo.

Igra kolo, igra kolo
Na dvadeset i dva,
U tom kolu, u tom kolu
Liepa Mara igra.
Kakva Mara, kakva Mara
Medna usta ima,
Da me hoće, da me hoće
Poljubiti njima;
Volio bih, volio bih
Neg carevo blago.
Ljubi Maro, ljubi Maro,
Koga ti je drago!
Nemoj ljubit, nemoj ljubit,
Koga ne imaš rado.

60.

Tuga.

Odkad, dušo, ti mi ode
Momu oku iz okruga,

Na srce mi pade tuga,
Kao mraz na jadan cviet.

Moje misli bez slobode,
Kano pčele usried zime,
Ne će da se leta prime:
Studen im je cio sviet.

Nemam nigdje mira za se
Simo tamo hodajući.
Kad sam vani moram kući,
A iz kuće moram van.

Jeste, dušo reći smijem,
Da si život žića moga,
Da si prva mi do Boga,
Anđeo njegve ljubavi.

61.

Oj, nema za me sreće već.

Oj, nema za me sreće već,
Kad mojom ne smiješ bit',

Kad tebe moram se odreć',
Za vazda ostavit.

Jer mene goni udes priek,
Ne marim za sav sviet,
Za tobom pogibat ću viek,
Uz tebe volim mriet'.

Jer krasnog oka tvoga sjaj
Životu treba mom',
Uz tebe živjet bio bi raj
Na svietu meni tom!

62.

Ah kad tebe. . . .

Ah kad tebe ljubit ne smiem,
Druge ljubit ne ću ja;
Ma da krasom i divotom
Ko danica zviezda sja.

Ti jedina moja jesi,
Ti mi tuge vedriš noć,

Mutnog oka pogled bistriš,
Bolnoj duši daješ moć.

Pa i ti me iznevjeri.
Nevjera me tvoja tre,
A ti gledaš hladnokrvno,
Gdje mi nada moja mre.

63.

Ančice mila.

Ančice mila, sladki raju moj;
Zašto mi kratiš mili pogled svoj?
Nemoj me, nemoj mlada moriti,
Niti se meni tužnom kloniti;
Anđelče milo, čuj mi srca glas:
Ti dušo moja — moga žića spas.

Ak si otišla k sinjem moru tam,
Ja ću te, dušo, tražit noć i dan;
Pa ako tebe nađem milena,
Pasti ću mahom pred tva koljena,

A ti se smiluj sinjem robu svom,
Koj težko cvili sada za tobom.

64.

Blago, blago ah onome.

Blago, blago ah onome,
Koji si mirno spjeva: oj;
Tak je plivô u sladkome
Miru prije i duh moj.

Vedro bijaše moje čelo,
Kano nebo proljetno,
Oko mene sve veselo,
Sve bijaše presretno.

Ali odkad nju opazih
Na prozoru onome,
Silna bura sve porazi,
Kraj bi raju mojemu.

65.

Tam za goro.

Tam za goro zvezda sveti,
Oj, kak jasno se bliščí!
Sveti zvezda, daj upreti
V tebe vsako noč oči!

Ti spominjaš me tak milo,
Kaj za goro svetlo je,
Kaj za goro je svetilo,
Kaj glasilo milo se.

Dekle, kakšna je danica,
Tak' je bil nje duše žar,
Ljubeznivosti cvetlica,
Srca krasila oltar.

Pesni ko srebrne strune
'Z njenih prs se 'zlivale,
B'le so vse ljubezni polne,
Vsakega tolažile.

66.

Na te mislim . . .

Na te mislim, kada zora sviće,
Na te mislim, kad se svrši dan,
Na te mislim, kad se svako biće
Sprema tihi da prosniva san.

Na te mislim, kad se sunce gubi,
Uviek na te mislim samo ja,
Tebe jednu srce moje ljubi,
Na tom svietu sreća si mi sva!

Bez tebe mi ne miriši cvieće,
Gorak mi je plod bez tebe svak,
Gdje ti nisi nema za me sreće,
Gdje ne dišeš, nečist mi je zrak.

I do smrti mislit ću na tebe,
Bez tebe mi pust je život taj!
Dok u tielu duša ne ozebe,
Mom životu dok nastupi kraj.

Budi i ti tako milostiva,
Pa u hladni kad me metnu grob,

Sjećaj s' onog, koji tam počiva
I koj bijaše viek tvoj vjerni rob!

67.

Prvi pogled.

Prvi pogled oka tvoga
Zatravi mi srce moje,
Mir i pokoj ti razori,
Robom si me učinila!

Da te ljubim, ah premila,
Cielom svietu tajit ću,
Samo tebi, ah jedina,
Tajnu ovu odkrit ću.

Ja te ljubim, nu ne smijem,
Ni tvoj biti ne mogu;
Al da s drugim sretna budeš
Molit ću se ja Bogu!

Ostaj s Bogom, dievo, sada,
Živi život sretan viek,
Sjećaj s' mene ovdje kada,
Tvoj mi spomen srcu liek.

68.

Polka.

Milice, Milice, muni amo,
Danas još sa mnom igraj ti;
Sluhni de glasove polke samo,
Jel' t' u srcu krvca vri?
Nek mladiće majka kara,
Nevjerom ih nek potvara,
Kad sam vjeran tebi ja,
Muni dušo k meni ah!
S negleda tvoga hvata me jad,
S nemilka tvoga ginem ti sad;
Gleđi mi srce, gleđi mi jad,
S negleda tvoga ginem ti sad!

69.

Gine, vene. . . .

Gine, vene srce u menika,
Što me moja ostavila dika,
Bar da dođe, da mi srce prođe;
Doći lane, srcu da odlane!

70.

Vidio sam ju.

Kako može duša tvoja
Jedan dan bit bez mene,
Kad ni jedna miso moja
Ne će biti bez tebe!

Čim si, Milko, vrieme kratiš,
Kada mene ne vidiš?
Pjevaš li mi, što li radiš,
Kad na mene ne misliš?

Ja preda se posô redam,
Ne mogu ga raditi,
Amo tamo tebe 'zgledam,
Ti se ne daš viditi.

Ne daš dušo, ne daš srce,
Zaufanje radosti,
Nisam dan i noć u mirn,
Već uviek u žalosti.

Daj mi obraz, daj mi ruku,
Da ja mogu spavati,

Skini barem malu muku,
Da ja mogu kazati:

S Bogomi indi tamne noći,
Ja sam ljubu vidio;
Ne plačite suzne oči,
Danas sam ju ljubio.

71.

Ja mišljah. . . .

Ja mišljah, da me ljubiš ti,
Vjerovah oku tvom
I divan raj si stvorih već
U mladom srcu svom.

Al' ljuto li me varao
Tvog oka divan sjaj,
Izgubio sam nadu svu,
Izgubio sam raj! (Op.)

Od prvoga nam susreta,
Kad zavolih te mlad,

Ah, zašto si me gledala,
Tol' milo, ljubko tad?

Ti znala si za ljubav mi,
Da za te htjedoh mriet',
Pa zašto nisi u pupoljku
Taj pogazila cviet?

Ta sada ne bi venuo
Tol' hitro život moj,
Da nisi ti sa prezirom
Usadila tu bol.

Tvoj prezir me je ranio
Kô ljutog' mača rt,
Ah, taj će jad, ah ta će bol
U hladan grob me strt!

72.

Nekaj sem zvedel . . . .

Nekaj sem zvedel novega
Od moj'ga dekleta zaljubljena:

Opt. { Ona si zbira druzgega,
Za mene ne mara nič več.

Tiho, le tiho dekle ti!
Kaj ne bodo zvedeli druzgi ljudi,
Opt. { Kaj ne bodo zvedeli druzgi ljudi,
Da nesi za moje srcé.

Ribce po vodi plavaju,
Kjer vsaka si ima svoj par;
Opt. { Jaz sem pa tista božja stvar,
Sam Bog ve kud hodi moj par?

Tičke po zraku lečeju,
Kjer vsaka si ima svoj par,
Opt. { Jaz sem pa tista božja stvar,
Sam Bog ve kud hodi moj par?

73.

Zora zori . . . .

Zora zori, rosa pada,
Međ' gorama pasu stada,

A na briegu pastir sjedi,
Pa u svoje stado gledi.

Stado gledi, k njem dolazi,
K njem dolazi drago njegvo
Na konjicu ponosnome,
U odielu gospodskome.

Konjic joj se briegom penje,
A nogama tre kamenje,
Iz kamenja vatra sieva,
A na konju dieva pjeva.

74.

Začinka.

Ti već spavaš, Milko moja,
Već te grli sladki san,
A ja tužan bez pokoja
Živim, bila noć il dan.

Blago tebi, Milko moja,
Sladka želim ti pokoja;

Spavaj sladko, lahku noć:
Milko, Bog ti u pomoć!

Sunce, mjesec i zvjezdice,
Sjajuć gone noćni mrak,
Sunce mi je tvoje lice,
Zviezde oči tvojih zrak.
Oj mjeseče i zvjezdice,
Čuvajte mi njeno lice!
Spavaj sladko itd.

75.

Liepo ti je. . . .

Liepo ti je rano uraniti
U prozorje, kad slavulji poje.
Slavulj' viče: hajd na vodu Milče!
Il na vodu, ili u livadu.
U livadi bunar vode hladne,
Kraj bunara djetelina trava,
Na travici list papira biela,
Na papiru sitno slovo piše,
Crno slovo, al je žalovito:
Grjehota je djevojku ljubiti,

Obljubiti pa ju ostaviti,
Jer su težke djevojačke kletve:
Kad prokune, do neba se čuje,
Kad uzdahne, samom Bogu žao,
Kad zaplače i zemlja se trese.

76.

Kletva.

Kiša pada, trava raste,
To je godina;
U mog dragog crne oči,
To mi dodija.
Da ga hoće na vojnicu
Ja bih volila.
Moj se dragi u boj sprema,
Ode od mene;
On se kune i proklinja,
Da za dan dođe. —
Zima prođe, ljeto dođe,
A dragoga nij';
Uzmem prelce i vretence
Šećem uz more,

Hitim prelce i vretence.
Legnem te zaspim.
Od tud ide mlado momče
Tiho me budi:
Ustaj mila, ustaj draga,
Što si zaspala?
Dragi ti se oženio
Oprosti mu ti!
Neka, neka, nek se ženi,
Prosto mu bilo!
Vedro nebo zagrmilo,
Grom ga ubio!

77.

Moja pjesma.

Pjesmo moja hrli tamo,
Gdje anđelka mog je stan,
Na krilo se spusti dievi,
Koju grli sladki san,
Ti joj reci, da ju ljubim
Cielim žarom srca svog;
Oj, ti dušo moje duše,
Čuvao te dobri Bog.

Kad sabereš svu milotu,
Da izrečeš jedan glas,
Koji veže u životu
Srodne duše svaki čas.
Tad mi dušo, reci: Ti,
Pak ostavi mrzli: Vi
Oj, ti dušo itd.

78.

Sunce jarko . . . .

Sunce jarko, ne sijaš jednako,
Moj me dragi ne ljubi jednako,
Il' jednako, il' nemoj nikako,
Il' me ljubi, il' me se okani,
Il' me mladu, ti u grob sahrani!
Znaš nevjero, kako si kleo,
Nasred, sela kod bresta zelena;
„Drugu neću, za tobom umrijet ću!"
A danas si vjeru prevrnuo.

Bolestnog te prevrtala majka.
Od Mitrova do Petrova danka,
Opet ti se duša ne izspala,
Dok na mome krilu ne zaspala!

79.
Vse mine.

Kje so moje rožice,
Pisane in bele?
Mojga srca ljubice
Žlahtno so cvetele.
Opt. { Ah, pomlad je šla od nas,
Vzela jih je zima, mraz.

Kje so moje ptičice
Kam so zdaj zletele?
Oh, nedolžne pevčice,
Kak so žvrgolele!
Opt. { Zanke b'le nastavljene
Ptice so se vjele vse,

Kje je hladni potok moj,
Kjer sem se sprehajal,

Kor skušnjav nevarni boj
Mene je obdajal?
Opt. { Vel'ka vel'ka suša b'la,
Zemlja je popila ga.

Kje je moja utica,
Utica zelena?
Kje je hladna senčica,
'Z lipice spletena?
Opt. { Hud vihar podrl je njo,
Ah, zelena več ne bo.

Kje je tista deklica,
V vrtu je sedela,
Lepa kakor rožica,
Pesmice je pela?
Opt. { Hitro, hitro mine čas,
Mine tudi lep obraz.

Kje je pevec zdaj vesel
Ki je to prepeval?
Naj bi enkrat še zapel,
Kratek čas nam delal!
Hitro, hitro mine čas,
Ah, ne bo ga več pri nas.

80.

Uzet ću te.

Šeto sam se gori, doli
Po zelenoj baščí,
Tražeć za kom srce boli,
Hoću li ju naći?

Pokraj staze zumbul-cvieće
Sa obadvie strane,
Gdje se dragi s dragom šeće
Do pô noći tavne.

Okol' mene iz daleka
Djetelina trava,
Na njoj sjedi ah djevojka
Rumena i plava.

Obazrem se tamo, amo,
Da vidim što radi.
Ništa drugo, već se samo,
Lepezicom hladi.

Obiđem ju dva, tri puta,
Mislim, da ju znadem,

Al' to seka crna oka,
Koju rad imadem,

Sazovem ju k sebi na čest,
Da se sa mnom šeće,
Ona meni ni pet, ni šest,
Već reče, da ne će.

Ai kad seka iznenada
U mene pogledi,
Sva u licu od strah' mlada
Ko papir pobliedi.

Ne boj me se, srce moje,
Ja ću te uzeti,
I rumeno lice tvoje
Ljubiti do smrti.

81.

Nježne oči.

Ljubim tvoje nježne oči,
Ljubim što ti ljubiš sve;

Nema dana, nema noći,
Da ne mislim na tebe.

Kad pogledam lice sjajno,
Ah moj život sreća je,
I sve kaže meni tajno:
„Ljubi, ljubi, ljubi je!"

Zaboravit nikad ne ću,
Tebe dragu ljubeznu,
Mogu ginut i umriet ću,
Ali vjeran ostat ću.

Ljubi i ti draga mene;
Jer, ah mladost prolazi,
Ljubi, jer, ah ljubav prava,
Riedko se kad nalazi.

82.

Sjedi dieva . . . .

Sjedi dieva pokraj mora,
Na kamenu studenom,

Tiho gleda u daljinu,
Sa očima suznima.

Jadna gleda i uzdiše
Od zorice do zore,
Pusta vidi more pusto,
Nema, nema dragoga.

Val se diže, val opada,
Lome pjene grebeni,
Tako žalost i uzdanje,
Lome srce djevino.

Eno, eno prši jadro!
Vaj, to lete sokoli.
Ali eno uz bregove,
Sivi jadre oblaci!

Dieva ružu s njedra vadi,
Baca ju u slapove;
Ružo plivaj, dragog stigla,
Dovedi ga njedru mom.

Jedva ruža dragog stigla,
Dovede ga mrtvoga,

Tužna dieva spaziv dragog,
Pretvori se kamenom.

83.

Dievo, dievo. . . .

Dievo, dievo, što mi ljubav kratiš,
Zašt' mi ljubav ljubavlju ne vratiš,
Već ubijaš srce moje bolno,
Koje no je s ljubavi nevoljno.

Tri sam ljeta za tobom hodio
I veselja mnogo sprovodio!
A sad su me stigle gorke muke,
Jer me tvoje već ne grle ruke.

Zašto si ti ostavila mene,
Kad za tobom moje srce vene?
Nevjernice, stići će te tuga,
Ako tražiš ti boljega druga,

84.

Kletva.

Mila moja, gdje si sirot bila?
Majko moja, u bašči sam bila.
Mila moja, što si tam radila?
Majko moja, ružicu sam brala.
Mila moja, komu si ju dala?
Majko moja, dragom sam ju dala.
Mila moja, voda ga odniela!
Majko moja, na brieg ga izniela!
Mila moja, brieg se odronio!
Majko moja, tebe zaronio!
Mila moja, on se objesio!
Majko moja, na mom bielom vratu!
Mila moja, mâ ga kletva stigla!
Majko moja, Bog uslišô mene!

85.

Kako si krasna . . .

Kako si krasna, dušice moja!
Kako su medna ustanca tvoja!

Na smrtnom času anđeo moj mio
S poljubcem tvojim srećan bih bio.

Kakva njedarca tvog vitog tiela,
Reko bih, da su dva krila biela,
Ta ljubav naša spavala bi rado
Na grudma tvojim, janješce mlado.

Crne ti oči ognjeno more,
A iz njih plami ljubavi gore.
Ne znadoh tužan, od sad ću znati,
Gdje će mi sunce mog žića sjati!

Znadeš li dušo, ružica mila,
Kako su hitra ljubavi krila?
Kad mlado momče kroz mrak se krade,
Da ljubi lišce djevojke mlade,

I misô moja za tobom hrli,
A srce žudi, oj da te grli.
Il' bila nojca, il danak bieli,
Pred menom lik tvoj blista se cieli.

Oj da se mogu k nebu popeti
I žarku zraku suncu oteti;

Oj, tad bi, Milko, na zemnoj kori
Ti bila slična rujnoj toj zori!

Podaj mu cvietak, podaj mu o'ma,
U tihom sanku šapuće moma.
Nestašno momče kradom se krade,
Da ljubi lice djevojke mlade.

Momče se saže, ona se prenu,
Poljubcem sladkim iz sna je krenu.
Oj, dušo draga, dušice moja,
Kako su medna ustašca tvoja.

86.

Veselja dom.

Preljubo veselje, oj kje si domá,
Povej, kje stanuješ, moj ljubček srcá?
Po hribih, dolinah za toboj hitim,
Te videti hočem, objeti želim.
(Ljubim te, čez use!)

Te iščem po polju, kjer ro'žce cvetó,
Po logo zelenem, kjer ptice pojó ;
Pa ptice vesele in rožice vse
Le majo veselje za mlado srcé.
(Ljubim te, čez use!)

Oh, blažena leta nedolžnih otrok,
Vi mate veselje brez težkih nadlog;
Oh, kako vas srčno nazaj poželim.
Al' vi ste minula, zastonj se solzim.
(Ljubim te, čez use!)

87.

Prvi cjelov.

U vrtu cviet si brala,
Bijaše krasan maj,
Zanesen ja ti rekoh:
„Daj ružu meni daj."

I ti mi ružu poda,
Uz ružu bio trn.
Iz mojih ruku krvca
U mrak se proli crn

Uz prozor mi sjeđasmo,
Hvataše jur se mrak,
Tek divni mjesec bliedi
Kroz prozor slaše trak.

A ja na tvojih grudi,'
Je l' bio san il' raj,
Ugaslim šaptah glasom:
„Daj cjelov meni daj!"

Ti stidno sažev oči,
Uzdrhta tielom sva,
Na koraljne ti ustne
Priklopih ustne ja.

I dugo, dugo slasti
Sa ustna srkah med,
Al' minu slast, u grudi'
Čeznuća osta zlied.

U vrtu ruža vene,
Još strši samo trn,
U grudi mi se vije
Čeznuća oblak crn.

88.

Sultan.

Kraj potoka bistre vode
Šuma zelena.
Neveselo, zabrinjeno
Sjedi djevojka.

Potok teče i protiče,
Vrelo žubori.
A djevojka zamišljena
Kroz plač govori:

Oj, vrati se, mili stranče,
Stranče mlađani,
„Da na tvoj'ma grudma umriem,
Grudma vatrenim."

Na prestolju Sultan sjedi
Abdel-Aldarhad,
A do njega mlad vezire
Džemil-Hazurlad.

Znaš li, more, mlad vezire,
Amana ti tvog,

Tko ti dade zlatne ključe
Od harema mog?

Dala mi ih tvoja seja
I poljubca dva,
A što bješe još do zore
Ni sam ne znam ja.

Znaš li, more, mlad vezire,
Što no sam ti ja?
Ti si Sultan, sunce žarko,
Što nad nama sja!

Znaš li, more, mlad vezire
Snašao te jad,
Da će dželat tvoju glavu
Odrubiti sad?

Još da znadeš, moj Sultane,
Šta to noćas bi,
Trista glava da imadeš,
Halaj bijeli.

Oj, Abaso, ružo rajska
Mil mi miris tvoj,

Milija mi, duša tvoja,
Neg' sav život moj!

To izustiv, mlad vezire,
Osta bez glasa,
Mrtva glava progovara:
„S Bogom Abasa!"

89.

Spomen.

Na razstanku smo, moje zjene sjaju,
Vjerovat bolno srce ne će tog;
Kratkotrajna bje sreća našem raju,
Na razstanku smo, nek te prati Bog!

Ti sretna budi, al se sjećaj mene,
Kom život gorki sladiti će plač,
Dok suze moje ne raztope vene,
Dok srcem divlji ne zabuji drač.

Ah, ja te ljubljah više neba, raja,
Al' kao da sam čuo koban glas;

Nadođe čas pun tuge i pun vaja
I sudbe ruka razdvojila nas.

Ja plakah gorko, plakah ljubo ljuto,
Te ronih suza gorki, velji broj,
Al' sreće čas nadođe, dievo, nuto!
I presta u mom srcu zdvojni boj!

I sada plačem, al' veselja suze,
I srećom odiše mi srca plač;
Sad ruža cvatuć srce mi zauze,
Gdje prije divlji bujio je drač.

I ja te ljubim više neba, raja,
Već davno minu kobni onaj glas,
I dođe čas pun milja i pun baja,
I sudbe ruka spoji opet nas.

90.

Da bi ove ruže male....

Da bi ove ruže male
Za bol srca moga znale,

Plakale bi suzu koju,
Da utješe tugu mi.

Al' ne znadu, ter ne znadu,
Što je uzrok mome jadu;
Samo ona dobro znade,
Koja ima jade te.

Na livadi konjic pase,
Pokraj njega sjedi dieva;
To je ona prava dieva,
Koja srcu bol zada.

Pokraj nje mi mladić prođe,
Koji srcu bol zada,
Rukom maše i govori:
„Od srca tə proklinjem!"

Sutra će mi ranom zorom
Svanut' krasan imendan,
Koji, dušo, već odavna
Za tebe je odabran.

Ja ti ljubav odkrit moram,
Jer je vrjeme posljednje,

Jer bez tebe srce moje
Hoće jadno da pukne.

Ja te ljubim, draga dušo,
Daj me malko poslušaj!
Ja te ljubim već odavna,
A ti o tom ne znaš ništ'!

S Bogom, dievo, s Bogom, dušo,
S Bogom raju žića mog,
Na daleki put se spremam,
Čuvao te dobri Bog!

S Bogom dakle crne oči,
Mog života mirni raj!
Kad ću opet sretan biti,
Pasti u tvoj naručaj?

Na razstanku k tebi leti
Zadnji ovaj uzdisaj,
Samo jedan pogled oka
Na put meni, dušo, daj!

91.

Osamljen sam . . .

Osamljen sam jadan,
Ostavljen sam, da,
Ko kamen taj hladan,
Ljube nemam ja,

Znam k crkvi ić' stoga,
U božji taj hram,
Klečeć molim Boga,
Sveđ plačući tam'.

Na humku je trava
I cvieća je množ,
Tam' draga mi spava,
Zbudit ju ne mož'.

Tam vazda polazim,
Viek misô mi j' tam',
Al' tam' tek opazim,
Kol' osamljen sam.

92.

Dobar večer golubice.

Dobar večer golubice,
Oj, rumeno tvoje lice.
Daj pogledaj na me!
Oči tvoje, srce tvoje
Stvoreno je za me!

Kad ja vidim tvoje oči,
To su moje težke noci.
Daj pogledaj na me!
Oči tvoje, srce tvoje,
Stvoreno je za me!

Kad ja vidim tvoje ruke,
To su moje težke muke.
Daj pogledaj . . . i t. d.

93.

Pojdmo na Štajersko!

Pojdmo na Štajersko,
Gledat, kaj delajo,

Gledat, kaj delajo,
Ljubice tri?

Prva je kuhar'ca,
Druga je kelnerca,
Tretja je ljubica
Mojga srcá.

Prva mi jesti da,
Druga mi piti da,
Tretja mi postelj da,
Da se naspim.

94.

U ranu zoru . . .

U ranu zoru stajah ja
Brdašcu na visini,
Sva priroda je šaptala:
Ah, žarko sunce sini!

I planu iztok. Tračak zlat,
Za tračkom se je lio,

I brieg i dol i cviet i list
Jur zlatom obavio.

Začaran miljem naravi,
Moj duh je sanak snio,
A ja sam sretan u taj čas
U zavičaju bio.

Dolinom drhtnu netom glas
Jutarnjeg milog zvona,
I s toga glasa sva mi se
Potrese duša bolna.

Baš tako vam je zvonilo
Ah, ono jutro krasno,
Kad sam sretan gledao
U njeno oko jasno.

U oku bila suzica,
Ko biser se je sjala,
A sa mnom se je djevica
Na dugo razstajala.

Pa kadgod čujem zvona glas,
Kad sunašce izhađa,

U mojem srcu živa se
Za dragom želja rađa,

I sad je srce molilo:
Oj žarko sunce sini!
A povjetarce nosilo
Moj uzdah Anđelini.

95.

Dievo mila, ljubo krasna.

Dievo mila, ljubo krasna,
Zar si usnula?
Nojca tamna da l' te zaspala?
A okanca zar si nježna već pritisnula,
Pa na mene jadnog zaboravila?
Ah, anđeo, dievo, da te pratio!
U sanku tvom da k nebu vodio!
Spavaj sladko mila dušo ma,
Oj, dievo, ljubo božanstvena!
Lahka tebi noć (Opt.)
Oj, dievo premila, lahka ti noć!

96.

Kada cvieće. . . .

Kada cvieće trese bujno
Lahor mili kroz tu noć,
Ti mi tužiš srce nujno,
Što od mene kaniš poć'.
Ah tuj ostani, nemoj it'!
Tvoj dom će srce moje bit'!

Kako milo ptice poju,
Kako buji ruža cviet,
A ti vriedaš dušu moju,
U daleki ideš sviet.
Ah tuj ostani, nemoj it'!
Tvoj dom će srce moje bit'!

Ah u stranoj toj daljini
Ljudi nisu dobri tam'.
Ja bih za te svoj jedini
Život dô i srca plam.
Ah, tuj ostani, nemoj it',
Tvoj dom će srce moje bit'!

Ne čuje se onkraj svieta
Naših ptica tanki glas,
Niti ruža ondje cvieta
Miloduha, kô kod nas.
Ah tuj ostani, i t. d,

Ljubljah tebe toli vruće,
Nikad ne uvriedih te,
Ti mi ruku stisnu vruće
I pregorko zaplače.
Ah tuj ostani, i t. d.

Ljubim te još udilj vjerno
Iz dna jadnog srca svog,
Ti mi držiš ruku smjerno,
Kroz plač veliš: „S tobom Bog!"
Ah tuj ostani, i t. d.

97.

Ah, dodji, dražestna Ljubice.

Ah, dodi, dražestna Ljubice,
Čuj pjesme moje glas!

Kad tebi popjevam od srca
Želeć ti sreću, spas!

Daj cjelov sladko srdašce, daj!
Do vieka samo te ljubim, znaj!
Ah, dođi, dražestna Ljubice,
Čuj pjesme moje glas! i t. d,

Usliši ljubovne pjesme sklad
I dođi k meni van,
Kad tvoj se pokaže mili stas,
Tad svane blagi dan!

Daj cjelov sladko srdašce, daj!
Do vieka samo te ljubim, znaj!
Ah, dođi, dražestna Ljubice, i t. d.

98.

Le sijaj solnčece!

V nedelju jutro stala bom,
V Ljubljance se pelala bom.
Opt.(Le sijaj, sijaj, sijaj solnčece
(Na moje drobno srčece!

Pred hapmana stopila bom,
Za fantiča prosila bom.
Opt. (Le sijaj, sijaj, sijaj solnčece,
(Na moje drobno srčece!

99.

Ljubio sam, Milko, tebe . . .

Ljubio sam, Milko, tebe,
Al' te više ljubit ne ću,
Jer ti si mene sve do groba
Nesretnim učinila.

Ah, ta nemoj zamjeriti,
Što te moram ostaviti,
Ostavio sam i drugih sto,
Ti znaš, Milko, zašt' je to!

Druga dieva mene svlada,
Njeno s' lišce men' dopada,
Njeno držanje i sitan hod,
Crne oči, otmjen rod.

Sve na svietu sve će proći:
Sjajni mjesec bajne noći
Potavniti će lice svoje;
Naša ljubav nikada!

100.

Liepa Mara.

Izvor voda izvirala,
Svaku trunu izmetala,
Do najkašnje šaren sanduk.
U sanđuku liepa Mara,
Liepa Mara progovara:
„Koj bi mene otvorio,
Njegova bi ljuba bila."
Odtud idu do dva đaka,
Otvaraše, nemogoše,
Uzdahnuše, otidoše.
Odtud idu dva cigana,
Svaki nosi po dva ključa,
Otvaraše, otvoriše.
Milo tuži liepa Mare:

„Aoh! kog ću ja ljubiti,
Crnog ovog ciganina!"

101.

Izvir-voda izvirala.

Izvir-voda izvirala,
Kroz baščicu proticala,
Gdje mi Jana cvieće sadi,
Na izvoru noge hladi.

A kakva je, svietjoj cio
I dan bieli zavidio!
Pa kada ju bosu spazih,
I još dublje kad zagazi,

A u meni trista želja,
Sto srdaca, sto veselja.
Težko starom, ej mladosti,
Divna bješe, Bog da prosti!

102.

Visoka je gora.

Visoka je gora,
Še viši je Klanjc;
Oh, kedaj boš pa prišel,
Moj sauber Gorjanc?

Le enkrat sem prišel,
Nigdar me ne bó,
Ker takrat, ko sem prišel,
Sem jemal slovó.

103.

Ah, srce tužno . . .

Ah, srce tužno, što ljubiš mene,
Zar ćeš me draga iznevjeriti?
Kaži mi, kaži, premila diko,
Kad te već jadan molim toliko!
S njom ću biti sretan,
Ako samo zna,
Da u njenoj ljubavi
Grli mene san.

Opt.

Istinu ti velim, da sam sirota,
Pusto je usred mog malenog doma,
Al' kad mi dođeš ti, zlato milo,
Sve bi bogatstvo kraj mene bilo.
S njom ću biti sretan i t. d.

Al' kada jekne večernje zvono,
Oči upirem u nebo ono,
Molitvu šapćem iz srca svega:
Sačuvaj Bože mene i njega!
Ja ću biti sretan i t. d.

104.
Zeleni se, Jagodo . . .

Zeleni se, Jagodo,
Zeleni se, Jagodice,
Zeleni se po svoj gori trava. (Op.)
Hoj!

Pokraj mene, Jagodo,
Pokraj mene, Jagodice,
Pokraj mene ljubičica plava. (Op.)
Hoj!

Plavo cvieće, Jagodo,
Plavo cvieće, Jagodice,
Plavo cvieće uvenuti ne će. (Op.)
Hoj!

Prava ljubav, Jagodo,
Prava ljubav, Jagodice,
Prava ljubav izginuti ne će. (Op.)
Hoj!

Došla jesen, Jagodo,
Došla jesen, Jagodice,
Da idemo prositi djevojku. (Op.)
Hoj!

Ja ju prosim, Jagodo,
Ja ju prosim, Jagodice,
Ja ju prosim, ona se ponosi. (Op.)
Hoj!

Ovim šorom, Jagodo,
Ovim šorom, Jagodice,
Ovim šorom djevojaka nema. (Op.)
Hoj!

Što god bilo, Jagodo,
Što god bilo, Jagodice,
Što god bilo, sve se razudalo. (Op.)
Hoj!

Što j' ostalo, Jagodo,
Što j' ostalo, Jagodice,
Što j' ostalo, na modu se dalo. (Op.)
Hoj!

105.

Ječam žela . . .

Ječam žela, ječam žela
Liepa djevojka,
Ječam žela, hoj, na, na!
Liepa djevojka.
Hoj, na, evo ti ga na!
Oj curice biela,
Curo biela, pa rumena,
Travice zelena! Hoj!

Ječam žela, ječam žela,
Jččmu govorila,

Ječam žela, hoj, na, na!
Ječmu govorila:
Hoj, na, evo ti ga na!
Oj curice i t. d.

„Ja te žela, ja te žela,
A ja te ne jela,
Ja te žela, hoj, na, na,
A ja te ne jela.
Hoj, na, evo ti ga na! i t. d.

Svatovski te, svatovski te
Konji pozobali,
Svatovski te, hoj, na, na,
Konji pozobali.
Hoj, na, i t. d.

Prije moj, prije moj,
Nego bratca moga.
Prije moj, hoj, na, na!
Nego bratca moga."
Hoj, na, i t. d.

106.

Znaš li, majko, što sam snivô?

Rieči i napjev od Vjek. Kutschere.
Preveo Miroslav Ostojić.

Kraj svoga bolestnoga čeda
Sjeđaše majka jecajuć,
Jer još nigda u životu
Ne ogrija je sreće luč;
Bi reć, da s ove težke boli
Njoj tužnoj srce pući će:
Tad stade pričat bolno čedo
U vrućici joj rieči te:

Pripjev.

Znaš li, majko, što sam snivô?
U nebo da sam gledao,
Tam' b'jaše mnogo anđelaka,
Ah, k njima rad bih pošao;
Tam' ne ćemo bar trpjet gladi.
Ja dragog Boga molit ću,
I meni da krilašca dade,
U nebo te tad poniet ću.

Gle, Bog mu zaručnicu uze,
Na groblju leži tamo dol',
Al' za njegvo vjerno srce
Bijaše to prevel'ka bol.
S te tuge sav se onesviesti,
A majka mal' ne svisnu tad;
Međutim on otvori oči
I žalostno će zapjevat:

Pripj.

Znaš li, majko, što sam snivô?
U nebo da sam gledao,
Anđelkom mi je ljuba bila,
Koj tužno j' nebom lutao:
„Oh, nemoj me tuj pustit samu!"
Moljaše — začev suze lit',
S tog' ostaj s Bogom, dobra majko,
Mâ svatba će u nebu bit'!

Već dosta starih dvoje ljudi
Ti sjeli jutrom za svoj stol,
Da je starcu srce težko,
Opaža ona jasno tol'!

Pogladiv njegvu siedu kosu,
Zapita, što mu taj je čas?
A on poglednuv njoj u oči,
Protuži bolno u sav glas:

Pripj.

Znaš li, majko, što sam snivô?
U nebu vidjeh ja nas dva;
Ja bijah mlad, tol' svjež i bodar,
A ti, kô nekoć divna sva;
Što tražimo još na tom svietu?
Ah, da mi ga se riešít' moć'!
S tog' dodi, stara, dobra majko,
U nebo ćemo skupa poć'!

107.

Želim biti tvoj.

Tebe zlato ja milujem
Srcem dušom i umom;
I za tobom ja bolujem
Cieli dan u srcu svom.

Tebe dušo poljubiti
Želim ja već odavna,
Niti ću se spokojiti
Bez tebe mâ ljubezna.

Sladke crne oči tvoje
I umilni pogled tvoj
Nadvladaše srce moje,
Ah! ja želim biti tvoj!

Tebi dan je stas anđelski
I ružične boje lice,
Koja mnoge nadilazi
Nevjeste i djevice.

Primi dakle mene biednog
Prevelikog stradalca,
U kome ćeš naći vjernog,
Da ti ljubi ustanca.

108.

Oj, s Bogom sad, tol' krasno bi to bilo.

Popievka iz opere „Säckinžki trubljač."
Preveo Miroslav Ostojić.

U žiću baš je ružno udešeno,
Da trn uz ružu nađeš svaki put;

A o čem snatri srce zaljubljeno,
To ipak jednom sprieči razdvoj ljut.
Iz tvoga oka, što je toli milo,
Sjaj tvoje vjerne ljubve znadoh štit'.

Pripjev.

Oj, s Bogom sad, tol' krasno bi to bilo,
Oj, s Bogom sad, to nije smjelo bit!

Bol, jal i mržnju, sve ocutih veće,
Izmučen burom biedni putnik ja,
O miru snivah i o časih sreće,
Kad k tebi me dovede sudba ta.
Položit' glavu mišljah ti na krilo,
Za hvalu sav svoj viek uz tebe žit'.

Pripj.

Oj, s Bogom sad, tol' krasno bi to bilo,
Oj, s Bogom sad, to nije smjelo bit'!

Gle, kako vjetar vije granje zdravo,
A kiša bije svaki list i cviet,
To za naš oprost baš je vrieme pravo,
Kô nebo siv je za me cieli sviet,
Nu bilo zlo il' opet dobro bilo,
Oj, dievo mâ, teb' vjeran viek ću bit'!

Pripj.

Oj, s Bogom sad, tol' krasno bi to bilo,
Oj, s Bogom sad, to nije smjelo bit!

109.

Ah, nemoj me zaboravit'!

Popievka V. Kutschere. Preveo: Miroslav Ostojić.

I.

Kad oko mi te prvikrat
U milom času ugleda,
To ljubavna mi muka tad
Bje jadnom srcu okrepa.
Duševne boli nestade,
Kad tebe stadoh milovat',
A vjerno srce — to bje sve,
Što mogoh ti u zalog dat'.

Pripjev:

Bjeh presretna, oh, reć' li sm'jem!
Pa ipak bješe to tek driem,
Ti mene sad ćeš ostavit',
Ja nikad ne sm'jem tvojom bit',

Pa ak' ćeš jednom sretno žit',
Ah, nemoj me zaboravit',
Znaj u srcu me svome skrit',
Tad rado ću ti oprostit'!

II.

Sad slobodan si, sm'jem ti reć'!
Preuboga sam za te, znam,
Ja nigda ne znah sreće steć'!
Oh, smiluj mi se, Bože sam!
Pa kad mi srce skrši bol,
Tad zadnji pjev će biti moj
Ta pjesma mila, sladka tol',
Kô melem boli ljubavnoj:

Pripjev.

Bjeh presretna, oh, reć' li sm'jem!
Pa ipak bješe to tek driem,
Ti išô si me ostavit',
Ne smjedoh nigda tvojom bit'.
Pa ak' ćeš jednom sretno žit',
Ah, nemoj me zaboravit,
Tek suzu znaj mi posvetit',
Pak sve ću ti tad oprostit'!

110.
Vsaka noč ma svojo moč.

Od kod si dekle ti doma,
Da tebe nešej ne pozna,
Da tebe nešej ne pozna,
Al sve te rado ma?

Oh! ja sem s kraja takega,
Ne ljubim fanta vsakega,
Jaz ljubim samo jednega
Iz celega srca.

Ko b', fantič, vedel ti zato,
Kak ljubim tebe jaz zvesto,
Zavriskal bi, zapel na glas,
Bi prišel k meni vas.

Ko dekle to mi zgovori:
Fantič pod okencem stoji,
Dober večer, dober večer,
Pojd z menoj na špancir!

Ne bom se gori vstajala
S teboj okol' sprehajala,

Ko vsaka noč ma svojo moč,
Adijo, lahko noč!

111.

I moja je kuća na sokaku.

I moja je*) kuća na sokaku,
Kuća mala, a u kući frajla.
Volim frajlu, neg' li kuću malu.
Šešir mali na oči navali,
Izpod njega huncvutski pogleda,
Pa mi psuje mojih trista vjera,
Trista vjera, što mu niesam vjerna,
Niesam žena, da mu budem vjerna;
Već sam moma, koja ljubim momka,
Ljubim momka — vesela junaka.

*) Prva se četiri sloga svakoga stiha opetuju i dodaje se: „oj, Jelice, oj Milice," a zatim se pjeva cieli stih od početka do kraja bez umetka. Tako kod svakoga stiha.

112.
Sedamdeset i sedam.

Sedamdeset i sedam,
Svi su momci kô jedan,
Danas curi krunu meće,
A sjutra je ne će. Šalaj!

113.
Oj Korano!

Oj Korano! oj Korano,
Tiha voda hladna, oj Korano!
Tamo mi je moje ovo selo,
Oj Korano!

Oj Korano, oj Korano!
Tiha vodo hladna, oj Korano!
U kom mi je lijepa djevojka,
Oj Korano!

Oj korano, oj Korano!
Tiha vodo hladna.
Oj Korano!

Uzô bih ju, ne da mi je majka,
Oj Korano!

114.

Ljubio se bieli golub . . .

Ljubio se bieli golub
Sa golubicom,
Gledalo ga mlado momče
Sa djevojčicom.

Kroz livadu bistar potok
Tiho žubori;
Golub guče, momče njemu
Tiho govori:

Crven ti je kljun golube
U golubice:
Još su usta crvenija
U djevojčice.

Bielo ti je bielo perje
U golubice;

Još je bjelje bielo lice
U djevojčice.

Zagrli me, djevojčice,
Pak ću tebe ja,
Pa ti mene, pak ja tebe,
Pak smo obadva.

A ma nit bi junak bio,
Koj te nebi htio,
Kad su t' usta tako medna,
Kano šećer bio.

I njedarce mirisavo,
Kano ruža cviet;
Ljubit ću te djevojčice,
Ma što rekô sviet.

115.

S Bogom, neharna dušo.

S Bogom neharna dušo,
Moramo se dieliti.

Šta ću ja jadan činiti
Daleko od tebe?

Preko prostrana polja,
Preko duboka mora,
Preko visokih gora
Tužan ću tebe zvat.

Vidit ćeš, na tugu moju
Gdje more ribe izmeće.
Ah tvoje srce ne će
Za mnom nit proplakat.

Suze će moje liti,
Zvjezdama svjetlost kriti,
A tvoje srce ne će
Za mnom nit proplakat.

Evo ti vienac vraćam,
Koj si mi negda dala,
Na njem ti mala hvala,
S otrovnog cvieća 'e svit.

116.

Golubica.

Golubice biela, što si nevesela? Opt.
Ta kako ću jadna ja vesela biti,
Kad moj golub leti po tuđim jatima,
Pa on, pa on ljubi druge golubice,
Druge golubice, moje drugarice,
A na mene jadnu ni gledati ne će.
Moj golube bieli, kad ćeš doletiti,
Kad ćeš doletiti, mene poljubiti?
Biela golubice za tri godinice,
Za tri biela dana i tri noći tavne.

117.

Nezvesta.

Ljub'ca moja, kaj si st'rila,
Da ti druz'ga ljubit greš,
Ah, zakaj si prelomila
Mi prisego, al ne veš?

Kol'kokrat si obljubvala,
Večkrat roko mi podala,
In si rekla: ljubček moj!
Jaz sem tvoja, bod ti moj!

Več ne veš, i več ne pomniš
Kar še jaz tak dobro vem?
Tak povej, zakaj prelomiš,
Mi prisego? — Potlej grem!
Ah, kakó sem se jaz spekel,
Ah, zakaj ti nesem rekel,
Da ne maram več za té,
Ko si jela ljubit mé!

Čez vse sem jaz tebe ljubil,
Dušo dal bi bil za té!
Mislil sem, nebom te zgubil,
Pa odpalo mi je vse.
Menila si bit nevesta;
Pa postala si nezvesta;
Bi te mogel še ljubit'
Pojdi, pojdi se solit'.

118.

Djevojka je ružu brala,

Djevojka je ružu brala,
Pak je zaspala. Op.

K njoj dolazi m'ado momče
Iz biela grada:
Ustaj, ustaj djevojčice,
Što si zaspala?
Ruža ti je povenula,
Što si nabrala,
Dragi ti se oženio,
Kom si s' nadala.
Neka, neka, nek se ženi,
Prosto mu bilo;
Nebo vedro zagrmilo,
Grom ga ubio.

119.

Ah, što ću?!

Ah, što ću, što ću!
Što ne spavam noću?
Srce mi gori,
Muka me mori,
Umrieti hoću
Za tobom, dušo.

120.

Odsad više draga . ,

Odsad više, draga,
Tebe ljubit ne ću,
Odlazi bez traga,
Ja drugu uzet ću.

Kad na mene ne gledaš,
Već ti drugog ljubiš,
U koga se ti uzdaš,
Kad ti tako sudiš?

Kazô sam ti davno,
Onoga se mani,
Nit' javno nit' tajno
S njime ne divani,

Jer on gleda da tebe
Od mene odluči
I u tvoje da sebe
Srce preporuči.

Srce moje drago
Ne srdi se na me,

Tvoje lice blago
Stvoreno je za me.

Da te moram ljubiti
I srcem i dušom,
I s tobom se dičiti
Ko proljeće s ružom.

Ne slušaj ti svieta,
Što tko na nas viče,
Ja nisam utekla,
Što se to kog tiče?

Što mi onaj dolazi,
Ne ću ga uzeti,
Kad na tvojih obrazih
Želim ja umrieti.

121.

Vozila se po moru galija.

Vozila se po moru galija, (Opt.)
Na galiji okovan delija.

Gledala ga sa briega djevojka.
Što me gledaš sa briega djevojko?
Ne gledam te, da bih za te pošla,
Već te gledam, da te nešto pitam:
Čim ti hraniš svoje sokolove,
Čim je hraniš, čim li je napajaš?
Biser berem, sokolove hranim,
Suze ronim, sokolove pojim.

122.

Sini žarko sa iztoka sunce.

Sini žarko sa iztoka sunce,
I razvedri moje bliedo lice,
Jerbo sam ja jedna
Ovog svieta biedna,
Koja stradam ljubeći.

Onda sam ja bila najsretnija,
Dok za ljubav znala niesam ni ja,
Sva su čuvstva moja
Imala pokoja,
Živjet mi se mililo.

Odkako sam dragog ja poznala,
Ljubavi sam čuvstvo upoznala,
I sad srce plače,
Uzdiše sve jače,
Ako dragog ne vidim.

Svaka će mi vjerovati lako,
Koja ikad ljubila je tako,
Da je silna, jaka
Ona ljubav svaka,
Kâ je srcu premila.

Drugarice, pogledajte mene,
Kako moje mlado lice vene,
I skorom će biti,
Da ću poginuti,
Ako dragog ne vidim.

123.

O djevojko rodjena. . . .

O djevojko rođena,
Biela lica rumena,

Sjedi, dušo, kraj mene,
Đa mi srce ne vene. (Opt.)

Oj ti momče mlađano!
Zaljubljeno slađano!
Sjest ću dragi kraj tebe,
Da ti srce ne vene.

Odkad sam te spoznao,
Ja sam rob tvoj postao,
Živim kao u grobu,
Jer te ljubit ne mogu.

Šta za Boga, čovječe!
Šta govoriš, junače!
Zar me ljubiš odista?
A ja ne znam još ništa.

Ja sam htio, al ne smijem,
Tebe, draga, da ištem;
Bojô sam se, ne ćeš ti
Mene nikad ljubiti.

Ja ti dajem slobodu,
Jer sam jedna u rodu;

Ti me možeš dobiti,
Jer ću tebe ljubiti.

124.

Svako djelo konac ima.

Svako djelo konac ima,
Samo moja ljubav nema (3 put opt.).

Kud pogledam sa očima,
Zadovoljstva nigdje nema.

Bolestan sam već odavna,
Zato su mi lica tavna,

Ne bolujem od bolesti,
Već od tuge i žalosti.

Ova bolest srca moga
Dovela me ća do groba.

Zašt' me, draga, ljubit ne ćeš,
Već me mladog u grob mećeš?

Zašt' me, draga, ti ostavljaš,
Mene mlada u grob spravljaš?

Kad moj grob se ozeleni,
Tad se ti potrudi k meni,

Na moj grob se ti poklekni,
Suznim okom ovo rekni:

„Tu počiva cviet mladosti,
Koj' je umro od žalosti,

Zemljica mu lahka budi,
Milost Božja nek mu sudi!“

125.

Tu more duboko . . .

Tu more duboko,
Sve moje mladosti,
Opt. { Po tebi meni plove
{ Sve moje rádosti.

Ne mogu od mila
U more gledati,
Opt. { Mornare hoću pitat
{ Za svoga dragoga.

Vi mladi mornari
Za pravo kaž'te mi:
Oh, kuda je otišô
Moj dragi suđeni?

On k moru pošô je,
Da robu kupuje
I skoro će se vratit,
U mili zavičaj.

Moj dragi suđeni,
U kôj si dubravi!?
Napiši jedan listak
O našoj ljubavi!

Ah, ružo rumena,
Ti men' si suđena,
Ko proljetni što dani
Sunašcu žarkome.

Kô mjesec mjesecu,
Sunašce, sunašcu,
I ti mi, ležiš, dragi,
Na mome srdašcu.

Kad otišô si spat,
Nek' lahka ti je noć,
Svi anđeli iz raja,
Ti bili u pomoć!

Ah, blažen krevet tvoj,
Na kojem počivaš,
Ah, sretna ona suza,
Kôm ti se oblivaš.

126.

Zora zori rosa rosi . . .

Zora zori, rosa rosi,
Mladi Ivo Anku prosi;
Neveselo sunce sjeda,
Majka Anku njemu ne da.

Zvon zazvoni, glas se čuje,
Majka Anku sahranjuje;
Zvon zazvoni, glas se čuje,
Ivo Anku oplakuje:

„Anko, Anko, ljubo moja,
Gdje ti vehne mladost tvoja?
U gorici, u grobnici,
Tamo vehne mladost tvoja.

Goro, goro, visoka si,
Anko moja, daleko si,
Daleko si među gorama
Ljubav vene među nama“.

Puče puška iza grada,
Ubi majku iznenada;
Za planine sunce bjega,
Majka k Anci u grob liega.

Puče puška izpod ruke,
Ode Ivo u hajduke,
U hajdučke guste šume,
Gdje junačko srce trune.

127.

Pogledaj me, nevjernice . . .

Pogledaj me, nevjernice,
Pogleď' moje bliedo lice

I na njemu tamne boje, } Opt.
Dirni lica, kako gore. }

Pogleđ' ruke, suha pluća,
Umiruća, uzdišuća;
Ti si tomu svemu kriva, } Opt.
Sahrani me u grob živa. }

Živ ću ja ti u grob leći,
Al' ti mira ne ćeš steći,
Kajanja ti ne ću dati, } Opt.
Živu ću te proklinjati. }

Ne voliš me, ne ljubiš me,
Ti za mene ništ' ne haješ,
Ti za mene ništ ne haješ, } Opt.
Drugom svoju ljubav daješ. }

Aoj, dušo, zašt' me moriš,
Zašt' mi vratca ne otvoriš?
Ja bih tebi otvorila, } Opt.
Kad bi majka dozvolila. }

Sjećaš li se ono doba,
Kad si rekla: „Ja do groba

Ljubit ću te, drugog ne ću, } Opt.
Za te živit, za te mriet ću!“ }

128.

U kovača mala bašča . . .

U kovača mala bašča,
Tina, nana, mala bašča,
Tana, nana, mala bašča,
Aoj, Veljo! mala bašča. (Opt.)

U njoj raste sitno rašće,
Tina, nana, sitno rašće,
Tana, nana, sitno rašće.
Aoj, Veljo! sitno rašće. (Opt.)

U njoj Velja stere rublje,
Tina, nana, stere rublje,
Tana, nana, stere rublje,
Aoj, Veljo! stere rublje. (Opt.)

Tko ukrade ovo rublje,
Tina, nana, ovo rublje,

Tana, nana, ovo rublje,
Onoga ću ljuba biti.
Aoj, Veljo! ljuba biti. (Opt.)

Prikrade se mlado momče,
Tina, nana, mlado momče,
Tana, nana, mlado momče,
Aoj, Veljo! mlado momče, (Opt.)

I ukrade Velji rublje,
Tina, nana, Velji rublje,
Tana, nana, Velji rublje.
Aoj, Veljo! mlado momče. (Opt.)

129.

Prostrla se ravnina . . .

Prostrla se ravnina,
Po njoj vjetrić piri,
Šara cvieća množina,
Lipa hladom miri.

Cvrkut struja ptičica,
Lahkih krila ševa,

Iza noćnih zvjezdica
Cvrkut njihov spjeva.

Tam' se našô nekada,
Zoran momak mladi,
Niesam znala mlađana,
Što su brige, jadi.

Djevojke su slađane
Do men' travom sjele,
U mladosti slađane,
Poljubit me htjele.

Ondje mala kućica
U zabiti stoji,
U njoj liepa curica
Danom čase broji:

Kada će se vratiti
Njezin mladi momak,
Sretnu ju odpratiti
U svoj skromni domak?

130.

Slavulju.

Ah, na što me sjećaš, moj mili slavulju,
Prekrasne ti pjesme tol' slađani poj?
Zar minulo doba mi opet uzbuđaš,
Kad bez tebe s dragom se čuo pjev moj?!
Ah, pjevaj mi, pjevaj, kroz život taj cjel,
Ja znadem tvoj uzdah, ja znadem tvoj cvjel } Opt.

Za života moga ti blažiš me svuda,
A nesretna mene bez drage mi, oj!
Utješi mi život, razblaži mi dušu,
Jer draga mi pjesma i glasak je tvoj!
Ah, pjevaj mi . . . . itd.

Oživi već narav i listak se kaže,
Na grančici svakoj pomlađen je cviet,
Samo u žiću ne vraća se ništa,
Što jednom jur ogrli prošlosti led.
Ah, pjevaj, mi . . . itd.

Ah, mnogo će možda još vremena proći,
I ostat ću tužeć kô kukavan rob,

Ah, proć' će i život, zamieniti tugu,
A rane izliečit će napokon grob.
Ah, pjevaj mi . . . . itd.

A zadnji kad časak udari mom žiću,
Ne krati mi pjesme, slavulju, ni tad,
Na grob mi doleti i pjevaj svem svietu:
Tu leži moj sudrug i sretan je sad!
Ah, pjevaj mi . . . . itd.

131.

Žalim te, momče . . .

Zalim te, momče, što ljubiš mene,
Žalim, što srce za mnom ti vene,
Ne znaš, da tebe ne ljubim ja, } Opet
Ljepše mi sunce od drugog' sja! } :

U pjesmam' nižeš boli mi svoje,
Da te ne ljubi srdašce moje!
Srce mi ljubi drugoga, oj!
Ah, ljubi većma, neg' život svoj!

Pjesme mi pjevaš mladiću mladi,
Ali se ljuto varaš u nadi,
Zalud mi pjevaš pjesmice, oj,
Kad ne ćeš nikad ti biti moj!

132.

Oj, zlato moje . . .

Oj, zlato moje, cvjetiću liepi
Slika mi tvoja oči zasliepi. (Opt.)

Tvoj pogled liepi para mi grudi,
Jer u srcu mome ljubav se budi. (Opt.)

Ljubav se budi, da pjesme pjevam,
O tebi, dušo, dan i noć snievam.

133.

Dobri Bože, što s' učinio . . .

Dobri Bože, što s' učinio,
I nas dvoje ti razstavio,

Zašt' mi kratiš lice ljubiti,
Za kîm moram jadan tužiti?

Jedan dan jest meni cio sviet,
Dođi k meni, ti, moj rajski cviet,
U tebi je moja nada sva,
Samo uz tebe sam sretan ja.

U tvom krilu sladki raju moj
Nađoh srcu svome ja pokoj,
Za kîm ginem, težim dan i noć,
Hoće l' skoro godina ta proć'?

Da se mogu lastom stvoriti,
Preko gora k teb' doletjeti,
Na tvom srcu lieka tražiti,
Tebe, anđelče zagrliti!

Jezici neprijateljski, zli,
Željeli bi nas razstaviti,
Al' će prije svieta nestati,
Neg' ću tebe ljubit' prestati.

134.

Crna goro . . .

Crna goro,*) puna jesi hlada,
Srce moje još punije jada.
Jad jadujem, nikom' ne kazujem,
Majke nemam, da joj jade kažem,
Nit' sestrice, da joj se potužim,
Osim drage, al' je na daleko;
Dok joj dođem, već i zora svane.
Svane zora, kući ić' se mora.

135.

Nekoć sam ja . . . .

Nekoć sam ja sretan bio,
Niesam znao, što je jad;
Za malo sam sretan bio,
Sladki dani, gdje ste sad?

*) Prva se četiri sloga svakoga stiha opetuju, zatim opet čitav stih jedanput.

Kad se mlado stado pase
I pastiri sviraju,
Onda moje oči rado
Grozne suze lievaju.

Ta hoću li jošte dugo
Robovati sudbi zloj,
Zar za mene nikog' nema,
Da ublaži život moj?

136.

Gledam tužan . . . .

Gledam tužan, kako zora sviće,
Slušam jadan, kako slavulj kliče. Op.

Padnem bolan, padnem i uzdahnem,
Srca nemam, srca da ustanem. Op.

Srce moje nožem ću te bosti,
Jer ti ne dam živjet' u žalosti. Op.

Nek' se drugi slasti nauživa,
Srce moje o tom i ne sniva Op.

Kad je tako, neka znade svatko,
Da bez srca živjet' nije lahko. Op.

137.

Oj, mjeseče bliedi . . . .

Oj, mjeseče bliedi i vi, zviezde sjajne,
Vama ću odkriti srca svoga tajne.
Jerbo vi ste sve mi, pa da i vi znate,
Al' vas jadna molim, da me ne izdate!

Ljubila sam nekoć momče mlado, plavo,
Od ove ljubavi čuvstvo mi propalo,
Ljubila ga jesam iskreno i vjerno,
A sada pak velim: bilo mu prokleto!

Zavjeri se vjekom, da će me ljubiti,
Samo bi ga mogla smrtca mi oteti,
A ja sam se njemu tvrdo zavjerila,
Da ću ga viek ljubit', makar poginula.

138.

Zviezdama.

Oj, vi zviezde sjajne,
Znajte moje tajne, (Op.)
Moga srca vaj.

I vi, ljubičice
Moje drugarice
Znajte za moj vaj.

Jednog samo ljubim,
Za njeg' život gubim;
On je uzor moj.

Za njeg' duša diše,
Jer ga ljubim više,
Neg' sav život svoj.

Sad mi tajne znate.
Da me ne izdate,
Milo molim vas!

A ti, Savo, teci
I nikom' ne reci,
Čij' si čula glas!

139.

Tiho noći . . .

Tiho noći, moje zlato spava,
Bliedi mjesec nebom otasjava,

Tiho poju maleni slavuji,
Da se moje zlato ne probudi.

Snivaj, snivaj, srce moje drago,
Ti si moje ponajveće blago,
Jer na zemlji uz tebe mi, dievo, raj,
Ti si meni cio sviet ovaj.

Sjećaš li se, zlato, noći one,
Kad je mjesec nebom zaplovio,
Kad je mjesec nebom zaplovio,
Ja sam tebe, zlato, zagrlio?

Pala si mi, ah na grudi moje,
Ja poljubih medne ustne tvoje,
Ja poljubih medne ustne tvoje,
Sjećaš li se, zlato, noći one?

140.

Da je komu stati . . .

Da je komu stati, pa gledati,
Gdje se dragi s dragom razdružuje,

Kako plače i suze proliva,
Svoju Milku grli i cjeliva. } Opt.

Zamolit ću pticu lastavicu,
Ona će ti na prozore sjesti,
Pitat će te: Što ti radiš, draga,
S kim li spavaš, s kim li razgovaraš?" } Opt.

„Sama spavam, s majkom razgovaram,
Svaku noćcu ja o dragom sanjam.
Sama spavam, s majkom razgovaram,
Svaku noćcu ja o dragom sanjam!" } Opt.

Jao, jao, janje umiljato,
Odkad sam te začela ljubiti:
Il' me mladu u grob ti sahrani,
Il' me crnom oku svom zabrani!

141.

Tri djevojke.

Tri djevojke pod bagrenom sjede,
Jedna pjeva i veselo sjede,

Druga veze, veze joj i sreća;
Rub šupljika najmlađa ta treća.

Prva veli: „Ružmarine mili,
Svati će te nosit za šeširi,
Pjevaj slavlje, listaj vito granje,
U nedjelju bit će mi vjenčanje!“

Druga veli: „Ljepši j' dan od noći,
Sjutra će mi moj vjerenik doći,
Podat će mi jabuku i dara,
A ja njemu srce iz njedara“

Treća veli: „I ja imam svoga,
Iz srca je iznikao moga!“
Zatim presta šupljikat rukave,
A suze je tek što ne udave.

142

Oj, ljubavi . . .

Mene muči ljubav tvoja silna;
Nije šala, nego je ozbiljna.

Oj, ljubavi, ti nesrećo moja,
Ob dan, ob noć nemam ja pokoja.

Sad ja vidim, da u srcu tvomu
Nije ljubav, kô što je u momu;
Alaj sam se kruto prevarila
U te sam se grozno zaljubila.

Idi sada, da se razstavimo,
Svoju ljubav zaviek razdielimo;
Takva ljubav, kao što je tvoja,
U njoj draga ne nadje pokoja.

Sirota sam, nigdje nikog nemam,
Pa još i ti mene zaboravljaš,
Sirota sam, nigdje nikog nemam,
Još i dragi na me zaboravlja.

143.

Za ljubav pitaš . . .

Za ljubav pitaš samo,
Za divan cvietak taj,

Ah, ljubav samo dolazi,
Kad dođe njezin časak, znaj!

Ja ljubim samo tebe,
Ja ljubim tebe tek,
Ah, daj mi, dievo, cjelov, daj!
Ja samo tebe ljubim, znaj!

Ah, daj mi jednu ružu,
Daj prekrasan taj cviet,
Ja ljubim, dievo, cvietak taj,
Za vjernu ljubav ne pitaj!

Ti ne znaš, što je ljubav,
Ti ne znaš, što je jad,
Ti ne znaš, da ću za tobom
I poginut još toli mlad.

144.
Ja te ljubim . . .

Ja te ljubim, zlato moje,
Kô što ljubi rosa cviet,

I ljubim te više nego
Ljubim ovaj cio sviet.

Ako i ti ljubiš mene,
Svanô nam je sreće čas,
I do Boga nitko više
Razstaviti ne će nas.

Nemoj mislit, da te ljubim
Radi čara tvê ljepote,
Već znaj, da te, Milko, ljubim
Radi srca tvê dobrote.

Pred oltarom ja ću svetim
Zakleti se Bogu svom,
Da te nigdar prestat ne ću
Ljubit srcem, dušom svom!

145.

Ljubeznice . . .

Ljubeznice moja mila,
Uz tebe sam sretan bio,
Uz tebe sam sretan bio uvieke.

Ljubim tvoje milovanje,
Kano majka svoje janje,
Kad poljubim tvoja usta medna.

Ti si rana srca moga,
Ti si pokrov groba moga,
Ti na mojem srcu bdiješ uviek.

Srce moje, srce tvoje,
Ranjeno je obadvoje;
Tko će liečit ove rane neznane?

Istina je, bogat niesam;
Prava ljubav jest bogatstvo,
Prava ljubav jest bogatstvo najveće.

Ljubio sam plave oči,
Al' ih više ljubit ne ću,
Jer su me do groba nnesrećile.

146.

Zora zabieli . . .

Zora zabieli, dušo,
Hoćc da svane. (Op.)

Dragi mi konja sedla,
Hoće da pođe (Op.)

Draga mu sablju daje
Al' suze roni. (Op.)

Al' suze roni, dušo,
Kroz plač govori:

„Pođi mi, pođ', dragi,
Al' natrag dođi!

Naći ćeš staru majku
Pod crnom zemljom.

A mene, vjernu ljubu
Za drugim dragim.

Za drugim dragim, dušo,
Vojnom hrvatskim."

147.
Lipa.

Baš usred našeg sela
Lipa je mirisna,

Pod njezinim sam hladom
Oj snove snivô ja;
Ah kakvi liepi bjehu
Miljeni snovi ti,
Ta cjelog ću se vieka
Tih snova sjećati!

Još i sad lipa miri
Na istom mjestu tom,
Još i sada je mila
I draga srcu mom,
Jer kad pored nje prođem,
Glas mi se pričuje,
Kan da me lipa sama
K sebi primamljuje.

Pod lipom mladom ovdje,
Sve selo za to zna,
Grlio tebe dušo,
Tko drugi nego ja;
Al kad mu zadnja zviezda
Na nebu gubi sjaj,
Polazeć k tebi rekoh:
„Posljednji cjelov daj!“

148.

Tud nam siva magla pala . . .

Tud nam siva magla pala
I Hrvatsku pokrila,
Tuj nam bujna voda hladna
I nas dvoje pokrila.

Tud nam ptice po goricah
Milim glasom pjevaju,
Samo one sirotice
Oko mene lietaju.

Mislio sam, da sviet ovaj
Prije hoće propasti,
Nego ću se ikad s tobom
Milko moja razstati.

Mislio sam, već odavna
S tobom ljubav voditi,
I u jednom hladnom grobu
S tobom, dušo, truhnuti.

149.

Ot'šô mladjan u vojnike . . .

Ot'šô mladjan u vojnike } Opet
Ostavio mlade dike: }

Djevojčicu crna oka
I rumena lica.

Plačuć ju je ostavio
I brzo zaboravio.

Pet mjeseci već je prošlo,
Al' od dragog glasa nema.

Šesti mjesec kad je nastô,
Al' se draga u grob sprema.

I na smrti govorila:
„Za uvieke proklet bio!"

Kad se mladjan kući vraćô,
I pođe si k ljubeznoj,

Al' mu njena izdaleka
Majka govori:

Iđi odtud, nevjerniče,
Nema tvoje drage više!

Sada mlađan suze lije;
Pa sam sebe kori.

Slušala ga mala ptica
Sa javora drveta.

„Ne plač', mladi ti vojniče,
Odvest ću te k ljubeznoj!"

Kad je ptica grobu došla,
Ali ptice nestalo.

Sada mlađan pade nice
I kroz plač progovara:

Draga moja ljubeznice,
Zar si me tu čekala?

Al' iz groba glas se čuje;
„Za uvieke proklet bio!"

150

Spavaš li, zlato moje?

Uvod:

Spavaš li, zlato moje,
Spavaš li, oj, spavaš li, oj?

Zora je tako ljubka,
Vjetrić je tako blag,

Koj' srce čeka tvoje,
S njim da se igra tad.

Ptičice, male, lahke,
Po cvieću šetaju,

Ručice tvoje zovu,
Njima da cviet zalievaju.

Spavaš li, zlato moje?

151.

Veselo srce.

Veselo srce kudjelju prede,
Vesele oči dragoga glede,

Kudjelja, svila, svak' čas se kida,
Čim ode dragi dragoj sa vida.
Povez'mo malo, da dulje traje,
Tim dulje dragi vidit se daje,
I dugi dani, noći bez sanka,
I nejednaka vlastna je žica,
Od gorkih suza, što roni s lica.

Veselo ptice po gori poje,
Ala je tužno srdašce moje.
Veselo lugom pjevaju druge,
Al' mene mlada sad more tuge.
Ja ljubim silom u velem jadu,
U velem jadu jedinu, mladu.
Moja je ljubav u toploj duši,
Al' zalud dragi za dragom tuži,
Svenut će život, kô ljubko cvieće
I moju ljubav sobom poniet će.

152.
Sve je tiho . . .

Sve je tiho, sve je mirno,
Kano u raju,
Samo slavulj slavnu pjesmu
Pjeva u gaju;

Sad počiva sve,
Al' srce mi ne,
Što mi ovdje u blizini
Nema ljubezne.

Ostavit ću nevjernicu,
Promjenit ću život taj!
Dost je šale te,
Idem odtale
U daljinu štogod brže
Tražit ljubezne.

Ako l' dobre ja ne nađem,
Zle uzimat ne ću ja,
Bolje leć u grob
I za mladih dob,
Neg' varavoj ljubeznici
Zaviek biti rob.

153.

Liepa Pava u kovilju spava.

Liepa Pava, liepa Pava
U kovilju spava. (Opt.)

Njoj se Rade, liepi Rade
Kroz kovilje krade. (Opt.)

Pripjev.

A kad sine proljeće,
Moje rosno cvieće,
S uma siđoh za tobom,
Gizdava djevojko! (Opt.)

Cviećem ću te kititi,
Smiljem i koviljem,
S uma siđoh za tobom,
Čuješ li djevojko! (Opt.)

Liepa Pavo, liepa Pavo,
Hoćeš poći za me?
Liepi Rade, liepi Rade,
Šta ćeš dati za me?
A kad sine i t d

Liepa Pavo, liepa Pavo,
Konja dat ću za te.
Liepi Rade, liepi Rade,
Ne ću poći za te
A kad sine i t. d.

Liepa Pavo, liepa Pavo,
Blago dat ću za te.
Liepi Rade, liepi Rade,
Ne ću poći za te.
A kad sine i t d.

Dat ću tebi niz dukata
Oko biela vrata.
Liepi Rade, liepi Rade,
Ne dadu me za te,.
A kad sine i t. d.

Liepa Pavo, liepa Pavo,
Život dat ću za te.
Liepi Rade, liepi Rade!
Hoću poći za te.
A kad sine i t. d.

154.

Prsten.

Sinoć sam pred večer špancirao,
Liepe sam djevojke prsten našô:

Ona ga je izgubila,
Zato me je dragovoljno poljubila.

Taj prsten bio je ljubeznika,
Na njem je stajalo ime Milka,
O! kako j' to ime krasno,
Cielo tielo meni moje okriepilo.

Slušo sam njezine medne rieči,
Gledo sam njezine plave oči,
Bliskaju se kao oganj,
Od radosti nisam mogô ići kući.

Povedoh razgovor iz daleka:
„Ljubezna frajlice, dušo, Milka,
Ja vas molim, u buduće,
Da smijem svagda (s dopuštenjem) k vama doći.“

Gospodična bila j' dobre volje:
„„Dodite treći dan, bit će bolje.““
Dok je ona ljubeznika
Sladko-lukavima riečma odpremila.

Ja odoh zatravljen svojoj kući,
Te legnem u krevet ne znajući,

Oh, kako ću sva tri jutra
Mo u Milku, ljubeznicu pregoriti.

155.

Anko, Ančice!

Oj djevojko, djevojčice!
Anko, Ančice, dušo i srce,
Dođi do mene, sjedi u kraj mene
Dođi do mene, i poljubi me!
Ah što sam ti učinio, *)
Ako sam te poljubio?
Za to ne će nitko znati.
Već ti, ja i zemlja mati.
Ti si, dušo, krasno cvieće,
Nema toga, tko te ne će;
Ti si draga liepa stvora.
Ljubeznoga razgovora
Kud god hodim Boga molim:
Da se s tobom razgovorim;

*) Iza svakoga stiha pjeva se pripjev: „Anko, Ančice“ i t. d.

Kad se s tobom razgovorim,
Veseo sam, kud god hodim.
I kad hodim, i kad spavam,
Uviek, dušo, o teb' sanjam;
Jer bez tebe ja ne mogu živjet.
Vjeruj višnjem Bogu.
Ružmarinu! oj zeleni,
Na mom srcu usađeni!
Dakle, daj se poljubiti,
Jer ću odmah izdahnuti!

156.

Domovino, sladko milovanje

Domovino, sladko milovanje,
A ti ljubo, srca uzdisanje,
Vi moj život i sve moje blag ,
Vi za Bogom sve što mi je drago.

Domovino, majka si mi mila,
A ti ljubo posestrima vila!
Blago meni, kraj majke do vieka,
Blago meni, kom je ljuba seka!

Domovino, moja ti ljubavi,
Ljubo, uzor, kog mi srce slavi!
U domov'ni ljubu ah, milujem,
A u ljubi domovinu štujem!

Domovino, evo srce moje,
Razdieljeno na po'e na dvoje:
Tvoja jedna, druga ljube moje,
Jer na svietu sve ste mi vas dvoje.

Domovino, sladko milovanje,
A ti ljubo srca uzdisanje!
Za Vas samo moja krvca vrije,
Za Vas srce do svog konca bije!

157.

Dokler sem mlada bla.

Dokler sem mlada bla,
Uvek sem mislila.
Da tist'ga ne na svit,
Koga bi ljubila.

Moj fantič je Tirolc,
Ma pisan ko mižolc,
Ma fajfo štikano,
Ma dekle všikano

Dokler si moja b'la,
Z menoj v'šterijo šla;
Sladko vince pila,
Zmenom si lušna bla.

Vesel sem jaz na svet',
Ki slišim ptičke pet',
Ktere nas učijo
Ko moremo živet.

158.

Tik-tik-tak.

Što nisam davno,
To jutros rano,
Ustadoh i odoh,
Da se malo šecem

I sa rosnim cviećem
Nasitim, nakitim.
Kad nedaleko
Čujem iz prieko
Opt. { Tik-tik-tak,
Tik-tik-tik-tik-tak.

Ja pođoh dalje,
Dođoh u polje,
I smotrih tu livadu.
Na livadi trava,
Na njoj dieva spava,
Uznojna, rumena,
Oči mi stanu,
Noge mi klonu'
Srdce čini:
Tik-tik-tak.
i t. d.

Ja korak bliže,
Ona se diže,
I skoči s tom rieči:
Kud si zaišo
Vodenicu prišô.
Ne gledaš, kud ideš!

Tam se nose vreće,
Gdjeno potok teče,
Gdje se čuje:
Tik-tik-tak
i t. d.

Ne budi nemila,
Djevojko premila,
Najmlađa, najljepša!
Ja za tobom bludim,
Hoću da poludim,
I želim da s' izpoviedim.
Ti si rosno cvieće,
Za kim moje srce
Uviek čini:
Tik-tik-tak,
Tik-tik tik-tik-tak.

159.
Drienopoljka.

Široko je Drienopolje,
Polje široko;

Na tom polju jen vinograd
Rodom obrođen,
Njega čuva Drienopoljka,
Liepa djevojka;
Mimo jaše mlado momče
Tanko, visoko,
Kruto viče Drienopoljka,
Liepa djevojka:
„Čekaj mene mlado momče
Idem s tobom ja!“
Ne hod' sa mnom Drienopoljka,
Liepa dievojko,
Široko je Drienopolje
Ne prođeš ga ti,
Visoka je crna gora,
Umoriš se ti,
Duboka je Cimer-vode,
Utopiš se ti,
Zlovoljna je moja majka
Ne godiš joj ti.
Ja ću proći crnu goru,
Vience svijajući,
Preplivat ću Cimer- vodu,
Boga moleći,

Ugodit ću tvojoj majci,
Tebe ljubeći.

160.

Kralj se igral . . .

Kralj se igral s djevojčicom
Od večer do dana.
Pripjev: Tidiramtam, tam, tidiramtam, tam,
Od večer do dana.

Kad se ona naigrala,
Ljuto se plakala.
Tidiramtamtam . . .

Ne plač' mila, ne plač' draga,
Dam ti vjernu slugu.

Ne ću sluge, ne ću sluge,
Kad gospona nemam.

Tam vidimo, tam vidimo
Križare, križare.

Oj, križari, moji mili,
Komu to nosite?

Jednoj mladoj djevojčici
Od žalosti umrloj.

161.

Ljubav prava je bolest.

|: Oj, djevojko moja, :|
|: Ti ne budi svoja :|
Ti ne ljubi mene
A ne gubi sebe!

Jerbo dobro znadeš,
Da te uzet ne ću,
Poljubit te hoću,
Al uzeti ne ću. — ·

Ti ne budi luda
U tajnosti suda;
Crne oči moje
Kud ste pogledale?

Tužno srce moje,
Što si dočekalo?
Da slobodno nije
S dragim govoriti,

A kamo li staru
Ljubav obnoviti,
Ljubav nije šala,
Već je bolest prava.

Tko se š njome igra
Životom se titra;
Tko ljubavi nema,
Taj za žalost ne zna.

162.

Smiljanić.

Smiljan Smiljaniću (Op) pokisnu ti perje (Op)
Pripjev:
Haj, haj, neka, neka (Opt.)
Pokisnu ti perje (Opt.)!

Neka*) kisne, drugo mi se vije.
Nije meni do mojega perja,
Već je meni do moje nevolje,
Što mi drugi dragu preotimlje.
Nek otimlje. oteti je neće;
Pred kućom joj jablan-drvo raste,
Popet ću se jablanu na granu,
Zakukat ću kano kukavica,
A zacvilit kano lastavica,
Ne bi l' mi se milovala majka,
Ne bi l' meni svoje zlato dala.

163.

I ja bih išô orati . . .

I ja bih išô orati,
Šest volova tjerati,

*) U svakom stihu pjevaju se najprije prva dva sloga, zatim opet od početka prva četiri — onda se sve ovo još jednom opetuje; zatim se ostalih šest slogova stiha izpjeva do kraja i jedanput se opetuje. Na to sliedi prípjev: „Haj, haj, neka, neka“ s opetovanjem i dodatkom posljednjih šest slogova stiha, koji se takodjer opetuju.

Kad bi došla moja draga
Mojim plugom ravnati.
Moja draga
Ona sama
Ona je ljepota
Kano ruža.

164.
Djovojčica bob sadila.

Djevojčica bob sadila, bob se zeleni
Bi-li meni k tebi doći bilo slobodno?
Tvoje babe dugo predu, nemrem, nemogu,
Donesi im baril vina, dodji slobodno!

Djevojčica bob sadila, bob se zeleni,
Bi-li meni k tebi doći bilo slobodno?
Tvoja vrata jako cvile, nemrem nemogu,
Donesi im komad sala, dodji slobodno.

Djevojčica bob sadila, bob se zeleni,
Bi-li meni k tebi doći bilo slobodno?
Tvoji cucki jako laju, nemrem nemogu,
Donesi im komad hljeba, dodji slobodno!

165.
Skuhala sam večericu.

Skuhala sam večericu,
Večerat je ne ću;
Kato, zlato,
Večerat je ne ću.

Prostrla sam posteljicu,
U nju leći ne ću;
Kato, zlato,
U nju leći ne ću.

Ako li i u nju legnem,
Okrenut se ne ću,
Kato, zlato,
Okrenut se ne ću.

Ako li se i okrenem,
Zagrlit ga ne ću;
Kato, zlato,
Zagrlit ga ne ću.

Ako li ga i zagrlim,
Poljubit ga ne ću,

Kato, zlato,
Poljubit ga ne ću.

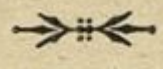

166.
Ker bi jaz vedla.

Ker bi jaz vedla
K'teri bo moj,
Jaz bi mu dala
Večerju nocoj:
Pisano pratico:
K temu šalatico;
To bi mi snedel
Ljubiček moj.

Opt.

Ker bi jaz vedla
K'teri bo moj,
Jaz bi mu dala
Postelj nocoj:
Gori na štalici,
Mehkoj otavici:
Tam bi mi hajčkal
Ljubiček moj.

Opt.

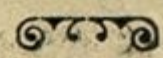

167.

Trudan putnik.

Trudan putnik kreće kući sam,
Tajeć srcu bolî gorkih ran',
Ali prije nego vidi dom,
Kupi kitu cvieća zlatu svom. } Opt.

Njega dvori mlada gospođa,
Njegvog zlata uspomena sva,
Ali prije ružu neg lomi,
Na oku joj se suza pojavi. } Opt.

Zašto plačeš ružo proljetna?
Zar si možda vrlo nesretna?
Il te mori tuga za cviećem?
Ah, ne, ne, zato srce ne plače.

Ljubila sam jednom srcem svim,
Al to bjaše kô na vjetru dim,
Jerbo mi ga sudba ugrabi,
Ah, neću prestat za njim tužiti.

Na rastanku zadah vjera ja,
Koju svaka ova ruža zna,

Jer sam im se uviek tužila,
Što sam jadna vjerom krenula.

Zar si jadna vjerom krenula?
Ta na me ti si uviek mislila!
Zato podaj jošte jedan cviet,
Pa onda, gospo, s Bogom za uviek!

168.
Oj djevojko. . .

Oj djevojko, dušo moja,
Gdje ja sinoć s tobom stoja',
Ondje osta sablja moja,
Sablja moja i ječerma
I još svietlo ogledalo.
Ajde, dušo, da tražimo,
Ako Bog da, da nađemo;
Meni sablja i ječerma,
Tebi svietlo ogledalo;
Ogleđi se do jeseni,
Od jeseni ajde k meni!

169.

Diko, rode. . .

Diko, rode,
Tebi nema para,
Oj diko, dikice,
Tebi nema para.

Diko, rode,
Poljubi me ovdje.
Oj diko, dikice,
Poljubi me ovdje!

Il u čelo,
Il' u lice bielo,
Oj diko, dikice,
Il' u lice bielo.

Među putca,
Gdje mi srce kuca,
Oj diko, dikice,
Gdje mi srce kuca.

Ljub' me diko,
Jer venem od jada,

Oj diko, dikice,
Jer venem od jada!

I od Ni e,
Vel'ke neprilike,
Oj diko, dikice,
Vel'ke neprilike,

Neprilike,
Neljubljene dike,
Oj diko, dikice,
Neljubljene dike.

170.

Da si mi zdravo, vita jelo!

Da si mi zdravo, vita jelo,
Do neba što si porasla smjelo,
Dah tvoj melem je bolnim grudim;
Sestrice, sestrice Jelice! (Opt.)
Ljubavlju bratskom za tobom žudim!

Gledô sam često ponosne palme,
More je njima šumilo psalme,
Njim i čempresom u osami:
Sestrice, sestrice Jelice! (Opt.)
Meni iz srca oj ne izmami! (Opt.)

Smrknu se; glava me boli s jada,
Nada mi bljedne, varava nada,
Radost srce mi ostavi pusto:
Sestrice, sestrice Jelice! (Opt.)
Razpni nada mnom granje si gusto! (Opt.)

171.

Pastirče mlado i milo . . .

Pastirče mlado i milo,
A što si se tako snuždilo?
Što ti je lice uvelo,
Valjda ti je stada nestalo?
„Stado je moje podpuno
Samo mi je srce klonulo.
Tri dana ležim ja ovdje,
A stado mi pase kraj vode.
Ne jedem ništa od bola,
Samo pijem vodu s izvora;
Draga me moja odbila,
Koja me je dosad ljubila.
Uzimam frulu, pa sviram,
Svoju dragu njome dozivam.

Poljana ječi od frule,
Ona mene ne će da čuje.
Odziv mi kaže iz luga,
Da sad ona ljubi drugoga.
Badava sam joj godio
I milosti njojzi nosio,
Žalio nisam jaganjce —
Dao bih joj dušu i srce.
Bog nek joj sudi po pravdi,
Zašto tako sa mnom uradi!
Ljubav-ju moja ubila,
Zašt' me nije vjerno ljubila!"

172.

Ah, težko je umrieti. . .

Ah težko je umrieti,
Kad ništa ne boli,
Još teže je ljubiti,
Što srce ne voli.

Ah, da su tuge moje
Na njega padnule,

Il' da su suze moje
Na njega kanule.

I kamen bi se razpô
Na dvoje, na troje,
Al' jadno srce moje
Ne će ni na dvoje.

Za njeg' bih u smrt pošla,
U vatru, u vodu,
U njem bih uviek našla
Ja svoju slobodu.

173.

Pri luni.

Mila, mila lunica,
Kje je moja ljubica?
Kje je, kje je Milica,
Up moj'ga srca?
Al še misli na me?
Al je pozabila,
Da živeti za me
Mi je obljubila!

Zbudi, zbudi ljubico,
K okencu privabi jo,
Naj vesela z manoj bo,
Zbudi, zbudi jo!
Prišla bo na okence,
Gledala bo na me;
Dala mi bo rožice,
Zbrane oh le za me!

174.

Vidiš, diko, tu zelenu travu.

Vidiš, diko, tu zelenu travu,
Tako ćeš se i ti zeleniti,
Kad ja stanem drugoga ljubiti;
Ti ćeš stati, pa ćeš uzdisati:
Moje bilo i mene ljubilo!

175.

Hej, Slavonijo!

Hej, Slavonijo, zemljo plemenita,
Ej, u tebi je, crkva kamenita,

Hej, u njoj popo snašu izpovieda:
„De kaž' mi, snašo, što si sagriešila?“
Ej, ljubila sam popa kod oltara;
Hej, i dva đaka, vesela im majka;
Hej, i trgovca, u koga je novca.
Ej, tko zna bolje, rodilo mu polje!
Hej, tko zna više, rodile mu višnje!

176.

Što si tako žalostan? . . .

Što si tako žalostan?
Kaži, diko, Jeli!
Kud iz sela odlaziš,
Moj golube bieli?

Ja sam lola seoska,
Zato, Jelo, ćuti,
Mom životu nesrećnom
Daleki su puti!

Oh, ne idi, dragane,
Ja te ljubim jako.

Mom životu nesrećnom
Jedino si blago . . .

Ne diraj me, djevojko,
Zalud su ti lieči,
Tvoja ljubav ne može
Srce da izlieči! . . .

Ja te ljubim, vjeruj mi,
Za tobom umriet ću!
Dok god živim — kunem se —
Drugog ljubit ne ću!

177.

Kad te vidim na sokaku . . .

Kad te vidim na sokaku,
Poznat ću te po koraku;
Oj, daj se dušo, daj se kaži,
Tebe moje srce traži! (Opt)

Kad te vidim u crkvici,
Poznat ću te po suknjici,

Oj, daj se dušo, daj se kaži,
Tebe moje srce traži! (Opt)

Kad te čujem na prozoru,
Poznat ću te po govoru;
Oj, daj se dušo, daj se kaži,
Tebe moje srce traži! (Opt.)

Kad te sretnem na sred puta,
Ljubit ću te mnogo puta;
Oj, daj se dušo, daj se kaži,
Tebe moje srce traži! (Opt.)

Kad te vidim na sred polja,
Ljubit ću te gdje mi j' volja;
Oj, daj se dušo, daj se kaži,
Tebe moje srce traži! (Opt.)

178.

Nikad ne ću zaboravit . . .

Nikad ne ću zaboravit časka,
Kad mi ruku na oproštaj dade,

Kad ti oko čarobno zasinu,
A iz njega sjajna suza pade.

Nikad, nikad zaboravit ne ću,
Kad ti divna usta zadrhtala,
A sa njih se bolna rieč'ca trgla,
Rieč'ca jedna, ah riečica mala.

179.

Goro, goro, visoka si . . .

Goro, goro, visoka si,
Draga moja, daleko si,
Daleko si, za gorama,
Ljubav vene među nama. (Opt.)

Da l' ću opet sretan biti,
Tebe. Anđo zagrliti?
Zagrliti, poljubiti,
Jer će srce uvenuti
Vene, vene, dok uvene,
Jer bez tebe nema mene;

Kao što se cvieće bere,
Ti ćeš, duso, ljubit mene.

180.

Nasta ljeto i proljeće. . .

Nasta ljeto i proljeće,
Nasta Đurđev dan,
Svi se momci oženiše,
A ja osta' sam.
Imam dragu u kraj dvora,
Ja je dobro znam.
Često joj se jutrom javljam,
Pod noć pozdravljam:
Dobro jutro — svako jutro,
Želim dobar dan!
Dobro veče — svako veče,
Želim dobru noć!
Ženit ću se o jeseni
Ako Bog mi da,

Zato mene moja draga
Več najbolje zna.

181.

Deklé na ganjki stalo.

Deklé na ganjki stalo,
Premilo se jokalo
Za svoj'ga ljub'ga fantiča,
Ker zdaj na rajžo gre.

No kaj se boš jokala,
Sej boš doma ostala,
Oj, še se jokal jaz ne bom,
Ki dalj' maširal bom.

Dekle po vrt' špancira,
Si drobne rož'ce zbira
Za svoj'ga ljub'ga fantiča,
Ki zdaj na rajžo gre.

182.

Ja podjoh snužden. . .

Ja pođoh snužden kraj dola,
I stadoh malko kraj kola,
Al' u kolu Milka skakuće,
Iz oka joj ljubav šapuće.

Milkino oko plavetno,
Namignu na me pametno.
Odmah moje srce osjeti,
Da će mene Milka voljeti.

Milka se spusti iz kola
I prati svoga sokola,
Sokol pak će Milku pratiti,
Dokle ju uzmogne shvatiti.

Milkina kuća na kraju,
Okolo kuće psi laju,
A ja velim: neka nek laju,
Oni moju Milku čuvaju!

Milkina mati ljutita,
Milkina braća srdita,

A ja velim: nek su ljutiti,
Ja ću ipak Milku ljubiti!

183.

Oj, djevojko, sitna ljubičice...

Oj, djevojko, sitna ljubičice,
Ljubil bih te, ali si malena!
I moja je majka mala bila,
Pak je ljubeć velika narasla;
Tak' ću i ja, sitna ljubičica.
Nisam znala, nisam vjerovala,
Da je tako poljubiti sladko,
A sad znadem i pravo imadem:
Ljubiti ću, dok koga imadem!

184.

Jedno momče crna oka . . .

Jedno momče crna oka
Naustnica malih,

Omiljelo srcu mome,
Ali ne znam, zna li?

Dođe k meni, pogleda me,
Pogledi mu vali;
Razdrobiše srce moje —
Ali ne znam, zna li?

Rado bih mu rekla: dušo,
Anđeli te dali,
Ja te ljubim kao život,
Ali ne znam, zna li?

Ja uzdišem danju, noću,
Tuga da me svali;
Ja ga ljubim iz sve duše —
Ali ne znam, zna li?

185.

Dolinom se šetala . . .

Dolinom se šetala
Djevojčica mlada,

Sitno cvieće birala,
Pjevala od jada:

Čemerna mi života
Na ovome svietu,
Uvenut ću sirota
U najljepšem cvietu!

Imala sam dragoga,
Još ga duša ljubi,
A sad čujem, nevjera,
Drugu će da snubi!

To je čuo pastir mlad,
Pasuć svoje stado,
Te sa briega zapjevô
Pastir momče mlado:

Vesel'te se mlađani;
Pokraj čaše vina,
Ovaj život ne traje
Hiljadu godina!

186.
Ljubim sada . . .

Ljubim sada sasvim tajno
Pa još nikom nije znano,
Da ću čekat svoje zlato,
Dok ne bude vrieme zato. (Opt.)

Ti poznaješ cvietak mali,
Koji raste na obali
Kraj bistroga potočića —
Najkrasnije od sveg cvieća. (Opt.)

To je, Anko, potočnica —
Cvietak ljubljen od tvog srca
Kad bi mogo cviet taj biti
Znao b' da ćeš me ljubiti.

Dok procvate potočnica
Evo, Anko, ljubičicâ,
Pa okititi grudi svoje
I predobi srce moje. (Opt.)

Šest mjeseci sad je prošlo,
Obećano vrieme došlo,

Da ti guknem ponovice:
Budi moja, golubice! (Opt.)

187.

Marice, Marice . . .

Marice, Marice,
Zač te majka kara,
Da ne primaš dara
Od mlada mornara? (Opt.)

Jer je u mornara
Vjera i nevjera,
On će te prevarit,
Preliepa Marija! (Opt.)

Prevaril je curu
Od petnaest godina
Kamo l' ne će tebe,
Preliepa Marija! (Opt.)

Marice, Marice,
Biela golubice,

Za koga ti gojiš
Svoje bielo lice? (Opt.)

Il' ga gojiš za me,
Ili za drugoga?
Kaži meni pravo,
Željo srca moga!

Nit' ga gojim za te,
Niti za drugoga,
Već ga gojim za se
I za dragog svoga. (Opt.)

Počet ću te, vilo,
Od glave slaviti
I na Tvoju glavu
Krunu postaviti. (Opt.)

O, to tvoje čelo,
Vlasi nakićeno,
Kano ravno polje
Travicom zelenom. (Opt.)

O, te tvoje oči,
Kano dvi murvice,

Prisego bih Bogu.
Da su dvi zvijezdice. (Opt.)

O, ta tvoja usta,
Kada progovore,
Kao da se vrata
Od raja otvore. (Opt.)

O, to tvoje lice
Od krvi i mlieka,
Zadalo bi lahko
Srcu mome lieka. (Opt.)

O, ti tvoji zubi,
Ki stôje u redu,
Kaj mladi soldati,
Kad na muštru gredu. (Opt.)

Ta tvoja bradica,
Na kojoj jamica,
Na mome srdašcu
Velika ranica.

O, taj vrat tvoj bieli,
Na kom koralj stoji,

Nosi mi ga, dušo,
Tebi se pristoji! (Opt.)

O, te tvoje ruke,
Biele do lakata,
Kê ćedu grliti
Mlađana junaka. (Opt.)

O, ta tvoja leđa,
Kano ravno polje,
Zapisat ću na nje
Sve svoje nevolje. (Opt.)

A te dvie jabuke,
Kê ti majka dala,
Bi li, dušo, meni
Jednu darovala? (Opt.)

Maši se u njedra,
Dade mu jabuku,
A on njojzi prsten
Na desnicu ruku. (Opt.)

191.
Gorom hodi . . .

Gorom hodi, gorom hodi
Jeden gospon zebrani.

Na ramenu pušku ima,
Lepu pušku rezanu.

Pred njega je doletela
Lepa ptica pisana.

Naj ti mene ustreliti,
Ja ti hoću povedat'.

Ja ti hoću povedati,
Kak' se hoćeš ženiti.

Naj ti uzet' udovicu,
Ka je uviek žalostna.

Naj ti uzet' staru babu,
Ka je uvek rum, rum, rum.

Već ti uzmi djevojčicu,
Ka je puna radosti.

188.

Da su dieve.

Da su dieve, što na nebu zviezde,
Svi bi momci zvjezdoznanci bili,
Gledajući u zvjezdice sjajne.
Da su momci što rumena ruža,
Sve bi dieve vrtlarice bile,
Ružu brale, ružu mirisale,
Mirisale, za njedra metale.

189.

Predivo je prela.

Predivo je prela
Dieva zamišljena,
Prela, prela, prela,
Od svih ostavljena.

Misli svakojake
Nju su oblietale,
Suzice joj gorke
Na pređu padale:
Ali misô jedna
Sve druge nadvlada,
Misô na junaka,
Za kim čezne mlada!
Dođi, ah dođi, veli,
Oj junače mili,
Ne bi li suzice
Mi dva posušili!

190.

Koso moja svilena i gusta.

Koso moja svilena i gusta,
Od pupoljka rumenija usta,
Vita tiela, kô tanana jela;
Al' te volim, zoro moja biela!

Zar je čudo, što te volim, rano?
Mog' života prezelena grano!

Ta ljepša si neg' rosa u cvietu,
Najmilija na ovome svietu!

Ali ne znam, što mi oči kvasi,
Dal' su suze ili su uzdasi?

Uzdasi su na ovome svietu,
Kad zagrlim svoju milu, liepu!

Ja ću svoje minđuše prodati,
Svom ću dragom cigar kupovati,
Nek si puši, nek s' inoča suši,
Lane moje, oči sokolove!

III.
NAPITNICE
i
ŠALJIVE PJESME.

191.
Tri čaše.

Pijmo, braćo, vince rujno
Doma našeg divni dar,
Nek se vedri lice nujno,
A u srcu sine žar!
Vino grije grudi naše:
Grlo ori kano grom!
Neka zveknu prve čaše:
Naš hrvatski živi dom!

Pijmo, braćo, u radosti,
Kratak nam je život taj;
Svagdje nam je tuge dosti,
Tu joj barem nek je kraj!
Tko nam život miljem paše,
Tko nam blaži jad i bol?
Neka zveknu druge čaše:
Bože živi krasni spol!

Pijmo, braćo, složne volje,
Sloga će nam biti spas,
Neka jednom vrieme bolje!
Vazda složne nađe nas,

Da se vrazi sloge plaše,
Kad nam čuju sablje zvek!
Neka treće zveknu čaše:
Prijateljstvo živi viek!

192.

Puna srca.

Puna srca, pune čaše,
Neka živi, što je naše,
K tomu ljubav svaki čas,
Braćo, neka veže nas!

Bože živi naše krasne,
Našeg žića zviezde jasne,
Neka bude čitav sviet
Njima samo jedan cviet.

Bože živi prijatelje
I sve domorodne želje,
U njih nam je prava slast,
U njih domovine čast.

Ovu čašu za Hrvate,
Da se slože i pobrate:
Oslobode junačtvom
Stari svoj hrvatski dom!

193.

Hrvatske goričice.

Oj hrvatske, dične goričice,
Gdjeno rastu liepe djevojčice!
Aj zašto li, aj ne bi mi
Djevojčice ljubili,
Aj zašto li, aj ne bi mi
Rujno vince pili?

Naši djedi rujno vince pili,
Naši otci majčice ljubili,
Aj zašto li, aj ne bi mi
Majčice obljubili,
Aj zašto li, aj ne bi mi
Rujno vince pili?

Ta Hrvat je vazda hrabar bio,
Pa je uz to rujno vince pio,
Aj zašto li, aj ne bi mi
Vazda hrabri bili!
Aj zašto li, aj ne bi mi
Rujno vince pili?

194.

Slavimo trenutak.

Slavimo trenutak, braćo,
Koji srcu tak godi;
Jer kod čaše raste sreća,
Prijateljstvo nam rodi.
(Opetuje se.)

Pjesmicam ne krijmo uha,
Ak' i briga nas tišti,
Jer kad poju srca gluha,
Veselje se izgubi.

Srce ćuti zlatno doba,
Koje svaki užije,

Ak' prijatno sve do groba
Živi za prijatelje.

195.

Kraljević Marko.

Kraljević je Marko
Hrabar junak bio,
Ali je i hrabro
Rujno vince pio;
Zato i mi braćo,
Njegovi unuci,
Nasljedujmo Marka
S čašama u ruci!
Bože živi Marka
U našoj pameti,
Bože živi i nas,
Pijmo, vrieme leti!
Onda i mi, braćo,
Markovi potomci,
Pijmo i budimo
Na mejdanu momci.

196.

Ako sa vrela milja. . .

Ako sa vrela milja
Za momom gineš mlad,
A moma ne će ništ'
Za tvoj da znade jad;
Nevjernim kletim suzama
I lednim osmjehom
Pobudi jato želja ti
U srcu ranjenom:
Promisli se pa pij
I rujno vince lij,
Ta cio život, cio sviet
Sanak je samo — sanak liep!

Drugaru ako svom
U milju i vjeri
Sve želje, ime, čast
I tajne povjeri,
A pobro mačem ledenim
Raki te obori,
Te sudbini podmuklo ti

Smiju se zlotvori;
Promisli se pa pij i t. d.

Ako si rodu svom
Bezsilno služio,
Za obstanak i čast
I krv si prolio,
Al' rad i krv i svaki trud,
I sve ti zasluge
Žalostnom žrtvom postanu
U nizke poruge;
Promisli se pa pij itd.

Ako zmija laži
Truje ti mužku grud,
Nevjerstvo, izdaje
Goni te, pođe svud,
I ako slava, sreća sva,
Svaki trenut i dan
I kratko milje, sladki nad
Bude ti otrovan;
Promisli se pa pij i t. d.

I vino duši ti
Nov ako dade let,

Te i sam uvidiš
Praznina da je sviet;
Sve moći ti na novi rad
Nek skladno se slože —
Tko duhom nije klonuo,
Propasti ne može!
Promisli se pa pij,
Iz knjige žića štij;
Da dok je sunca, veselja
Samrtan čovjek nek djela!

197.

Ta u zdravlje . . .

Ta u zdravlje plavojčice,
Opit ću se, haj!
Krčmarice, samo vinca —
Rujnog vinca daj!

A u vincu, plavojčice,
Jedan uzdisaj.
Krčmarice samo vinca —
Rujnog vinca daj!

Pokraj tebe, plavojčice,
Uživat ću raj!
Krčmarice, samo vinca —
Rujnog vinca daj!

Pjevat ću ti, plavojčice,
Nek se hori, haj!
Krčmarice, samo vinca —
Rujnog vinca daj!

Do veče ću doći pijan,
Plavojčice, znaj!
Krčmarice, samo vinca —
Rujnog vinca daj!

198.

Što mi dadeš, sve uzet ću...

Što mi dadeš, sve uzet ću,
Makar bio otrov sam,
Samo prazne čaše ne ću,
O njoj ne ću ništ' da znam.

Oj, draga, zagrli me,
Ta imena ti tvog',
Još jednom poljubi me,
Ta pomogô te Bog!

Na srce mi pale boli,
Pa mi truju mlađan viek,
Al' tu voda ne pomaže,
Tom' je vino samo liek.
Oj, draga, zagrli me,
Ta imena ti tvog',
Još jednom poljubi me,
Ta pomogô te Bog!

199.
Studena me . . .

Studena me kiša bije
Po vas cieli dan;
Oj, primi me, krčmarice,
U svoj liepi stan!

Savu, Dravu i Moravu
Prolazeći ja,

Tebe sam si zaželio
1 sladkoga sna.

Natoči mi čašu vina
Iz podruma svog,
Poljubi me, zagrli me,
Pomogô te Bog!

200.

Dolenska.

Pridi Goren'c!
Z mrzle planine,
Vabi Dolen'c
V gorske doline;
Opt. { Mrzel je led,
Pridi se grét.

Solnce gorkó
Tukaj nam sija,
Trta ljubó
Gor se ovija,
Opt. { Vince z goré
Greje srcé.

Brati nas rod,
Brati nas Sava;
Pridi na brod
Krški s Triglava:
Opt. { Bratec, bod' moj,
Pij ga z menoj!

Trta rodí.
Trud pozabimo,
Vince bliščí,
Slovencem napimo,
Opt. { Bratom okrog:
Živi jih Bog!

201.

Šalaj, dalaj, danom!

Ostaviše mene moji
Prijatelji, druzi,
Ne žale me, mâ da svisnem
U jadu i tuzi.
Ali na što dosađuju
S ovakim divanom?

Što j' veselo, neka pjeva:
Šalaj, dalaj, danom!

Makar da se trista puta
Zaklela menika,
I opet me ostavila
Moja liepa dika;
Mjesto dike valja mi se
Grliti s bokalom,
Sa bokalom i čašama
Šalaj, dalaj, danom!

Tužio sam, plakao sam,
Al' od sada ne ću,
Ta i ja sam čovjek, braćo,
Ta i ja umriet ću.
Prije smrti svako veče
I zoricom ranom
Ovako ću zapjevati:
Šalaj, dalaj, danom!

Ponesite grobu mene,
Plakati nemojte,
Za sandukom mojim crnim
Veselo mi pojte!

Pokraj groba stanite mi
Sa punim bokalom,
I pjevajte, nek' se ori:
Šalaj, dalaj, danom!

202.

Tebe najrajše mam . . .

Tebe najrajše mam,
Tebe najbolj štimam,
Tebe vu srcu
Zapisana mam!

203.

Mnoga ljeta sretan bio . . .

Ljeta, ljeta,
Mnoga ljeta sretan bio,
Mnoga ljeta živio!

Opt.

204.

Živio nas Bog!

Živio, živio (3 put opt.)
Živio nas Bog!
Kol'ko kapljic', tol'ko ljet' } Opt.
Daj nam Bog na sviet živjet! }

205.

Bratec, kaj maš?

Bratec, kaj maš?
Jen puni glaž.
Le pij ga, pij ga, bratec ti,
Dokler ga je kaj videti!
(Posljed. 2. red. opt.)

Bratec, kaj maš?
Jen prazen glaž.
Saprment!
Pri dobru meštru on je bil, } Opt.
Ki ga je tako pit navčil! }

206.

Poliček je moj striček.

Poliček je moj striček,
A vinček moj mejaš.
Če žalost mene peče,
Poliček taki reče:
Napij se ga Andraš! (Op.)

207.

Mene veseli . . .

Mene veseli,
Kaj smo zdravi svi,
Tukaj počivajo,
Glažke nalivajo,
Tam vu senčici,
Pri punoj flašici
Sem pozabil vreme žalosti.

Ribcam dobro gre,
Ker nič ne trpe,

Po vodi plavaju,
Pa nič ne žejaju;
Voda se skali,
To ribce žalosti,
Rujno vince mene veseli.

Še enkrat bo prišla smrt,
Moj hramček bo zaprt,
In glažek bo na stran,
In jaz bom zakopan,
Ter ne bom vinca pil,
Bom v črnoj zemlji gnjil,
Pa si srce bom dovek hladil.

208.

Pjevaj, dok si mlad!

Dok mladan traje žar,
U duši trepti vaj,
Ti hitaj srećom svom
U bratski zagrljaj.
U družtvu svome snaži se
I kriepi vjeru rad,

Ti ljubi živo, vatreno
I pjevaj, dok si mlad! (Op.)
U pjesmi traži liek
I s njom si sladi viek,
Jer cio život, cio sviet
Sanak je samo, sanak liep!

Uvenut će ti kras
I slabit mlađan plam,
Oniemit će ti glas
A ti ćeš ostat sam.
Kad minu dani proljeća
Oborit će te jad
Otari suzu s oka svog'
I pjevaj, dok si mlad. (Op.)
U pjesmi traži liek itd.

209.

Kad se sjetim . . .

Kad se sjetim, mila moja,
Rumenila lica tvoga,

Ja ne pijem druga vina,
Samo rujna, rumena.
Pripjev:
Oj, lele, lele, srce mi vene,
Srce mi vene, dušo rad tebe.
Ta rusa kosa, te crne oči,
Kada jih vidim, sav se zastidim.

I kada mi na um dođu
One tvoje crne oči,
Tada krčmar: što da radi,
Nego rujno vino toči?
Pripj
Oj, lele, lele, . . . i t. d.

Na prozoru njena mati
Sjedi, pa se izsmjehava;
Ne smijte se, gospo mila,
To je vaša kćerka bila!
Oj, lele, . . . i t. d.

Pijem, pit ću, dok je svieta,
Takva mi je sudba kleta.
Oj, lele, lele, . . . i t. d.

Opt.

210.

Redica.

Nude, Ivo, čašu primi,
Te sa sebe tugu snimi;
Ovdje treba jesti, piti,
Čašu do dna izkapiti.

Susjede, sad ti pritoči,
Suho grlce ded' si smoči,
Kako ti se trbuh smije,
Što u čaši vode nije.

Ala, Đuka, i ti sada
Drž' se reda, dok je kada!
Brzo puni, brže 'zkapi,
Da se vince ne izhlapi!

Vidiš, Jozo, kak se pije,
Da se ni kap ne prolije!
Čvrsto i ti sad potegni,
Ak' s' opiješ, a ti legni!

„Žaba samo vodu pije" —
Kak' se na to Mate smije;

Ne će vode, kano žaba,
Ni pol kápi, kana baba.

Máti sada čaša prazna,
To bi Franji bila kazna:
Zato namah si natoči,
I u grlo sve iztoči!

Težko Grga redak čeka,
Pa sve misli: „Neka, neka,
Ne ću ni ja zadnji biti,
Borme ću ga sveg' izpiti!“

Sad mi Marko namigava,
Kaže da i on ne spava,
Da će kô i drugi piti,
I on do dna sve izliti.

Nude, i ti, dragi brate,
Kad si došô med { te svate, / Hrvate,
Punom čašom vinskih kapi
Zdravicu svem družtvu napij!

211.

Nemoj nikad pit' premalo. *)

Nemoj nikad pit' premalo,
Jer ti tog' zla ne bi znalo
Baš nijedno prostit' vieće,
Makar kakve bio sreće.
Opt. { Dok ga je, dok se da,
Samo pij, ha, ha, ha, ha!

Rađe izpij čašu više,
Dok se tielo ne zanjiše,
Sjutradan pak gdje u kutu
Mamuru si lieči ljutu,
Dok ga je . . . i t. d.

Da se lišiš toga jada,
Liek propisat ću ti sada:
Već od negda tak' je bilo,
Da se opet dalje pilo.
Dok ga je . . . . i t. d.

*) Preveo Miroslav Ostojić.

212.

Pijem ti, brate moj . . .

Pijem ti, brate moj, u zdravlje
I u tvoje i u svoje;
Želim ti čašom tom dobro sve
I za me to su želje tvê!
Kli, kli, kli, klu, klu klu,
Glorija!
Kak se to vince piti da.

Opt.

213.

Mi okolo stola . . .

Mi okolo stola sedimo,
Jen drugoga zmožno gledimo,
Jen drugomu sreću želimo,
Jen drugoga imamo rad.

Vezdaj se nam bude raziti,
I drugi pripasati meč,
Il' v polje il' v goru oditi.
Možd' nigdar se vidjeti več.

214.

Oj, tam za goro . . .

Oj, tam za goro
Škorjančki mi pojo.

Oj, tam za mizo
Pijanč'ki mi pijo.

Oj, tam za mejo
Pijančki mi ležo.

215.

Čaša.

Živio, domaćine
I svi gosti s njime!
Hvala dragom Bogu,
Što vam danas mogu
Pjevati.

Naši stari kažu,
Koji riedko lažu:

Gdje se jede, pije,
Tam' da liepo nije
Šutjeti.

A čaša vam veli,
Od sveg' srca želi,
Da ju poslušamo,
Pak da cienu znamo
Njezinu.

Prê mnogo godina
Ja sam bila svima
I drvena liepa,
Jer su bila sliepa
Vremena.

Na travnome stolu
I caru oholu
Ja sam uviek bila
Služkinja premila
To pamtim.

Al' novije vrieme
Prezrelo je mene;

Da ublažim tugu,
Obukla sam drugu
Košulju.

Staklena i zlatna,
Postala sam znatna,
Kadšto mi ramena
Cviede i imena
Ukrase.

Sad me opet ljube
Gospoda i sluge,
A ne znadu, da sam
Ja ona, koja sam
I o l prê,

Skupe l' se gdje starci —
Da s' bili junaci
Bez mene ne znadu,
Zato mene dadu
Dozvati.

Ja svjedočim taki,
Tko je bio kaki;

Stane l' ovih vika,
To je moja dika
Miriti.

Gdje se blage ćudi
Skupe mladi ljudi,
Sa mnom pjesme poje
Zaborave svoje
Nevolje.

Ovdje mnoga dieva
Na me okom sieva;
Još gdjekoja dama
Postala bi sama
Čašicom.

Gdjekoja nevjesta
Meni ne da mjesta,
Lončić u peć krije
Iz njeg vino pije
Potajno.

Al' na čast joj lonac!
To mi nije konac, —

Da u peći strepim,
Neg' među družtvom liepim
Da živim.

216.
Šta po vilajetu . . .

Šta po vilajetu veliki primiću?
Hoće l' se pobiti, il' će se smiriti?
Ne mislim o tomu —
Pokoj dam svakomu —
Po volji živim,
Po volji gudim,
Popijem vince,
Veselim srce.

Šta drugi nagrću, o meni blebeću,
Nisu mi predmeti, žalim u pameti,
U Boga vjerujem —
Pošteno čuvstvujem. —
Po volji živim i t. d.

Sto mi Bog dozvoli, to tvorim po volji,
Hvatam se istine, sreća mi ne gine,

Upravo govorim —
Nikog se ne bojim —
Po volji živim i t. d.

Posô svoj obavim, hljebac si pribavim,
Ne iščem visoko, dobijem toliko,
Koliko trebuje —
Trbuh ne gladuje. —
Po volji živim i t. d.

Ako mi prijatelj, prostote ljubitelj,
Dolazi u kuću, natočim čuturu,
Nazdravim zdravicu —
Izpijem čašicu. —
Po volji živim i t. d.

Ugrijem glavicu, poljubim snašicu,
Ona me zagrli i triput poljubi,
Igračke sprovodim —
Šta želim, učinim. —
Po volji živim i t. d.

Gdjegod je veselo, ili se pjevalo,
Tud ti ja pristajem, pjevati ne stajem,

Svakoga veselim —
Izljubim, izgrlim
Po volji živim i t. d.

Zašt' da se ja brinem, te se ne napijem,
Ta život ne traje hiljadu godina.
Svaki čas manji je —
Dok dihnem već nije. —
Po volji živim,
Po volji gudim,
Popijem vince,
Veselim srce.

217.

Kumek 'z kleti . . .

Kumek 'z kleti baril nosi,
Pazi od kud vino toči,
On ga toči z pune vože,
I on veli: pomoz' Bože.
Nit' je mrzlo nit je toplo,
Već za piti vrlo dobro.
On si čašu s vinom puni
Drugi kumek kašlja vuni.

Hodi, kume, da pijemo!
Jer ga dugo ne budemo,
Napimo se ga v gorice,
Neka živu okolice.
Tak su naši rekli otci,
Neka živu domorodci.

218.

Gdo bi anda . . .

Gdo bi anda hotel znati,
Kaj je ljubav bratinska,
Nek si dojde i pogleda,
Kinč pajdaštva našega!

219.

Pripeljali so furmani . . .

Pripeljali so furmani
En glaž dobrega vinca,

Pripeljali do hribčeka,
Speša im živinca
Pripregli so konjička (osleka) tri,
Vozi, vozi N. N. (bratec) ti!
Bista hej, bista hi,
Vozi, vozi N. N. (bratec) ti!

220.

Jošte nisu zla vremena.

Jošte nisu zla vremena,
Doklem vina kruha je,
I za marvu malo siena;
Hrvat zadovoljan je!

221.

Mesec lepo sveti . . .

Mesec lepo sveti
Pri moj'ga kuma kleti:

Kume moj, kume moj
Id'mo skupa k njoj!

Bud'mo vince pili,
Pa rečcu govorili,
Kume moj, kume moj,
Id'mo skupa k njoj!

222.

Em ti bratec dobro znaš . . ,

Em ti bratec (Francek) dobro znaš,
Kaj ti je včiniti:
Ovu čašu izpiti,
Pak ju dalje predati!
Ikum, trikum, um ta dra, } Opt.
Kak se vince piti da! }

223.

Pijmo bratci vince.

Pimo bratci vince,
Voda naj stoji,

Naj ju pije žaba,
Kâ vu njoj leži;
Vodica je mrzla,
Srcu zdrava ni.
Glejte mene bratci,
Kî sem vodu pil,
Vodica je mrzla,
Srcu zdrava ni.
Meni bu vumreti
Vu mê mladosti.
Ženku ostaviti,
V tuge, žalosti.
Mene pokopajte
V Jezuševu klet.
Nogice obrn'te
Vinskem gvantarcem,
Glavu mi obrn'te
K vinske pipici,
Pipicu odškrn'te,
Vince naj curi,
Da se moje telce
Vincem okrepi,
Da se moja draga
Toga nagledi.

224.

Polag već navade stare.

Polag već navade stare
Družtvo se sabralo je,
Bilo, ne bilo na pare,
Samo da veselo je! (Op.)

Anda čuj, Franjo ljubljeni,
Nek' te nam Bog poživi!
I da u družtvu ovome
Ljubav se nam uzdrži. (Opt.)

Dignimo čaše visoko,
Skriknimo složno na glas:
Našega Frana Bog živi
Veselo mnogo ljeta! (Op.)

225.

Još nijedan . . .

Još nijedan Zagorac
Nije prodal vina,

Veselo ga popila
Doma je družina,
Pijmo ga, pijmo ga, } Opt.
Sve do dana beloga. }

Koji s nama ne će pit
Hrvatskoga vina,
Taj do švabe može it
Živit kô živina,
Pijmo ga . . . i t. d.

226.

Prijateljstvu.

(Međumurska.)

Vesel'te se bratja
Pri vinu valjano,
Štimajte, ter znajte
Od Višnjeg je dano.

Pripjev:
Mir srca je radost,
Je blago, imetek;

Svi skup smo jednaki
Adamov odmetek.

Veliki, bogati
Z bogatstvom se diče,
I oni su ljudi
Umrieti im bit će.

Pripjev:

Mir srca je radost,
Je blago, imetek;
Svi skup smo jednaki
Adamov odmetek.

Človeku, koj dela,
Sâd zemlja donaša,
Napij se ga bratec,
Ar puna je čaša!

Pripjev:

Mir srca je radost, i t. d.

Bog živi sve one,
Kî iz srca nas ljube,

Naj svaki istinski
Prijatelj naš bude!

Pripjev:

Mir srca je radost, i t. d.

227.

Ništa nije ljepšega.

Ništa nije ljepšega,
Niti veselješega,
Nego s prijatelji,
Koji su veseli,
Sastati se.

Točim anda čašicu,
Ter napijam zdravicu;
Možebit da k ljetu
Ne bumo na svietu
Skup živjeli.

Bog te anda poživi,
Mijo moj preljubljeni,

Ti znaš dobro piti,
Dobre volje biti
Med nama tu.

228

Mi pak ostanemo . . .

Mi pak ostanemo, kuker smo b'li,
Enega srca, ene misli.

229.

Zagorska napitnica.

Nikaj na svetu lepšega ni,
Nego gorica, kada rodi,
Kume moj dragi, daj se napij,
Dugo nas ne bu, daj se ga vžij.

Mužek se trudi, ter se vrti,
Da mu se delo ne zamudi,
Kume moj dragi itd.

Kolje bum sekel, oštril ga bum,
Deca ga sbele, gostil se bum,
Kume itd.

Snažil i vezal budem ja sam,
Kaj ti to delo dobro ja znam,
Kume itd.

Lagve bum strugal, bednje nabil,
Da me krvavi pot bu prebil.
Kume itd.

Kad mi pa dojde sveti Mihal,
Grožđe dozrije, pa ga bum bral,
Kume itd.

Martinje dojde, krstil ga bum,
Vince postane, napil se bum.
Kume itd.

230.

Oj čašice . . .

Oj, čašice, vjerna drugarice,
Sve se skitaš, pak za Mirka pitaš:

Gdje je Mirko, ono momče mlado,
Koji znade rujno vince piti,
Vince piti, djevojke ljubiti?!

231.

Časo moja, čašice!

Časo moja, čašice,
Što rumeni tvê lice?
Stidiš li se možda ti,
Što ćemo se ljubiti?
Jupaj dija, jupaj da (4 puta opt.)
Haha haha!
Ha, ha, ha, ha, há, ha, ha, ha,
Jupaj dija, jupaj da! (4 put op.)

232.

Domovino, ti si mâ. , .

Domovino, ti si mâ.
Naša srca, ta su tvâ!

Pripjev:

Zato pijmo rujna vina,
Da nam živi mila domovina!

Marica, ah. ta je mâ,
Ima oči, kao ja!

Pripjev:

Zato pijmo rujna vina,
Da nam živi i t. d

233.

Pjani študent.

Zamazan ves in razcepan
Črez črevlov pal'c mi gleda,
Skoz sukno sije beli dan,
A gumbov nič se veda.
Denarcev žep moj ne pozna,
A žeja huda je strašna.
Opt. { Tako ja životarim.
{ Aha, ti pjan študent!

Vučil se nisem nikadar
In mam preslabo glavo,
A mojim živcem je na kvar
Kanonsko rimsko pravo!
Al tam, kjer vince toči se,
Ah, tam vam moja šola je.
Opt. { Tam pridno ja študiram.
{ Aha, ti pjan študent!

A sada vse minulo bo.
In djal bom svet: adio!

Od vinca težko mam glavo
In prsi me bolijo!
Minuti, ure tak lete,
Vre brusi smrt koso za me.
Opt. { Zato le pij, le pij hitro!
{ Aha, ti pjan študent!

234.

Jesi l' čuo, Nikola, . .

Jesi l' čuo Nikola,
Kako sam ti stradô?
Što su leđa podniela,
Tom se niesam nadô!

To je bilo preksinoć,
Oko devet sati,
Spazio sam curicu,
Gdje stoji na vratih.

Skidoh šešir ponizno,
Dobar večer rekoh,

I upitah ljubezno:
„Sto radite seko?“

„Evo stojim, pa čekam,
Hoće l' tkogod proći,
Hoće l' tkogod na sreću
I do mene doći?“

Izvolite u nutra
Kroz bašču se proći,
Preksjutra će mamica
Iz gostiju doći!“

U bašči su ružice
I zelena trava,
Tata je već legao
U krevet da spava.

Šetasmo se, šalismo
Do jedanaest sati,
A tad se ustavismo
Na baščinskih vratih.

„Al' imate, Bože moj,
Mirisava cvieća!

Kroz košulju probi znoj,
Sva mi mokra leđa.“

Al' evo ti kirije!
Iz kreveta tata!
Ide preko avlije
Do baščinskih vrata.

Čika stade voštiti
Uzduž i popriko,
Ja ga stadoh moliti:
„Ta nemojte čiko!“

Ja tad stadoh bjegati
Kući bez obzira,
Sjutradan sam spazio,
Da sam bez šešira.

235.

Zmirom sem si mislil. . . .

Zmirom sem si mislil,
Da bom vel'k gospod,

V črno šolo hodil,
Nosil črn kapot.
Opt. { Zdej pa sem kovač,
Črni, kak rogač,
Zdej pa pride sve drogač.

Zmirom sem si mislil,
Da bom oficir,
Svetlu sablju pasal,
Nosil zlatni gvir.
Opt. { Zdej pa sem pastir,
V štal'ci mam kvartir,
Šiba, gajžlec, je moj zlatni gvir.

Zmirom sem si mislil,
Da se ženil bom,
Lujšno ženko dobil,
Dobro živel bom;
Opt. { Zdej pa ni tako,
Kak si misli gdo:
Večkrat nemam nič za sô.

Zmirom sem si mislil,
Da se ferblal bom,

Lepe karte dobil,
Vizo vlekel bom,
Opt. { Zdej pa ni takó,
Kak si misli gdo:
Drugi vse povlečejo.

236.

Brice su vam prvi ljudi.

Brice su vam prvi ljudi,
To je stara stvar —
To ne može svatko biti,
Zato treba dar!

Ministar je moćan, silan,
Šaliti se nije —
Al' ga brica za nos vuče,
To jest — kad ga brije!

Kad se žena goropadi,
U glavi joj crv,
Odmah šalje muž po bricu,
Da joj pušta krv!

Zaman glumac i glumica
Ulogu študira —
Ne može ju da prikaže,
Dok se ne trizira.

Zato vam i opet kažem
— To je stara stvar —
Ne mož' svaki brica biti,
Za to treba dar!

237.

Žlabrava baba.

Jenkrat sem z'ženoj išel s krčme domo,
Čez vuzku brvčicu, čez velko blato.
In vino mi moč je prevzelo } Opt.
In opal sem v blato debelo. }

I žena me kune, in jako špota,
Za velkoga norca, bedaka me ma.
Dok žena me špota i kune } Opt.
I sama se v blato zasune }

Oj dragi moj mužek, potegni me vun,
Ti žlabrava baba, namoči si kljun!
Oj žlahtna vinska ta kaplja, } Opt.
Ka ljude na suhomu v taplja! }

237.

Vjetar piri . . .

Vjetar piri, a zima se širi
A ja nemam s kime da zadriemam,
Stanak mi je hladan,
Kako ću da stradam jadan?

A ja ću se tako meni Boga,
Oženiti, imena mi moga;
Sam' da mi je znati,
Koja znade presti, tkati?

A najposlje makar kakva bila,
Samo neka na njoj šuška svila:
Jošte nek imade
Tri, četir' hiljade srebra.

238.

Urša!

Ko pozno, po noći
Doklatim se dom,
Na miso mi pride
Da reuček sem sam,
[Urša!] Urša [al že spiš?
Al že spiš? [Urša, Urša!
Al že spiš?

Ko vinca je polno
To moje srce
Na miso mi pride
Tvoje milo lice.
[Urša!] Urša al že spiš..

Kor ključa ne najdem
Od hižnih vrat,
Na miso mi pride,
Da k tebi b'šo spat.
[Urša!] Urša Al že spiš?
Al že spiš[Urša!
Urša! al že spiš?!

239.

Kad sam bila ja djevojka.

Kad sam bila ja djevojka,
Varala sam do tri momka.
U zoru, pred zoru,
Cvate mi ruži)a na prozoru.
(Op.)

Ja ću biti krčmarica,
Ti ćeš biti pijanica.
U zoru, pred zoru,
Cvate mi i t. d.

Ja imadem sto talira,
Sve od samog flispapira,
U zoru i t. d.

Ljudi vele, da je šala,
Što ja imam kapitala.
U zoru i t. d.

Kad sam išla u paradu,
Vidjela sam liepu mladu.
U zoru i t. d.

Kad sam bila u Parizu,
Vidjela sam seku Lizu,
U zoru i t. d.

240.

Duobre jutre buotra.

Duobre jutre buotra:
M, ha ja! *)

Jeste l' vid'li mojega?
M, ha ja!

Po dvorišću šijeće.
M, ha ja!

Nuovi loajbec ima
M, ha ja!

Loajbec guembov nijema
M, ha ja!

(* Svaki stih se opetuje.

Nuovi koaput ima.
M, ha ja!

Kerpa kerpu jaše.
M, ha ja!

Nuove čižme ima.
M, ha ja!

Čizma pijete nijema,
M, ha ja!

Nuovi škerljak ima.
M, ha ja!

Škerljak toulca nijema.
M, ha ja!

241.

Premenba.

Gdo bi zmirom tužen bil?
To ne more biti!
Bog je pamet mi delil,
Tužnost razpoditi.

Pride čas, da se solzim
Rajši pa se veselim,
Kakor znam, si kratim čas
Kaj to mika vas?

Gdo bi zmirom bil vesel?
To ne more biti!
Gdo bi tudi zmirom pel?
Žalost mora priti;
En čas voljno potrpim,
Preveč pa se ne solzim,
Iščem spet si kratek čas,
Kaj to mika vas?

Gdo bi zmirom vodo pil?
To ne more biti!
Zdravlje lahko bi zapil.
Znal bi oslabiti;
Grešni svet je utonil,
Vodo nam je pokvaril,
Toraj se mi gabi včas',
Kaj to mika vas?

Gdo bi zmirom vince pil?
To ne more biti!

Bog je vinčice delil,
Zdravlje nam trditi.
Če ga piješ pametno,
Zdravje ohranilo bo,
Jaz ga tudi pijem včas'
Kaj to mika vas?

Gdo bi zmirom bil doma?
To ne more biti!
Želja moj'ga je srca
Med prijat'lje iti.
Nič doma ne zamudim,
Tud' krivice ne storim.
Iščem v tujšni kratek čas,
Kaj to mika vas?

Zmirom tud' ne grem okol',
To ne more biti!
Dela mam doma dovolj,
Moram ga storiti.
Urno delam, kadar je,
Pre dovršim zvesto vse,
Potlej iščem kratek čas,
Kaj to mika vas?

Vse na zemlji se zmeni;
To že mora biti!
Božja volja to stori,
Glasno nas učiti;
Da bo prišla temna noč,
Nam več delat ne bo moč,
Pride večnost, mine čas,
To naj mika nas!

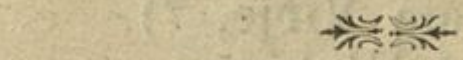

242.

Lepe ti je Zagorje.

Lepe ti je, lepe ti je
Zagorje nam naše,
Vesele je vu njem svaki dan,
Još je lepše, još je lepše
Odkad po gericah
Jake ćućka črni ajzlinban. (Op.)

Sira, vina, jajec, jabuk,
Luka i krumpira,
Moreš lehko zmirom prodat sad;
Same sedneš, same sedneš,

Već mašina tira
Na pijacu v beli Zagreb grad.

243.
Lepe ti je bele Virje.

Lepe ti je bele Virje, *)
Bele Virje i Hlebine

Pozvale su dekle dečke
Na konake đurđevečke.

Ponesite svoje dude,
Da nam tamo lepše bude.

Ne pleš'te vi, majorice,
Izgore vam gibanice.

One plešu sve do panta,
Prnjki vire iz opanka.

*) Prvi put pjeva se samo prvi stih i dodaje se pripjev „Huja haj," a drugiput oba stiha na jedanput, te se tek na koneu drugoga stiha pjeva taj pripjev.

Plesale su celu noćku,
Pojele su jednu kvočku.

Još bi bile jedno tele,
Al' se tele težko dere.

244.

Kaj se je zmislil.

Opt. Kaj se je zmislil
Naš kajzer, naš kralj,
Opt. Naš kajzer, naš kralj
Naš presvetli cesar?

Opt. Pet regimentov
Je fantov zebral;
Opt. Te lujšne, te fletne
Te sauberne vse.

Opt. V Graci, na placi
Ih muštrat vuči.
Opt. So žalostna srca
In solznih oči.

Opt. Micka je djala
Jaz pojdem s toboj.
Opt. Znam štrikat, znam flikat,
Znam peglat lepo.

Opt. Micika moja
Le ostani domá.
Opt. Pet krajcarov mam
Pa ih lehko odam.

Opt. Dva sta frištik,
Pa dva za mitag;
Opt. Še'n krajcer fali,
Pa za nahtmal nič ni,

245.

Nančika i mladi Štefek.

Nančika i mladi Štefek
Bili su zaljubljen par:
Ona bila mlekarica,
On pak opančar.
Fletna zmirom Nanč'ka bila
S kanticom na putu,

Jer je znala, da ju čeka
Štefek tam vu kutu.

Došlo vrieme, već je zebral
Štefek si snuboke,
I za svatbu dal napravit
Čizme si visoke.
Al kak človek nigdar ne zna
Gdi ga vrag dočeka,
Strašnog kaj doživel Štefek,
Pamtil bu do veka.

Kad su k njoj snuboki došli,
K Štefeku da ona gre,
Nanč'ka je odfurila i
Rekla samo: „Ne"!
Štefek bil je tužen jako,
Al mu nos bil ošter,
Pak je znašel taki, da je
Nanč'kin dragi šošter.

Zel je nož svoj, pak nabrusil,
Šoštera poiskal,
Heznul ga je, strašno heznul,
Šošter ne bu piskal.

Al' i šošter nož je imal,
Koj je bil nabrušen,
Štefeka je š njim zaškakljal,
Siroček sad je skrušen.

Mrtvi su sad obadva, a
Nanč'ka bila kriva.
Zločest drač med travom navek
Mlada je kopriva.
Nanč'ka nije znala kaj, pak
Išla je vu klošter,
Jer ju ne će nigdo več, nit
Opančar, nit šošter.

V kloštru pere rublje sad, i
Kravu svagdan muze,
Če na Štefeka se zmisli,
Mam joj trcnu suze.
Al' je vsemu tomu kriv bil
Pri toj celoj stvari,
Da mrtva su ta obadva
Hrvatski jal taj stari!

246.

Banda gre.

Na jutro rano zdej,
Se vemo kuker je!
Smo lujšni v sakem kraj,
Prklit hudić nazaj:
Vre greju soldati
Ni ben nič ne plati,
Pr maj duš' tist pa vem,
Jaz tud' tam grem.

Vsi fanti so naprej,
Ki so pri šoštarje;
Dekličke tud' ne sram,
Ke maju šoce tam.
Marička bodi tih,
Tvoj Francek pride glih;
Maučite jenkrat k coj,
Ker fajferi so tuj.

Tist tambourc touče bouben skic
Marička, Frarc, pa Wienerspitz,
Vsi fanti, hlapci, šoštarji,
Bežijo vsi za fajferji.

Te šoce, pa te šocike,
Sta majhne, al' sta velike:
Prklit nazaj, pa nič naprej
Za fajferji vse gre!

247.

Udovica.

Ta života nad životom
Udovačkim nije,
Sve ti joj se klanja, dvori
Snjom se šali, smije;

A ona se širi raste,
Što ju svi tak' liepo časte.
Udovica mlada,
Njezina je vlada.

Udovica, sirotica,
To se lasno kaže,
Ako j' samo mlada liepa
Svi ju onda traže.

Svak' ju hoće, svak'ju prosi,
A ona se tad ponosi.
Udovica mlada
Njezina je vlada.

Udovica kano ptica
Svuda leti širom,
Kano ona vjeverica
Nigda nije s mirom.

Ta svog nema gospodara
Kako hoće, plete, šara.
Udovica mlada
Njezina je vlada.

Udovica, đavolica
I đavolit znade,
Zato mlado pa i staro
Svak ju rad imade.

Ovog pipne, onog štipne,
Ovog cmokne, onog cvokne.
Udovica mlada
Njezina je vlada.

Udovica, prkosnica,
Kad ju mati kara,
Il kad matora joj baba
Što god prigovara.

Njih usekne, njim se krivi,
Pa po volji opet živi.
Udovica mlada
Njezina je vlada.

248.

Ker bi jaz vedla.

Ker bi jaz vedla
K teri bo moj,
Jaz bi mu dala
Večerju nocoj:
Pisano pratico,
K temu šalatico
To bi mi snedel
Ljubiček moj.

Opt.

Ker bi jaz vedla
Teri bu moj,

Jaz bi mu dala
Postelj nocoj:
Opt. Gori na štalici,
Mehkoj otavici:
Tam bi mi hajčkal
Ljubiček moj.

249.

Kovač si sažgo je tabak.

Kovač si sažgo je tabak
Skroz okno prasno je mačak.
(Pripjev: | : Čidí, čidá, čidó: |)

Pa baba mi je skuhala
Kuružnih žganjkov piskra dva
(Pripjev: | : Čidí, čidá, čidó,: |)

Gdo meni mira tu ne da,
To moja je kovačnica.

Na strehi krikno je kokot,
Pa v hižo stupo je gospod.

Pa gdo ste vel'ki vi gospod?
Jaz jesem edn poštni pot.

Prinesem pismo z Marburga
Od vašega studenteca.

Že para, penez meti če,
Ker ve, da prodal sem prase

Še zutra pojdem v Marburg sam
Penez po pleći mu jaz dam.

Ah, ljubi oča, prišli ste,
Sem v Marburg, k meni, gledat še.

Kaj dela mati doma zdaj,
Ste penez mi prinesli kaj?

Od penez mi ne jokni več,
Kaj ti jaz ne bi zdroba pleč!

Ti pojdeš z menoj zdaj domó,
Si dober za kovačnico.

Doma pa iti jaz ne čem
Še rajši le k soldatom, grem.

Ah, ljubi Franček, toga ne,
Ti nejdi mi k soldatom, ne,

Jaz penez kol'ko češ, ti dam,
Študiraj le za mešni stan!

Če date, kol'ko čem imet
Študiral bum še dvaesti let.

Tak srečen je pač svak študent,
Ker nema v glavi slame cent.

Pa Bog živi študente vse,
Očete, ino matere!

250.

Lulo moja . . .

Lulo moja, srebrom okovana!
Badava si srebrom okovana.
Što nemam cigarâ
Nitko to ne mara,
Siroma odavna,
Jer nemam duvana.

Gladan sjedim pokraj vatre driemam,
Torba plače, a slanine nemam;

Tikvice ne držim,
Slanine ne pržim;
Kad ništa ne jedem,
Hoću već da legnem.

Gladan legnem, postelj se provali,
Komšija mi kolibu zapali.
Kako ću da ležim,
Kad moram da bježim?
Plamen me upali,
A dim me udavi.

251.

Ne grem doma

Kiklicu prodala bom,
Za sladko vince dala bom
Od: Ne grem, ne grem, ne grem doma,
Sem žena premočna.

252.

Meni se tak trdno vidi.

Meni se tak trdno vidi,
Kaj gre vse okrog;

Lupil sem z' glavoj po zidu,
Po sem dobil rog!
Tu le dobro vino raste,
To ja vemo mi,
Bog ne primi naše špajse
Nam za grehe ti! (Opt.)

253.

Duhan, duhan. . . .

Putnik iz Siska putuje
I lulu si napunjuje,
Putujući sam
Da si krati dan
Miomirisan puši duhan.
Duhan, duhan, duhan. (Opt.)
Miomirisan puši duhan!

Naše žene mrmljaju
I taj duhan proklinjaju.
Baš je stalo nam,
Makar cieli dan,
Miomirisan taj duhan.
Duhan, duhan, duhan, (Opt.)
Miomirisan taj duhan!

254.

Lan' sem se oženila . , .

Lan' sem se oženila,
Letos pa me griva,
Takšna moža dobila,
Gorši kak kopriva.

Gor v Celovci sejem bo,
Tam ga bom pelala,
Al' ga zamenila bom,
Ali pa prodala.

Prav po cen' ga pa ne dam,
Težko sem ga dobila,
Rajše ga domu pelam,
Pa ga bom ljubila.

255.

Ženina volja.

Ja posijah repu, } Opt.
Žena veli mak. }

Haj, haj, ženo moja,
Neka bude volja tvoja,

Haj, haj, tiki-tak,
Nek' od repe bude mak!

Sijalo je sunce, } Opt.
Žena veli mrak. }

Haj, haj, ženo moja,
Neka bude volja tvoja,
Haj, haj, tiki-tak,
Nek' od sunca bude mrak!

Kupio sam ribu, } Opt.
Žena veli rak. }

Haj, haj, ženo moja,
Neka bude volja tvoja.
Haj, haj, tiki-tak,
Nek' od ribe bude rak!

Kupio sam bundu } Opt.
Žena veli frak. }

Haj, haj, ženo moja,
Neka bude volja tvoja,
Haj, haj, tiki-tak,
Nek' od bunde bude frak!

Ljubio sam dievu, } Opt.
Žena veli vrag. }

Haj, haj, ženo moja,
Neka bude volja tvoja,
Haj, haj, tiki-tak,
Meni dieva, tebi vrag!

256.

Naš maček je ljubco imel...

Naš maček je ljubco imel,
Vašovat k njoj svaku noč šel.
Kad mežner odzvonil je dan,
On pride ves doma pospan.

Obolila ljubca močno,
Ah, joj če več zdrava ne bo!
Naš maček žalovat začel,
No bene vre miške ni jel.

„Ah, joj, če mi vzame jo smrt!“
Naš maček ves hodi potrt,
Življenja tovražit začel,
Subotu obesit se šel.

To vam za ekžempl povem,
Vam mladim neskrbnim ljudem,
Življenja če dolgo vas mar,
Zaljubit se najte nigdar!

IV.

RAZNE.

257.

Večer na Savi.

Tiha noć je krila prostrla,
Skromno šumi Sava srebrena;
A mi mlada družbo vesela
Pjesmu glasno pojmo!
Savo, Savo rieko srebrena?
Što romoniš? zar si žalostna?
Tvoja voda zar su suzice?
Ne plač rieko blieda;
Dok smo mladi kano cviet
Krvca burno vri;
Svud je zlato sve je med,
Živjet znamo mi;
Naše nebo, naš je sviet
Pak nek briga spi.
Dok je u nas takov plam
Blago si ga nam!
Svak je od nas sokol siv,
Nikad mlitav, uviek živ,
Uman rukom radit zna
Srčan mu je mah, ah!
Oj ti Savo oj,
Čuj slavuljev glas,

Gdje u noćni ćas
Tiho milo k tebi ori;
Divan li je, oj
Taj slavuljev poj,
Taj slavuljev mili poj!

Sjaj mjeseče bliedi sjaj,
Nek je vedar savski kraj;
A ti Savo, naša slavo,
Burno šumi sad.
Mladi veseli,
Kano anđeli
Glasno kliknimo:
Tiha noći ti nam radost čuj!
Razglasi Savo pjesme naše zuj!
Nek se ori širom svud,
Da nam kliču njedra, grud:
Veselo!

258.

V dolini tihoj selo je.

V dolini tihoj selo je,
Cvate tu liepa rožica;

Lepota nje prekosi vse,
Okol'ca zalše ne pozna.
Kjer pridjem tje, in vidim jo,
Ne vem, kako mi se zgodi,
Ter cvet ko lep mi zre oko,
Prosta serca, oj, kje si ti?
Oj, rožica, prekrasna stvar,
Da b' te ne videl bil nigdar!

259.

Djačka pjesma.

Hej veselo mili druzi,
Ugodno je naše žiće,
Ne ima traga boli, tuzi,
Nauk nam je sladko piće,
Hej veselo hej!
Ne tare nas težak trud,
Nade nam je puna grud.

Gdje se pjeva na planini,
Gdje se braća bratski slažu,

Il koristi otačbini,
Sile naše svud pomažu,
Složno braćo radit svom,
To nam k slavi vodi dom.
Naša srca, naše grudi
Ljubit će se viekom živo;
Svakom prava želja budi
Branit pravo, rušit krivo!
Hej veselo itd.

260.

Jaz pa pojdem.

Jaz pa pojdem na Gorenjsko,
I na zgornje Štajersko.
Noben drug ne pojde z'mano,
Ko ta drobna tičica.
S krempljički bo pot kazala,
S perjem senco delala;
S kljunčkom bode prepevala,
Kratke čase delala.

261.
Plovi ladjo.

Plovi, plovi (moja) lađo,
U koj goder kraj,
Ja ti cilja (još) ne nađoh,
Sama cilj si daj!

Kad te amo (već) zanesla
Tvoje sudbe moć
Razpni jadra, pruži (tanka) vesla,
Plovi dan i noć.

Uzdaj se u vjetra (volju)
I valova bieg.
U budućnost (gledaj) bolju,
K nebu digni stieg!

262.
Barčica.

Barčica po morju plava,
Drevesa se prikianjajo;
O, le naprej, o, le naprej,
Dokler je še vetra kej!

Barčica po morju plava,
A jadra se razpenjajo;
O, le naprej, o, le naprej,
Do brezkončnih krajev mej!

263.
Sve dalje voda nosi . . .

Sve dalje voda nosi
Čunić moj mali, čunić taj
I kô kroz tamnu maglu
Ja vidim zavičaj,
Svoj mili zavičaj!

Ah studen vjetar duva,
Talasa vodu, vodu svud,
A bolno moje srce
Još većma hvata stud,
Još većma hvata stud.

Pripjev:
Baci svoj pogled na iztok,
Odkud se sunce rađa,
U srcu svome promišljaj,

Kud te nosi lađa.
Oj narode moj, do vieka sam tvoj.
(3 put se opet.)

264.

To žlahtno vinsko kapljico . . .

(Napitnica.)

To žlahtno vinsko kapljico
Zdaj hočemo popiti,
Za ves in ljubav bratinsko
Med nami ponoviti.
Še beli den nas ostavi
In temna nojca sili;
Bi znalo biti zadnji krat,
Kaj skupa smo ga pili! } Opt.

Še mine noč in pride den
In skup se bomo vstali
In desne roke po drugoč
Kak verni znanci dali.
Zapeli bomo tisti krat:
„Ah, Otec-Bog naš mili!
Em nije bilo zadnji krat,
Kaj skupa smo ga pili!“ } Opt.

265.
Noćni stražari.

Tiha noć je nastala:
Na počin, na počin!
Jer vrieme počinku sad je.
Tiha noć je nastala,
Vrieme počinku sad je.

Nu ak' bi tko hotio ovu noć,
Liepo mirno gradom šetat poć
I bi uz to pjesmu pjevo koj
Neka si, ugodan jer je poj!
Tiho hajdmo napried samo mi
Na sve kraje svaki od nas zri
Pak ak' buni koji tihi san;
U njegov brzo ga vodmo stan!

266.
Sreče dom.

Vse kar pod milim nebom živi,
Vsakter le srečo najti želi,
Tud' jaz jo iščem križem svetá,
Oh, kje prebiva, kje je domá?

V mestih imajo dosti blagá,
Tamkej je hitro sreča domá,
Kjer pa s'romaštva solze tekò,
Tamkaj za srećo prašal ne bom.

Cesar mogoćen in tud' siromak,
Kmetić in starček in tud' vojak;
Kdor si do groba sreče želi,
Ta si le prazne pene lovi.

Rad bi že vedel, kje ima sreče dom?
Dolgo jo iščem, da jo dobom.
Sreča prebiva o sredi srcá,
Tamkaj prebiva, tam je domá!

267.

Zemaljski raj.

U daljinu misô leti,
Viđa joj se tamo kraj,
Gdje vječnimi cvate cvieti
Zemlje lice kao raj.

Tamo stoji kućarica
Usriéd vrta, stanak prost,

Uzka, nizka kolibica,
Ali za dva srca dost.

Gdje je staza do tog' kraja,
Do blaženstva toga gdje? —
Oj, na zemlji nema raja,
Želja za njim to je sve!

268.

Rožic' ne bom trgala . . .

Rožic' ne bom trgala,
Da bi vence spletala,
Mirno, svobodno, ljubò,
Po planini naj cvatò! } Opt.

Če bi jaz jo trgala,
Rožica bi vehnula,
Glavico obesila,
Solnca ne bi včakala. } Opt.

Tudi jaz sem rožica,
V božji vrt zasajena,
Skrivam se zdaj tu, zdaj tam
Trgati se pa ne dam! } Opt.

269.

Raslo jelenče maleno . . .

Raslo jelenče maleno,
Kô u polju cvieće šareno;
Gora ga rosom pojila,
Košuta mliekom dojila.
Jelenče hoda po polju
I bira travu to bolju,
Jelenče travu gazilo,
U travi izvor spazilo.
Ne da se više gojiti,
Nit' se da rosom pojiti,
Već pije vodu s izvora,
Mil'je mu polje, neg' gora.
Košuta gorom leleče:
„Propast će moje jelenče!"
Tuda je momče lovilo,
Jelenče mlado spazilo.
Hitro se strielom bacilo,
Jelenče mlado ranilo;
Jelenče pisnu u gori,
Rana će da ga umori.
Košuta tužno zapita:
„Kaži, jel' t' je rana velika?"

Jelenče tužno govori:
„Ne pitaj, već me umori,
Srcu ću naći ja lieka,
Ostat će rana do vieka!“

270.

Ptičica gozdna.

Ptičica gozdna, veselje uživaj,
Letaj, prepevaj in dvigaj se v zrak!
Zanjke preteči, skrbno se vgibaj,
Vedno ima zapeljivosti znak!
Oj, varuj se ptičica, letaj prosto,
Lovec te varal bo zvado sladke!

Zla ne sluteča, skakljaš proti veji,
Lovec kjer v hišici na te preži,
Bližaš nesreči se, v sladki nadeji,
Najdeš da tamkej še srečnejših dni.
Oj, varuj se . . . . itd.

Srce tudi v prsih živo nam bije,
Ko nam preljuba pogleda v okò,

Plamen ljubezni po njem se razlije,
A ne zové se, pozneje kaj bo!
Oj, varuj se . . . . itd.

271.

Pjesma ličkoga hajduka.

Kano mi gora, kano Velebit.
Golem sam tielom, dušom sam jak.
Nek sam siromak, nek sam potrebit,
Zdravljice bujno, čist mi je zrak;
Junak sam iz Like!

Pripjev.

Na obali, na vrbovih lančićih,
Igraju se privezani čamčići,
Povjetarac odnio im jedrila,
Dikina se katarčica prelomila!

Gora me hrani, na noge diže.
Blago si pasem, težam si têg;
Bistro daleko oko mi siže,
Glas mi dohvaća deveti brieg;
Junak sam iz Like!

Pripjev.

Ne boj mi se čedo moje medeno
Jezero ću prebroditi ledeno,
Odvest ću te svojoj miloj kućici,
Na jastucih, na mekanoj ručici!

272.

Na goro . . .

Na goro, na goro,
Na strme vrhé
Tja kliče in miče
In vabi srcé!

Na gori cvetlice
Najzalše cvetò.
In ptice preljube
Najslajše pojò.

Nad mano, na gori
Je svobodni dom,
Iskal ga in našel
Bliz' neba le bom.

Na gori, pod mano
Oblaki visé
Nad mano višave
Bliščijo vedré.

Na svobodni gori
Ni zemskih nadlog;
Nad mano, pod mano,
Krog mene je Bog!

Tedaj le na goro,
Na strme vrhé,
Tja kliče in miče
In vabi srcé!

273.

Čergo moja, čergice.

Čergo moja čergice,
Od čađava platna.
Ti si meni kučica
Srebrna i zlatna.
Velikaški s' dvorovi
Nepomične stiene.

A ti pratiš cigana,
Kuda god se krene. —
Gudi, gudi gudalo
Povrh tankih žica,
Usta su mi prepuna,
Tananih pjesmica!

Moja živa vatrica,
Što mi kuću krasi,
Svjetlucari veselo,
Nit se kadgod gasi;
A plavkasti dimovi
U modrome zraku
Motaju se, kupe se,
Ko aveti po mraku,
Gudi, gudi i t. d.

Vienac slave ciganske
Porodica čila
Na najvećoj studeni
Kočoperna j' bila,
Kad zaviju smetovi.
Ja po sniegu gacam,
A kad sine proljeće
A ja se razbacam.
Gudi, gudi i t. d:

Mila moja lulice
Nigdje tebe nema,
Ti mi ne daš, kad sam sâm
Da duša zadriema.
Koturići maleni
Različite boje,
S vama hitrim odlieću
I sve brige moje,
Gudi, gudi i t. d.

Meni slave ne treba
Ni bogatstva velja,
Mi smo, crni cigani,
Siromašnih želja.
Naša torba duboka
Izvora je živa,
U njoj niču mirisna,
Bogata jestiva.
Gudi, gudi i t. d.

Naša sreća šarena,
Naši zlatni dani
Razliežu se živahno
Na naših ćemanih;
Jer mi, djeca prirode,
Pjesnici smo stari:

Kome niesu pjevali
Veseli čergari?
Gudi, gudi i t. d.

274.

Z večer.

Solnce je že utonilo,
Žarki vzeli so slovo,
Mrakin megla pogrnila
Sta dolino in goro. (Op.)

Tihe so premile ptice,
Skrile so se v perjice,
Tam vise do zlatne zorje,
Ziblejo jih vejice.

275.

Ajdemo kući zora je!

Ajdemo kući zora je!
Stara je majka ustala:
I biele dvore pomela,
I hladne vode doniela,

I naše cvieće zalila,
I šećer-kavu skuhala,
Ajdemo kući zora je!

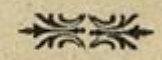

276.

Zvonikarjeva.

Ko dan se zaznava,
Danica priplava,
Se sliši zvonjenje
Čez hribe, čez plan:
Zvonovi zvonite!
Na delo budite,
Ker naše življenje
Je kratek le dan.

Kdor hoče živeti
In srečo imeti
Naj dela veselo,
Pa moli naj vmes:
Zvonovi, zvonite!
K molitvi vabite,
Ker prazno je delo
Brez sreče z nebes.

Oh, naglo nas mine,
Ves trud, bolečine!
Utrujen se vleže
Na pare trpín:
Zvonovi, zvon te!
Domu ga spremite;
Gre z dela in teže
Adamovi sin!

277.

Vince je sladko.

Vince je sladko,
Teče tak gladko.
Trč! — Nek sprazni
Svaki svoj vrč!

278.

S Bogom, majko . . .

S Bogom majko, ja sada odlazim,
Srodnoj zemlji tielo si predajem,
Srodnoj zemlji, srodnom zavičaju:
U varoši Bosne—Sarajevu.

Sarajevo ti prekrasno mjesto,
Za koj časak, evo pak sam nestô,
Ali neka, živio sam dosti
I u tebi ostavit ću kosti!

Ranio me Mujo taj prokleti,
Ranio me, vrag će ga odnieti,
Ranio me, rana mi je ljuta,
Zadaje mi čas smrtnoga puta.

Rujna mi je krvca izcurila
I zelenu travu porosila;
S Bogom, druzi, ja više ne mogu,
Anđeli me zovu Višnjem Bogu!

Drugovi mu izkopaše raku
I baciše na nj zemljice šaku:
S Bogom, druže, zemljica ti laka,
Sad ostaje tvoja tužna majka!

279.

Fantič sem star . . .

Fantič sem star še le osemnaest let,
Cesar me oče k soldatom imet,

Kako bom soldat, sem fantič premlad,
Ne morem še puške držat! } Opt.

Pri fari zvonovi tak milo pojó,
Od fantov, dekletov jaz jemljem slovó
Jaz jemljem slovó, sam Bog ve, kaj bó, } Opt.
Nazaj me nikar več ne bo.

V kasarno sem prišel korajžen, veseł,
Sem pušku zagledel, sem jokat začel.
Oj, fantič ti moj, nikar se ne boj, } Opt.
Veselo zazvižgaj, zapoj!

280.

Po Bugarskoj . . .

Po Bugarskoj krv se lije,
Oko Plevne i Sofije;
A iz Plevne glas se čuje,
Osman-paša gdje tuguje.

Tuži Osman, lije suze
Pa u ruke pero uze,

Svom sultanu piše sade:
Slušaj, care, moje jade!

Slušaj, care, jade moje.
Oko Plevne Rusi stoje:
Oko Plevne Rusa mnogo,
A ja, care, iznemogoh.

Ostah, care, ja bez svega
Već po malo nizam bjega.
Nizam bježi, nema hrane,
Nema hrane ni džebane.

Niti imam šećer-kave,
Nit' uživam kakve slave;
Ništa, care, nema ovdje
Osim jedne hladne vode.

Od svuda nam propast grozi,
Gledaj, care, sad pomozi;
Jer ovlada svuda tama
I pomrča mjesec nama.

Sa svih strana vatra sieva
A Rusija svud uspieva;

I lome se mači goli,
To me, care, ljuto boli.

Ta me rana ljuto tišti,
Gledaj, care, mira išti;
Mira išti, ništa drugo,
Jer ne mogu 'vako dugo.

Šta da činim, sad mi reci?
Držô sam se pet mjeseci,
Pa sve care, zabadava,
Pade Plevna, pade slava.

Za nas više nema nade,
Nema nade, Plevna pade,
Pade Plevna, pade dika,
Pade, care, dična slika!

281.

Jel' me boš kaj rada mela?

Jel me boš kaj rada mela,
Kad bom nosil sukno belo
Sabljico pripasano
Puško pa nabasano?

Jaz bi te še rada mela,
Ko bi te sirota smela;
Al mi mamca branijo,
Ker maš premajhno kajšico.

Kajšica ni, res, velika
Al sem fantič, kak se šika,
Za edn mesec, al pa dva
Se boš za menom jokala.

Jaz ne bom za teb' jokala
Fanta druzga bom si zbrala,
Ki bu imal dost blaga,
Kajšico na štoka dva.

282.

Kjer bistra voda teče . . .

Kjer bistra voda teče,
A dekle pere gvand,
Jen fantič mimo šeče,
Kurajžen kar soldat.

Le pridi dekle sem,
Nekaj ti jaz povem:
Če hoćeš moja biti
Ženim te na jesen! } Opt.

Jaz nekaj bi ti rekla,
Kaj jaz od tebe znam,
In mami bi poved'la
Pak bi te bilo sram:
Ženiti se želiš,
Pak sam težko živiš!
Za gvišno v naši fari
Nobene ne dobiš! } Opt.

Oj, dekle ti špotljiva,
Za kaj mi to veliš?
Kaj misliš, da ti sama
Na svetu tem živiš?
Em širok je taj svet,
Pak dosti ma deklet;
Če hočem ženu meti:
Na vsaki prst deset! } Opt.

283.

Sè stolpa sèm.

Sè stolpa sèm
Mi zvon doni,
Ko vlega mrak se po vasi
Le doni, zvon,
Iz temnih lin,
Le vzbujaj mi
Na dom spomin!
Dasì srce mi trga jad,
Zvonjenje tvoje slušam rad.

Opt.

284.

Srečni zakon.

Zvečer, kadar 'z krčme pridem,
To je že en vel'ki strah:
Žena nad menoj regeče,
Da mi hiša vsa trepeče.
Jaz pa smuknem v kot za peč,
Da je le ne čujem več.

Ženka meni prid'go dela,
Vse bogastvo mi pové:
Nimam moke niti kruha,
Nimam jopce, ne kožuha.
Ekzekuc'ja vun' stoji,
V piskru nemam nič soli.

Ak' si jaz to prav premislim,
Ženka res mi govori,
Dogi čejo me požreti,
Hiša mi se če podreti,
Peč pa mi se tak drži,
Ko jo primem, v kup zleti.

Rano gda se že probudim,
To po glavci mi grmi,
Ženko sem za župco proso,
Z veslicoj mi prišla k noso;
Jaz pa vem za boljši kraj,
Pojdem v krčmo spet nazaj!

V jutro me je krčmar prašo:
Al' s' kaj snočka tepen bjao?
Malo je po vuhi palo
Niže bole zregetalo,

Necoj pa grem pri cajt domo,
Moja ženka boljša bo.

Na večer bom goste služil,
Prid'te bratci na gosti,
Moja ženka guskn peče,
Mašča zaj po hrbti teče
Pes pa vleče tam črevo,
Z kere že klobasa bo.

Klobase bi jaz tudi delal,
Pa že pšeno mi fali,
Mati so glavice phali,
Kaj bojo v klobase djali,
Maček bo pa stupo pše,
Kaj bo bole žmahno vse.

Krčmar bi jaz tudi bjao,
To bi jaz prav lujšen bjao,
Sem tam bi po kleti skakao
Pa si glažeke natakal;
Ma se duša veseli,
Da že kapljico dobi.

285.

Sirote žene.

Sinoć sam čuo
Na svoje uho,
Jedan mi kaže,
Ako ne laže,
Da mu je žena
Vriedna, poštena,
Da znade presti,
Tkati i vezti.
Oj!
Sirote žene,
Al' ste poštene!
Treba vas hraniti
I od zla braniti;
Sirote žene,
Al' ste poštene!
Joj meni, joj!
Joj meni, joj!

Ti mužu, vraže,
Stigle te straže!
Od kad te nema,
Već mi se driema.

Što niesi legla,
Već si ozebla,
Što čekaš mene,
Kad nije vrieme!
Oj!
Sirote žene,
Al' ste poštene!
Treba vas hraniti
I od zla braniti;
Sirote žene,
Al' ste poštene!
Joj meni, joj!
Joj meni, joj!

U večer odeš,
U jutro dođeš,
Meni se tužiš,
A drugu ljubiš!
Ti ženo šuti,
Ništ' se ne ljuti,
Šuti, pa šuti,
Ništ' se ne ljuti!
Oj!
Sirote žene . . . itd.

Ljubljana

Ne ću da šutim,
Dok ne požutim,
U grob ću živa,
Jer niesam kriva!
Ti ženo mani,
Ništ' ne divani,
Mani se, mani,
Ništ' ne divani!
Oj!
Sirote žene . . . itd.

Ne ću da manem,
Jer dobro znadem,
Vaše igranje
I milovanje;
Što profitiraš,
Kad drugu diraš,
Zar niesam vjerna
Ja, tvoja žena?
Oj!
Sirote žene . . . itd.

Evo ti muže
Podajem uže,
Objesi sebe,
Onda ćeš mene;

Il' me se mani,
Il' me se kani,
Jer ćeš ti brajko
Žaliti jako!
Oj!
Sirote žene . . . itd.

KAZALO.

	Str.
Ah, dođi dražestna Ljubice	115
Ah, kad tebe ljubit ne smijem	75
Ah, na što me sjećaš	155
Ah, nemoj me zaboravit	130
Ah, srce tužno	120
Ah, što ću, što ću	140
Ah, težko je umrieti	200
Ajdemo kući, zora je	320
Ako sa vrela milja	230
Ančice mila	76
Anko, Ančice	181
Banda gre	287
Barčica po morju plava	307
Barka	42
Baš usred našeg sela	170
Blago, blago ah onome	77
Blied mjeseče	51
Bodi zdrava domovina	10

Str.

Bog i Hrvati 30
Bojna pjesma 23
Bom šel na planine. 65
Bože živí, blagoslovi 7
Bratec, kaj maš 239
Brice su vam prvi ljudi . . . 272

Crna goro 159

Čaša 248
Čašo moja, čašice 265
Čergo moja, čergice 317
Čije li su tarabe 62

Da bi ove ruže male 106
Da je komu stati 163
Da si mi zdravo, vita jelo . . 198
Da su dieve 219
Deklé na ganjki stalo 208
Desni vjetar eto dunu 41
Dievo, dievo, što mi ljubav . . 97
Dievo mila, dievo krasna . . 56
Dievo mila, ljubo krasna . . . 113
Diko, rode 197

Str.

Djevojčica bob sadila 192
Djevojka je ružu brala . . . 139
Dobar večer, golubice 110
Dobri Bože, što s' učinio . . . 157
Dok mlađan traje žar 241
Dokler sem mlada b'la . . . 183
Dolenska 235
Dolinom se šetala 211
Domovina, mili kraj 19
Domovino, sladko milovanje . . 182
Domovino, ti si mâ 265
Drienopoljka 186
Duhan, duhan 295
Duobre jutre, buotra 277

Đačka pjesma 305

Ej, Vrbniče 70
Em ti, bratec, dobro znaš . . 257

Fantič sem star 323

Gdje je stanak moj 18
Gdo bi anda hotel znati . . . 255

Str.

Gdo bi zmirom 278
Gine, vene srce 81
Glasna jasna 15
Gledam tužan 160
Golubica . . . . . } 133
Golubice biela . . . . . }
Gori nebo visoko 42
Goro, goro, visoka si 206
Gorom hodi 218

Hajd junaci napried. 23
Hej, rojaki 21
Hej, Slavonijo 202
Hej, veselo, mili druzi . . . 305
Hrvati, Hrvati 206
Hrvati svome ljubimcu . . . 28
Hrvatom 26
Hrvatska davorija 9
Hrvatska narodna himna . . . 5
Hrvatske goričice 227

Igra kolo 73
I ja bih išô orati 191
I moja je kuća na sokaku . . 133

*

Str.

Iz bratskog zagrljaja 44
Izvir-voda izvirala 119
Izvor-voda izvirala 118

Ja mišljah 83
Ja prođoh snužden 209
Ja posijah repu 296
Ja sam Hrvat. 17
Ja te ljubim 167
Jaz pa pojdem 306
Ječam žela 123
Jedno momče crna oka . . . 210
Jel' me boš kaj rada mela . . 326
Jenkrat sem z ženoj išel . . . 273
Je pa davi slanca padla . . . 54
Jesenske noći 61
Jesi l' čuo, Nikola 268
Još Hrvatska nij' propala . . . 11
Još nijedan Zagorac 259
Jošte niesu zla vremena . . . 256

Kada cvieće trese bujno . . . 114
Kad oko mi te prvikrat . . . 130
Kad sam bila ja djevojka . . 276

str.

Kad se sjetim, mila moja . . 242
Kad te vidim na sokaku . . . 204
Kaj se je zmislil 283
Kako može duša tvoja . . . 82
Kako si krasna 98
Kano mi gora 315
Kažite mi zviezde mile . . . 69
Ker bi jaz vedla 290
Kiklico prodala bom 294
Kiša pada, trava raste 88
Kjer bistra voda teče 327
Kje so moje rožice 91
Kletva 88, 98
Ko dan se saznava 321
Kolo 73
Ko pozno, po noči 275
Koso moja 220
Kovač si sažgo je tabak . . . 291
Kraj potoka 103
Kraj svoga bolestnoga čeda . . 125
Kraljević je Marko 229
Kralj se igral 188
Kud pogledam 53
Kumek 'z kleti baril nosi . . 254

Str.

Lako tebi dušo 64
Lan' sem se oženila 296
Lastavicam 43
Lepe ti je bele Virje 282
Lepe ti je Zagorje 281
Le sijaj solnčece 116
Liepa Mara. 118
Liepa naša domovino 5
Liepa Pava 177
Liepo ti je rano uraniti 87
Lipa 170
Lulo moja 293
Luna sije 71

Ljeta, ljeta. 238
Ljubav prava je bolest 189
Ljub'ca moja 138
Ljubeznice moja mila 168
Ljubeznice moja mila 70
Ljubimo te, naša diko 28
Ljubim sada 213
Ljubim tvoje nježne oči 94
Ljubio sam, Milko, tebe 117
Ljubio se bieli golub 135

Str.

Male ptice 43
Marice, Marice 214
Mene muči 165
Mene veseli 240
Meni se tak trdno vidi . . . 294
Mesec lepo sveti 256
Mila, mila lunica. 201
Mila moja, gdje si sinoć . . . 98
Milice, Milice muni amo . . . 81
Mili kraj. 19
Mi okolo stola sedimo 247
Mi pak ostanemo. 263
Miruj, srce moje 49
Misli moje 64
Mi smo braćo hrvatskog . . . 22
Mnoga ljeta sretan bio . . . 238
Moja pjesma 89
Mornarska 41

Na goro, na goro 316
Na jutro rano zdej 287
Na lievoj strani 57
Nančika i mladi Štetek . . . 284
Na nebu plovi mjesec 67

Str.

Naprej, zastava Slave 16
Na rastanku smo 105
Nasta ljeto i proljeće 207
Naš maček je ljub'co imel . . 298
Na te mislim 79
Ne grem domo 294
Nekaj sem zvedel 84
Nemoj nikad pit' premalo . . 246
Nekoć sam ja 159
Nezvesta 138
Nikad ne ću zaboravit . . . 205
Nikaj na svetu ljepšega nij' . 263
Ništa nije ljepšega 262
Noćni stražari 310
Nude, Ivo, čašu primi 244

Nježne oči. 94

Odkad, dušo ti mi ode . . . 73
Odkod si dekle ti doma . . . 132
Od sad više draga 141
Oj, čašice 264
Oj, djevojko, djevojčice . . . 181
Oj, djevojko, dušo moja . . . 196

Str.

Oj, djevojko moja 189
Oj, djevojko rođena 144
Oj, djevojko, sitna ljubičice . . 210
Oj, Hrvati, oj, junaci 9
Oj, Hrvatska, oj 21
Oj, hrvatske, dične goričice . . 227
Oj, jesenske duge noći 61
Oj, Korano 134
Oj, košutko 68
Oj, ljubavi 165
Oj, mjeseče bliedi 161
Oj, nema za me sreće već . . 74
Oj, s Bogom sad 128
Oj, sinci Zvonimira 38
Oj, tam za goró 248
Oj, ti vilo Velebita 34
Oj, vi zviezde sjajne 161
Oj, zlato moje 157
Osamljem sam 109
Ostaviše mene moji 236
Otok bleški 30
Ot'šo mladan u vojnike . . . 173

Pastirče mlado i milo 199

Str.

Pijem ti, brate moj 247
Pijmo, braćo, vince rujno . . 225
Pijmo, bratci, vince 257
Pjani študent , ... 267
Pjesma ličkoga hajduka . . . 315
Pjesmo moja, hrli tamo . . . 89
Pjevaj, dok si mlad. 241
Planula zora 30
Plovi, plovi (moja) lađo . . . 307
Po Bugarskoj krv se lije . . 324
Pogledaj me, nevjernice . . . 150
Pojdemo na Štajersko . . . 110
Po jezeru bliz' Triglava . . . 27
Pojmo pjesmu 31
Polag već navade stare . . . 259
Poliček je moj striček 240
Polka 81
Popuhnul je 63
Predivo je prela 219
Preljubo veselje 100
Premenba 278
Pridi, Gore'nc. , ... 235
Prijateljstvu 260
Pri luni. 201

Str.

Pripeljali so furmani 255
Prosto zrakom 20
Prostrla se ravnina 153
Prsten 179
Prvi cjelov 101
Prvi pogled 80
Ptičica gozdna 314
Puna srca, pune čaše 226
Putnik iz Siska putuje . . . 295

Raslo jelenče maleno 313
Redica 244
Rodoljubi, dom nas snubi. . . 36
Rojakom 21
Rožic ne bom trgala 312
Ruža u pustinji 67

S Bogom, majko. 322
S Bogom, neharna dušo . . . 136
Sedamdeset i sedam 134
Se stolpa sem 329
Sini žarko sa iztoka 143
Sinoć sam čuo 332
Sinoć sam, pred večer 179

Str.

Sirote žene 332
Sjećaš li se onog sata 50
Sjedi dieva 95
Skuhala sam večericu 193
Slanca 54
Slavimo trenutak, braćo . . . 228
Slavulju 155
Slovenac i Hrvat 44
Slovenec sem 18
Slovensko deklé 60
Smiljanić. 190
Solnce je že utonilo. 320
Spavaš li, zlato moje 175
Spomen 50, 105
Sreče dom 310
Srečni zakon 329
Studena me kiša bije 234
Sultan. 103
Sunce jarko 90
Svako djelo konac ima. . . . 146
Sve dalje voda nosi. 308
Sve je tiho 176
S Velebita klik se ori 34
Sve sniva 67

Str.
Šalaj, dalaj, danom 236
Šetô sam se gore, dolje . . . 93
Široko je Drienopolje 186
Šta po vilajetu 252
Što mi dadeš, sve uzet ću. . . 233
Što nisam davno 174
Što si tako žalostan. 203

Tamburica sitnim glasom. . . 57
Tam za goro 78
Ta u zdravlje plavojčice . . . 232
Ta života, nad životom . . . 288
Tebe najrajše mam 238
Tebe, zlato, ja milujem . . . 127
Tiha noć je krila prostrla . . 303
Tiha noć je nastala. 310
Tiho, noći 162
Tik-tik-tak 184
Ti plaviš, zoro krasna. . . . 55
Ti već spavaš 86
Tko je, srce, u te dirnô . . . 49
To žlahtno vinsko kapljico. . . 309
Tri čaše 225
Tri djevojke 164

Str.

Trudan putnik 195
Tud nam siva magla 172
Tuga 53, 73
Tu more duboko 147

U daljinu misô leti 311
Udovica 288
U kovača 152
U ranu zoru 111
Urša 275
Ustaj, rode 39
Ustaj, ustaj Hrvate 33
U vrtu cviet si brala 101
Uzet ću te 93
U žiću baš je ružno udešeno. . 128

V dolini tihoj selo je 304
Večer na Savi. 303
Venček na glavi se 60
Veselo srce 175
Veselja dom 100
Vesel'te se bratja 260
Vidio sam ju 82
Vidiš, diko : 202

Str.

Vila Velebita 34
Vince je sladko 322
Visoka je gora 120
Vjetar piri 274
V nedelju jutro stala bom . . 116
Vozila se po moru galija . . . 142
Vrbniče nad morem 70
Vsaka noč ma svojo moč . . . 132
Vse, kar pod milim nebom . . 310
Vse mine 91

Začinka 86
Zagorska 65
Zagorska napitnica 263
Za jedan časak radosti . . . 65
Za ljubav pitaš samo 166
Zamazan ves in razcepan . . 267
Zeleni se, Jagodo 121
Zemaljski raj 311
Zmirom sem si mislil 270
Znaš li, majko, što sam snivô . 125
Zora zabieli, dušo 169
Zora zori, rosa pada 85
Zora zori, rosa rosi 149

Str.

Zrinjski-Frankopanka 31
Zujte žice 52
Zvečer 320
Zvečer, kadar s krčme. . . . 329
Zviezdama 161
Zvijezdicam. 69
Zvonikarjeva 321
Zvoni zvonce 58

Žalim te, momče 156
Želim biti tvoj 127
Ženina volja 296
Živio, domaćine 248
Živio nas Bog. 239
Žlabrava baba. 273

Narodna in univerzitetna knjižnica Ljubljana

NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA
GS
0 702 630
201113394
COBISS